

سورة الأعراف

7. സൂറത്തുൽ അഅ്റാഫ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 206 - വിഭാഗം (റുകുള) 24

ഈ സൂറത്തിലെ 46, 48 വചനങ്ങളിൽ 'അഅ്റാഫ്' എന്ന പേരിലുള്ള ഒരു സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അത് നിമിത്തമാണ് ഇതിന് 'സൂറത്തുൽ അഅ്റാഫ്' എന്നുപേർ വന്നത്. 'ഉന്നത സ്ഥലങ്ങൾ' എന്നാണ് പദാർത്ഥം.

പരമ കാരൂണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿1﴾ 'അലിഫ് - ലാ - മീ - സാദ്'

الْمَصَّ

﴿2﴾ (നബിയേ) നിനക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് (ഇത്); അതിനാൽ, നിന്റെ നെഞ്ചിൽ [മനസ്സിൽ] അതിനെക്കുറിച്ചു ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടായിരിക്കരുത്; നീ അത് മുലം (ജനങ്ങളെ) താക്കീത് ചെയ്യാൻവേണ്ടിയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഉപദേശമായിട്ടും.

كَتَبْتُ أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

﴿1﴾ അലിഫ്-ലാ-മീ-സാദ് ﴿2﴾ الْمَصَّ ആത് നിന്നിലേക്ക് (നിനക്ക്) അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു അതിനാൽ ഉണ്ടായിരിക്കരുത് അതിനാൽ ഉണ്ടായിരിക്കരുത് ﴿2﴾ كَتَبْتُ أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ആത് നിന്റെ നെഞ്ചിൽ (മനസ്സിൽ) അതിനെക്കുറിച്ചു ഒരു വിഷമം, പ്രയാസം അതുനിമിത്തം, അത് സംബന്ധിച്ച് നീ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകുവാൻ വേണ്ടി അതുവുമുലം, അതുകൊണ്ട് ഉപദേശം (സ്മരണ) ആയും വിശ്വാസികൾക്ക് ഉപദേശമായിട്ടും.

പ്രാരംഭ വചനത്തിലെ കേവലാക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബകറയുടെ ആരംഭത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക. ഈ വേദഗ്രന്ഥവും, അതിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതിൽ പല വിഷമങ്ങളും എതിർപ്പുകളും നേരിടേണ്ടി വന്നേക്കും. അവയെപ്പറ്റി മനസ്സ് ഞെരുങ്ങാതെ, ക്ഷമയും, സഹനവും കൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് പ്രബോധനം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി ﷺ യോടു ഉപദേശിക്കുകയാണ്. فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ (റസൂലുകളിലുള്ള ദൃഢ മനസ്കരായ ആളുകൾ ക്ഷമിച്ചതുപോലെ ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക (46:35) എന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ഒരു ഉപദേശമാവാം ഇതും. അല്ലെങ്കിൽ, ധാരാളം ഉപദേശിക്കുകയും തെളിവുകൾ നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടും നിഷേധത്തിൽ തന്നെ ജനങ്ങൾ ശരിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കൂൺഠിതപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും, ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കൽ മാത്രമേ തനിക്ക് ബാധ്യതയുള്ളുവെന്നും നബി ﷺ യെ സമാധാനിപ്പിക്കലുമാവാം ഉദ്ദേശ്യം. ജനങ്ങൾ സത്യം സ്വീകരിക്കാതെ നിഷേധത്തിൽ ശരിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നബി ﷺ വളരെ വ്യസനത്തിലും മനഃക്ലേശത്തിലുമായിരുന്നുവെന്നും, അത്രയൊന്നും മനോവേദന അനുഭവിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലെന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും നബി ﷺ യെ ഉപദേശിക്കാനുള്ളതാകുന്നു (11:12; 27:70 മുതലായവ നോക്കുക). ഉദ്ദേശ്യം രണ്ടിൽ ഏതായിരുന്നാലും ശരി, വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക് കൂർത്തു മുഖേന താക്കീത് നൽകലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ഉപദേശം നൽകലുമാണ് നബി (സ്വ) ചെയ്യേണ്ടതെന്നുകൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങളോടായി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿3﴾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ. അവനു പുറമെ നിങ്ങൾ (വേറെ) കാര്യകർത്താക്കളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്.

اتَّبِعُوا مَا نَزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

വളരെ കുറച്ചു (മാത്രം) നിങ്ങൾ ഓർമ്മവെക്കുന്നു!

قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

﴿4﴾ എത്ര രാജ്യങ്ങളെ (രാജ്യക്കാരെ)യാണ് നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്?! അങ്ങനെ, ഒരു നിശാക്രമണമായോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ (രാജ്യക്കാർ) മദ്ധ്യാഹ്ന വിശ്രമം കൊള്ളുന്നവരായിരിക്കെയോ നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്ഷ] അവർക്ക് [ആ രാജ്യക്കാർക്ക്] വന്നു.

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا
فَجَاءَهَا بِأَسْنَا بَيْنَنَا أَوْ هُمْ
قَابِلُونَ

﴿5﴾ എന്നിട്ട് നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്ഷ] അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ, അവരുടെ (മുറ)വിളിയായിരുന്നില്ല, 'നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ അക്രമികളായിരുന്നു'വെന്ന് അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ.

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾

﴿3﴾ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ مَا أَنْزَلَ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് إِلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് مِنْ دُونِهِ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്ന് وَلَا تَتَّبِعُوا നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും അരുത് مِنْ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റേതല്ല. അവൻ പുറമെ, അവനെകൂടാതെ أَوْلِيَاءَ കാര്യകർത്താക്കളെ ഏതോ (വളരെ) കുറച്ചു(മാത്രം) تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ഓർമ്മവെക്കുന്നു ﴿4﴾ وَكَمْ എത്രയാണ്, എത്രയോ أَهْلَكْنَا നിങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു فَجَاءَهَا എന്നിട്ട് [അങ്ങനെ] അവർക്ക് ചെന്നു, വന്നു بَأْسُنَا നമ്മുടെ ശൗര്യം, ഉറക്ക്, ശക്തി [ശിക്ഷ] رَأَتِهَا فِيهَا [നിശ്ചയമായും] അക്രമണമായി وَأَوْهَمُوا അല്ലെങ്കിൽ അവർ ആയിരിക്കെ قَالُوا مَرْءٌ مِثْلُكُمْ (ഉച്ച) വിശ്രമം കൊള്ളുന്നവർ ﴿5﴾ فَمَا كَانَ എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) ആയിരുന്നില്ല دَعْوَاهُمْ അവരുടെ വിളിച്ചുപറയൽ, വാദം إِذْ جَاءَهُمْ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ بَأْسُنَا നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്ഷ] إِلَّا أَنْ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, പറയുകയല്ലാതെ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ നിശ്ചയമായും നാം (ഞങ്ങൾ) ആയിരുന്നു അക്രമികൾ

മുമ്പ് എത്രയോ രാജ്യക്കാരെ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം രാത്രിയിൽ പെട്ടെന്നോ, മദ്ധ്യാഹ്ന വിശ്രമവേളയിലോ -അഥവാ ഓർക്കാപ്പുറത്ത്- നാം പൊതുശിക്ഷ നൽകി നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശിക്ഷ വരുമ്പോൾ അവരുടെ മുന്പത്തെ ധിക്കാരമൊന്നും അവർ കാണിച്ചിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുവല്ലോ എന്ന് മുറവിളി കൂട്ടുകയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു താൽപര്യം.

﴿6﴾ എന്നാൽ, യാതൊരു കൂട്ടരിലേക്ക് (റസൂലുകൾ) അയക്കപ്പെട്ടുവോ അവരോട് നിശ്ചയമായും നാം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്; (അയക്കപ്പെട്ട) 'മുർസലൂ'കളോടും നിശ്ചയമായും നാം ചോദ്യം ചെയ്യും.

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾

﴿7﴾ എന്നിട്ട് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് (തന്നെ) നിശ്ചയമായും, നാം അവർക്ക് കഥ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ

(കാണാതെ) നാം മറഞ്ഞു പോയ
വരായിരുന്നതുമില്ല.

وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾

﴿6﴾ أُرْسِلَ الَّذِينَ الْأَيْنَ യാതൊരുവരോട്
അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു അവരിലേക്ക്, അവർക്ക്
അയക്കപ്പെട്ടവരോട്, മുർസലുകളോട് ﴿7﴾
നാം നിശ്ചയമായും വിവരിച്ചുകൊടുക്കും,
കഥ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും
അവർക്ക് **بَعْلِمِ** അറിവോടെ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്
وَمَا كُنَّا നാം ആയിരുന്നതുമില്ല
غَائِبِينَ മറഞ്ഞ(കാണാത്ത)വർ

ഏതെല്ലാം സമുദായങ്ങളിലേക്ക് ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളുമായി റസൂലുകൾ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ ആ സമുദായങ്ങളെയെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹു ചോദ്യം ചെയ്യാതെ വിടുകയില്ല. മാത്രമല്ല, അവരിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടിരുന്ന റസൂലുകളോടും അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യും. ഇഹത്തിൽ അവർ കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന നയങ്ങളും നിലപാടുകളും ഇന്നിന്ന പ്രകാരമായിരുന്നില്ലേ എന്ന് സവിശദം അവൻ അവരെ വിവരിച്ചുകേൾപ്പിക്കും. അവൻ എല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒന്നും അവൻ അറിയാതെയോ, കാണാതെയോ വിട്ടുപോയിട്ടില്ല എന്ന് സാരം. നിങ്ങൾക്ക് റസൂലുകൾ വന്നില്ലേ? നിങ്ങൾ അവരെ അനുസരിച്ചുവോ? എന്തുകൊണ്ട് സത്യം സ്വീകരിച്ചില്ല? എന്നൊക്കെ, ജിന്നുകളും മനുഷ്യരുമടക്കം എല്ലാവരോടും അല്ലാഹു ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ് (6:130; 28:65; 16:93 മുതലായവ നോക്കുക). എന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾ അവർക്ക് എത്തിച്ചും വിവരിച്ചും കൊടുത്തപ്പോൾ അവരിൽ നിന്ന് എന്തു പ്രതികരണമാണുണ്ടായത്? അവരെ നുചെയ്തു? എന്നൊക്കെ റസൂലുകളോടും ചോദിക്കപ്പെടും (5:112). ചോദ്യം ചെയ്യൽ മാത്രമല്ല, ഓരോരുത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങൾ കൃത്യവും കണിശവുമായി പരിശോധിച്ചു വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നുകൂടി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു:-

﴿8﴾ അന്നത്തെ ദിവസം (കർമ്മങ്ങൾ) തൂക്കൽ യഥാർത്ഥമായുള്ളതത്രെ. അപ്പോൾ, ആരുടെ (നന്മയുടെ) തൂക്കങ്ങൾ ഘനം തൂങ്ങിയോ അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് വിജയികൾ.

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾

﴿8﴾ തൂക്കം, തൂക്കൽ **يَوْمَئِذٍ** ആ ദിവസം **الْحَقُّ** യഥാർത്ഥമാകുന്നു **അപ്പോൾ** **ثَقُلَتْ** ആർ, യാതൊരുവൻ **ثَقُلَتْ** ഘനപ്പെട്ടു, ഭാരം തൂങ്ങി **مَوَازِينُهُ** അവന്റെ തൂക്കങ്ങൾ, തൂലാസ്സുകൾ **فَأُولَئِكَ** എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ **هُمُ الْمُفْلِحُونَ** അവരത്രെ വിജയികൾ

﴿9﴾ ആരുടെ തൂക്കങ്ങൾ ലഘുവായോ അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് തങ്ങളെത്തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവർ; (അതെ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോട് അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നിമിത്തം.

وَمَنْ حَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

﴿9﴾ ആർ, ഏതൊരുവൻ **حَفَّتْ** ലഘുവായി **مَوَازِينُهُ** അവന്റെ തൂക്കങ്ങൾ **فَأُولَئِكَ** എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ **الَّذِينَ خَسِرُوا** നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണ്, നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ് **أَنفُسَهُمْ** തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, തങ്ങളെത്തന്നെ **بِمَا كَانُوا** അവരായിരുന്നത് നിമിത്തം **بِآيَاتِنَا** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കൊണ്ട്, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോട് **يَظْلِمُونَ** അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കും

കിയാമത്തു നാളിൽ എല്ലാവരുടെയും കർമ്മങ്ങൾ തൂക്കിക്കണക്കാക്കപ്പെടുമെന്നും, നന്മക്ക് മുൻതൂക്കമുള്ളവർ വിജയികളും, പിൻതൂക്കമുള്ളവർ നഷ്ടക്കാരുമായിരിക്കുമെന്നും ക്വർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. ഒരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു:

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا

(സാരം: കിയാമത്ത് നാളിൽ നീതിമുറയുള്ള തൂലാസുകളെ നാം സ്ഥാപിക്കും. അതിനാൽ, ഒരാളോടും യാതൊരു അനീതിയും ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. ഒരു കടുകുമണി തൂക്കമായിരുന്നാലും നാമത് കൊണ്ട് വരുന്നതാണ് (സൂ: അൻബിയാള്:47).

എന്നാൽ കർമ്മങ്ങളെ തൂക്കുന്ന ഈ തൂലാസിനെയും, അതിന്റെ തൂക്കത്തെയും സംബന്ധിച്ച് -പരലോകത്തെ മറ്റൊരാൾ വസ്തുക്കളെയും പോലെത്തന്നെ- അത് എപ്രകാരത്തിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഭൗതിക പ്രകൃതിയിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ പ്രകൃതി ചട്ടങ്ങളാണ് പരലോകത്തിലുള്ളതെന്നും അല്ലാഹു സർവശക്തനും സർവ്വജ്ഞനുമാണെന്നും, അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും പറയുന്നതെല്ലാം സത്യമായിരിക്കുമെന്നും വിശ്വാസമുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൽ വല്ല സംശയത്തിനോ, അത്ഭുതത്തിനോ അവകാശമില്ല. മനുഷ്യബുദ്ധിക്കോ, ഭൗതിക ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്തതാണ്. പദാർത്ഥങ്ങളല്ലാതെ -കർമ്മങ്ങൾ- എങ്ങിനെ തൂക്കിക്കണക്കാക്കുമെന്നു മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയായ്ക നിമിത്തം ചില ആളുകൾ ഇതിന് അവരുടെ വകയായ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തൃപ്തി അടയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തൂലാസ്സുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ നീതിയാണെന്നും, തൂക്കൽകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നീതിപാലിക്കലാണെന്നും ചിലർ പറയുമ്പോൾ, വേറെ ചിലർ പറയുന്നത് മലക്കുകളാൽ എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കർമ്മരേഖകളായിരിക്കും തൂക്കപ്പെടുക എന്നാകുന്നു. മറ്റു ചിലർക്ക് അവരുടെ തായ വേറെ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പറയുവാനുണ്ട്.

ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രീയ നേട്ടങ്ങളും, അളവും, തൂക്കവും കണക്കാക്കുവാൻ നിലവിലുള്ള ശാസ്ത്രീയമായ പലതരം മാപിനി യന്ത്രങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ, അത്തരം

വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കൊന്നും യാതൊരാവശ്യവുമില്ല. ചൂട്, തണുപ്പ്, കാറ്റിന്റെ ഗതിവിഗതികൾ, വൈദ്യുതി, യന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രവർത്തന ശക്തി, ഇന്ധനത്തിന്റെ ഊർജ്ജം, ശബ്ദം ആദിയായ മുൻകാലത്ത് ഉഹറിക്കുവാൻപോലും കഴിയാതിരുന്ന പലതിന്റെയും അളവ് കണക്കാക്കുവാൻ ഇന്ന് യന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. ഇനിയും എന്തെല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുവാൻ തീർക്കുന്നുവെന്ന് ആർക്കറിയാം?! എന്നിരിക്കെ, ഇതെല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കുന്ന മനുഷ്യരെയും, ആ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്കുള്ള അവരുടെ കഴിവിനെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ച സർവ്വശക്തന് മനുഷ്യന്റെ നന്മതിന്മകളാകുന്ന കർമ്മങ്ങളെ തുക്കിക്കണക്കാക്കുവാനുണ്ടോ വല്ല പ്രയാസവും?! ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അപ്പോൾ -മുൻഗാമികളായ മഹാന്മാർ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ- കീയാമത്തുനാളിൽ നന്മതിന്മകളെ തുക്കുന്ന ഒരു തുലാസ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും, അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും പറഞ്ഞുതന്നതെല്ലാം സത്യമാണെന്നും നമുക്ക് സുദ്യഭ്യമായി വിശ്വസിക്കാം. അതിന്റെ രൂപം, വലുപ്പം തുടങ്ങിയ വിശദവിവരങ്ങൾ നമ്മുടെ അറിവിനും അനുമാനത്തിനും അതീതമാകുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി നമുക്ക് മൗനമവലംബിക്കുകയും ചെയ്യാം. والله الموفق

﴿10﴾ തീർച്ചയായും, നാം നിങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയിൽ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്; നിങ്ങൾക്ക് അതിൽ നാം (പല) ജീവിത മാർഗങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ
وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشًا

വളരെ കുറച്ച് (മാത്രം) നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യുന്നു!

قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

﴿10﴾ فِي الْأَرْضِ تീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് ഭൂമിയിൽ وَجَعَلْنَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് فِيهَا അതിൽ مَعِيشًا ജീവിത മാർഗങ്ങളെ قَلِيلًا مَّا എന്തോ (വളരെ) കുറച്ച് تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നു

യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുവാനും, ഇഷ്ടപ്പെട്ട ജീവിത മാർഗങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തുവാനുമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്ക് ഈ ഭൂമിയിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവർ വേണ്ടത്രയില്ലെങ്കിൽ കഴിവനുസരിച്ചെങ്കിലും നന്ദി കാണിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അതെ, (അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ എണ്ണിയാൽ അത് നിങ്ങൾ കണക്കാക്കുകയില്ല. നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ അക്രമിയും നന്ദികെട്ടവനും തന്നെ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ (14:34). മനുഷ്യരുടെ പൊതുനിലയാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം - 2

﴿11﴾ തീർച്ചയായും, നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായി; പിന്നീട് നിങ്ങളെ നാം രൂപപ്പെടുത്തി; പിന്നെ, മലക്കുകളോട് നാം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ആദമിനു 'സുജൂദ്' ചെയ്യുവിൻ'. എന്നിട്ട് അവർ 'സുജൂദ്' ചെയ്തു-ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ. അവൻ 'സുജൂദ്' ചെയ്തവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയില്ല. [സുജൂദ് ചെയ്തില്ല].

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ

﴿11﴾ തീർച്ചയായും ഉണ്ട് **خَلَقْنَاكُمْ** നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചു **ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ** പിന്നെ നിങ്ങളെ നാം രൂപപ്പെടുത്തി **ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ** മലക്കുകളോട് **اسْجُدُوا** നിങ്ങൾ സുജൂദ് ചെയ്യുവിൻ **لِآدَمَ** ആദമിന് **فَسَجَدُوا** എന്നിട്ട് അവർ സുജൂദ് ചെയ്തു **إِلَّا إِبْلِيسَ** ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ **لَمْ يَكُن** അവൻ ആയില്ല, ആയിരുന്നില്ല **مِّنَ السَّاجِدِينَ** സുജൂദ് ചെയ്ത(ചെയ്യുന്ന)വരിൽ(പെട്ടവൻ)

മനുഷ്യവർഗത്തിന് ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു പല സൗകര്യങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത് അനുഗ്രഹിച്ചതിനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, ഉത്ഭവം മുതൽക്കേ ആ വർഗത്തെ അവൻ ഉൽകൃഷ്ടമാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതോടൊപ്പംതന്നെ, അവന്റെ ഉൽകൃഷ്ടതയിലുള്ള അസൂയ കാരണം അവനൊരു ആജീവനാന്ത ശത്രുക്കൂടി ഉണ്ടെന്നും അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

മനുഷ്യ പിതാവായ ആദം നബി (അ)ക്ക് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ മലക്കുകളോട് കൽപിച്ച സംഭവം അൽബകാറ, ഹിജ്റ, ഇസ്റാഇൽ, അൽകഹ്ഫ്, ത്യാഹാ, സ്വാദ് എന്നീ സൂറത്തുകളിലും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. താരതമ്യേന സ്വാദിലും, ഹിജ്റിലും കൂടുതൽ വിശദീകരണം കാണാമെങ്കിലും അധിക വിശദീകരണം ഈ സൂറത്തിലാണുള്ളത്. ആദ്യം നിങ്ങളെ -അഥവാ മനുഷ്യരെ- സൃഷ്ടിക്കുകയും രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുവെന്ന് പ്രസ്താവിച്ച ശേഷമാണ് 'പിന്നെ നാം മലക്കുകളോട് പറഞ്ഞു **﴿ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾** എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ആ സംഭവം അല്ലാഹു ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ച ശേഷമാണ് ആദം നബി(അ)ക്ക് സുജൂദ് ചെയ്യാനുള്ള കൽപനയുണ്ടായതെന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ആദ്യപിതാവായ ആദം നബി (അ)യെ സൃഷ്ടിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തിയ ഉടനെ -മറ്റു മനുഷ്യരൊന്നും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പായി-ത്തന്നെ നടന്നതാണ് ആ സംഭവമെന്ന് മറ്റു സൂറത്തുകളിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. പൂർവ്വപിതാക്കളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിലവിലുള്ള ജനങ്ങളോട് പറയുമ്പോൾ, അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ട്, അവരിൽ കഴിഞ്ഞതാണെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നിയേക്കാവുന്ന രൂപത്തിലുള്ള ശൈലി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് വിവരിക്കുക ഭാഷാ സാഹിത്യങ്ങളിലെ പതിവാകുന്നു. ഈ പതിവ് കൂർആനിലും കാണാം. ഉദാഹരണമായി: കൂർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തുള്ള

ഇസ്‌റാഹൂല്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് رَفَعْنَا قَوْكُمُ الطُّورَ (നിങ്ങളുടെ മീതെ നാം പർവ്വതത്തെ ഉയർത്തി എന്നും) نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ (നിങ്ങളെ ഫിരഔന്റെ കൂട്ടരിൽ നിന്നു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി) എന്നും മറ്റും ക്വർആനിൽ സാധാരണ കാണാറുള്ളതാണ്. വാസ്‌തവത്തിൽ പർവ്വതം ഉയർത്തലും, ഫിരഔനിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷപ്പെടുത്തലും വളരെ കാലം മുമ്പ് അവരുടെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ സംഭവങ്ങളാണല്ലോ.

ഈ സുജൂദ് കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ, അതിന്റെ താൽപര്യം, ആദിയായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അൽബകാറഃ 34ന്റെയും സ്വാദ് 71-74ന്റെയും വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി ഒന്നിലധികം തവണ വിവരിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു: ആദം നബി (അ)ക്ക് മലക്കുകൾ സുജൂദ് ചെയ്തത്, ഇബ്‌ലീസ് അതിന് വിസമ്മതിച്ചത്, അവൻ അതിനെത്തുടർന്ന് മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ശത്രുവായിത്തീർന്നത്, അവന്റെ ദുർമന്ത്രം കാരണം ആദം (അ) സ്വർഗത്തിൽ നിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായി ഭൂവാസം തുടങ്ങിയത് എന്നിവയൊക്കെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്ന് അവയെ സംബന്ധിച്ച ക്വർആന്റെ പ്രസ്‌താവനകളിൽ നിന്ന് പൊതുവെയും, ഈ സൂറത്തിലെ തുടർന്നുള്ള പ്രസ്‌താവനകളിൽ നിന്ന് വിശേഷിച്ചും ആർക്കും നിസ്സംശയം മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഹൃദയത്തിൽ ചില വക്ര താൽപര്യങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കുകയും അതനുസരിച്ചു ചില മുൻ‌വിധികൾക്കൊപ്പിച്ചു ക്വർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ധർഷ്ട്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലർ, അതൊക്കെ ഉപമാലങ്കാര രൂപത്തിലുള്ള ചില സങ്കല്പ കഥകളാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകാണാം. അതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബകാറഃ 39-ാം ആയത്തിന് ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ ഒരു നിരൂപണം മുമ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

﴿12﴾ അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: **قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ**
 ‘നിന്നോട് ഞാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ നീ ‘സുജൂദ്’ ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ (തക്കവണ്ണം) നിന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയതെന്താണ്?’

അവൻ പറഞ്ഞു: ‘ഞാൻ അവനെ [ആദമിനെ]ക്കാൾ ഉത്തമനാകുന്നു; എന്നെ നീ അഗ്നിയിൽ നിന്നുസൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവനെ നീ കളിമണ്ണിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു [ഇതാണ് തടസ്സം]. **قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ**

﴿12﴾ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു مَا مَنَعَكَ നിന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയതെന്ത്, എന്താണ് നിന്നെ മുടക്കിയത് إِلَّا تَسْجُدَ നീ സുജൂദ് ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ إِذْ أَمَرْتُكَ നിന്നോട് ഞാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ, കല്പിച്ച സ്ഥിതിക്ക് قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു أَنَا خَيْرٌ ഞാൻ ഉത്തമനാകുന്നു مِنْهُ

അവനെക്കാൾ خَلَقْتَنِي എന്നെ നീ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു مِنْ نَارٍ അഗ്നിയിൽ നിന്ന് وَ خَلَقْتَهُ كളിമണ്ണിൽ നിന്ന്

ഇബ്ലീസ് ജിന് വർഗത്തിൽ പെട്ടവനാണ് (18:50). എന്നാലും ആ കൽപന അവനും ബാധകമായിരുന്നു. അവന്റെ അസുയയും, അഹന്തയും, ധിക്കാരവും അവനെ സുജൂദ് ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചില്ല. അവൻ പറഞ്ഞ ന്യായം -തന്നെ തീയിൽ നിന്നും ആദമിനെ മണ്ണിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിച്ചതായിരിക്കെ, താൻ ആദമിനെക്കാൾ ഉത്തമനാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് താൻ ആദമിന് സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നുമുള്ള വാദം- ശരിയായിരുന്നുവെന്ന് വന്നാൽ തന്നെയും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അവൻ അനുസരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഏത് മുലവസ്തുവിൽ നിന്നാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് എന്നുള്ളതിനെക്കാൾ വസ്തുക്കളുടെ ഗുണവും സവിശേഷതയുമാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്ന് അവൻ ആലോചിച്ചില്ല. അവൻ പറഞ്ഞ ന്യായമനുസരിച്ച് സുജൂദ് ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ അവനെക്കാൾ അർഹത മലക്കുകൾക്കായിരുന്നുവെന്നും അവൻ ആലോചിച്ചില്ല. അവർ പ്രകാശത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണല്ലോ.

മനുഷ്യവർഗം മണ്ണിനാലും, ജിന്നു വർഗം തീയിനാലുമാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ക്വർആനിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. മലക്കുകൾ പ്രകാശത്തിൽ നിന്നാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ആഇശാ (റ)യിൽ നിന്ന് ഇമാം മുസ്ലിം (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺയും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

﴿13﴾ അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ ഇതിൽ നിന്ന് നീ ഇറങ്ങിപ്പോകുക! കാരണം, ഇതിൽവെച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുവാൻ നിനക്ക് പാടില്ല. ആകയാൽ, നീ പുറത്തുപോകുക! നിശ്ചയമായും, നീ നിസ്സാരന്മാരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു'.

قَالَ فَأَهْبِطْ مِنْهَا

فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا

فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾

﴿14﴾ അവൻ പറഞ്ഞു: 'അവർ [മനുഷ്യർ] എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന [പുനഃരുത്ഥാന] ദിവസം വരെ എനിക്ക് നീ (അവധി തന്നു) ഒഴിവുനൽകേണമേ!

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

﴿15﴾ അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, നീ ഒഴിവ് നൽകപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടവനാണ്'.

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾

﴿13﴾ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു فَأَهْبِطُ എന്നാൽ നീ ഇറങ്ങിപ്പോകുക مِنْهَا ഇതിൽ (ഇവിടത്തിൽ) നിന്ന് فََمَا يَكُونُ എന്നാൽ (കാരണം) ആകുകയില്ല (പാടില്ല) لَكَ നിനക്ക് أَنْ تَتَكَبَّرَ നീ അഹംഭാവം നടിക്കൽ فِيهَا ഇതിൽ, ഇവിടത്തിൽ فَاخْرُجْ അതിനാൽ നീ

പുറത്തു പോകുക **إِنَّكَ** നിശ്ചയമായും നീ **مِنَ الصَّاعِرِينَ** ചെറിയവരി (നിസ്സാരന്മാരി)ൽ പെട്ടവനാണ് **﴿14﴾** **قَالَ** അവൻ പറഞ്ഞു **أَنْظِرْنِي** എന്നെ നീ കാത്തുവെച്ചു (ഒഴിവാക്കി) തരണമേ, അവധി നൽകേണമേ **إِلَى يَوْمٍ** ദിവസംവരെ **يُبْعَثُونَ** അവർ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന **﴿15﴾** **قَالَ** അവൻ പറഞ്ഞു **إِنَّكَ** നിശ്ചയമായും നീ **مِنَ الْمُنْظَرِينَ** കാത്തുവെക്ക (ഒഴിവാക്ക)പ്പെട്ടവരിൽപെട്ട(വനാണ്)

ഇബ്ലീസിന്റെ അഹന്ത നിമിത്തം അവനോട് സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോകുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ഇപ്പോഴെങ്കിലും അവനു വേദം തോന്നുകയുണ്ടായില്ല. മനുഷ്യരുടെ ജീവിതം അവസാനിച്ചു കിയാമത്തുനാളിൽ അവർ രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ തനിക്ക് ആയുഷ്കാലം നീട്ടിത്തരണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇതിന്റെ ആവശ്യം സ്പഷ്ടമാണ്; മനുഷ്യവർഗം നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്തോളം അവരെ വഞ്ചിക്കുവാനും, വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനും തനിക്ക് അവസരം ഉണ്ടാവണം. അതോടുകൂടി, രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തിനുശേഷം പിന്നീട് ആർക്കും മരണമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മരണത്തിൽ നിന്ന് തനിക്ക് രക്ഷ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന് അവൻ കരുതിയിരിക്കാം **فَاهْبِطْ مِنْهَا** (ഇതിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോകുക) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് എന്നോ, ആകാശത്തിൽ നിന്ന് എന്നോ, മലക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് എന്നോ ആയിരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. **الله أعلم**

ഒഴിവ് കൊടുക്കുവാനുള്ള ഇബ്ലീസിന്റെ അപേക്ഷ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. ഏത് കാലം വരെയാണ് ഒഴിവ് കൊടുത്തതെന്ന് ഇവിടെ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ, സു: ഹിജ്റിലും, സു: സ്വാദിലും **إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ** (അറിയപ്പെട്ട സമയത്തിന്റെ ദിവസംവരെ നീ ഒഴിവ് നൽകപ്പെട്ടവനാകുന്നു) എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ കാഹളമുത്തിനെത്തുടർന്ന് സൃഷ്ടികളെല്ലാം നാശമടയുന്ന ദിവസം വരെ എന്നുദ്ദേശ്യം. അവൻ ചോദിച്ചതാകട്ടെ, -പല കുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നതുപോലെ- രണ്ടാമത്തെ കാഹളം ഉത്തരിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന പുനഃരൂത്ഥാന ദിവസംവരെ എന്നായിരുന്നു. അവന്റെ മുഴുവൻ അപേക്ഷയും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും ഒന്നാമത്തെ ആവശ്യം -മനുഷ്യനുള്ള കാലംവരെ അവനെ വഞ്ചിക്കുവാനുള്ള അവസരം- അവനു സാധിച്ചുകിട്ടി. അല്ലാഹു കണ്ടുവെച്ച അതിമഹത്തായ ഒരു യുക്തി രഹസ്യമത്രെ അത്. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവന്റെ വിജയത്തിനും പുരോഗതിക്കും അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് നിലവിലുള്ളതെങ്കിൽ, മനുഷ്യജീവിതം കേവലം യാത്രികമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് കനത്ത പ്രതികൂല ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അതിനോട് മല്ലിട്ടുകൊണ്ട് മുന്നേറുകയും ചെയ്യുമ്പോഴായിരിക്കും അത് മനുഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥ പുരോഗതിയും സാക്ഷാൽ വിജയവുമായിത്തീരുന്നത്. അല്ലാഹു ഇബ്ലീസിന് ആയുഷ്കാലം നീട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞത് നോക്കുക:

﴿16﴾ അവൻ [ഇബ്ലീസ്] പറഞ്ഞു:
‘എന്നാൽ, നീ എന്നെ വഴിപിഴവിലാക്കിയിരിക്കുകൊണ്ട്,

قَالَ فِيمَا أَغْوَيْتَنِي

തീർച്ചയായും, നിന്റെ ചൊവ്വായ പാതയിൽ അവർക്കായി ഞാൻ (കാത്ത്) ഇരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

﴿17﴾ പിന്നെ, അവരുടെ മുന്തിലൂടെയും, അവരുടെ പിന്തിലൂടെയും, അവരുടെ വലഭാഗത്തുനിന്നും അവരുടെ ഇടഭാഗത്തുനിന്നും ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക തന്നെ ചെയ്യും; അവരിൽ അധികമാളെയും നന്ദി കാണിക്കുന്നവരായി നീ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ല.

ثُمَّ لَأَتِيَنَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾

﴿16﴾ അവൻ പറഞ്ഞു فِيمَا أَعْوَجَيْتَنِي എന്നാൽ നീ എന്നെ വഴിപിഴവിലാക്കിയ (വഴി തെറ്റിയവനാക്കിയ)തുകൊണ്ട് لَأَقْعُدَنَّ തീർച്ചയായും ഞാൻ ഇരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവർക്കുവേണ്ടി, അവർക്കായി صِرَاطَكَ നിന്റെ പാതയിൽ الْمُسْتَقِيمَ ചൊവ്വായ ﴿17﴾ ثُمَّ പിന്നെ لَأَتِيَنَّهُمْ ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക തന്നെ ചെയ്യും. അവരുടെ കൈകൾക്കിടയിലൂടെ (മുന്തിലൂടെ) وَمِنْ خَلْفِهِمْ അവരുടെ പിന്തിലൂടെയും അവരുടെ വലതുകളിലായും, വലവശത്തും وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ അവരുടെ ഇടതുകളിലായും, ഇടവശത്തും وَلَا تَجِدُ നീ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല (കാണുകയുമില്ല) أَكْثَرَهُمْ അവരിൽ അധികമാളുകളെ شَاكِرِينَ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരായിട്ട്

ഈ മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ കാരണം കൊണ്ടാണല്ലോ എന്നെ നീ വഴി തെറ്റിയവനാക്കി നിശ്ചയിച്ചത്. അതിനാൽ, നിന്റെ നേരായ മാർഗത്തിൽ ചരിക്കുവാൻ അവരെ അനുവദിക്കാതെ, അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ തക്കം പാർത്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും. നാനാ പ്രകാരണവും, വിവിധ മാർഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചും അവരെ ഞാൻ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ, ഭൂരിഭാഗം മനുഷ്യരെയും നിന്നോട് നന്ദിയും കുറുമില്ലാത്തവരായിട്ടേ കാണുകയുള്ളൂ എന്നൊക്കെയാണ് ആ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദിക്കേടിൽ നിന്നാണല്ലോ എല്ലാ അവിശ്വാസവും ദുർമാർഗവും ഉടലെടുക്കുന്നത്.

മുന്തിലൂടെയും, പിന്തിലൂടെയും, വലത്തും ഇടത്തും ഭാഗങ്ങളിലൂടെയും ചെല്ലുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവരെ വഞ്ചിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുന്ന എല്ലാ മാർഗങ്ങളിലൂടെയും അവരെ ഞാൻ സമീപിക്കും എന്നത്രെ. വ്യാമോഹം ജനിപ്പിക്കുക, വാഗ്ദാനങ്ങളും ഭീഷണികളും നൽകുക, ചീത്ത കാര്യങ്ങളെ ഭംഗിയാക്കിത്തോന്നിക്കുക, നല്ലതിനെ ചീത്തയായി ചിത്രീകരിച്ചുകൊടുക്കുക, ഭൗതിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ അമിതമായ താൽപര്യമുളവാക്കുക ആദിയായ പലതാണ് അതിനവൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന മാർഗങ്ങൾ (നിസാഉ് 118-120; ഹിജ്ദർ 39 മുതലായവ നോക്കുക). ഇബ്ലീസിന്റെ

ഈ വിരവാദത്തെ അല്ലാഹു നിഷേധിക്കുകയോ ഖണ്ഡിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. പക്ഷേ, എന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ അടിയാന്മാരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ നിനക്ക് സാധിക്കുകയില്ലെന്നും, നിന്നെ പിൻപറ്റുന്ന ദുർമാർഗികളെ മാത്രമേ നിനക്ക് പിഴപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്നും തീർത്തു പറയുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തത് (ഹിജ്ദർ 42).

﴿18﴾ അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'അപമാനിക്കപ്പെടവാനും, ആട്ടപെട്ടവനുമായിക്കൊണ്ട് ഇവിടത്തിൽ നിന്നു നീ പുറത്തുപോകുക!

قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا

തീർച്ചയായും, അവരിൽ [മനുഷ്യരിൽ] നിന്നു നിന്നെ ആർ പിൻപറ്റിയോ നിങ്ങളെ [നിന്നെയും അവരെയും] എല്ലാവരെയും കൊണ്ടാൻ 'ജഹന്നം' [നരകം] നിറക്കുക തന്നെ ചെയ്യും'.

لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

﴿19﴾ 'ആദമേ നീയും, നിന്റെ ഇണ [ഭാര്യ]യും സ്വർഗത്തിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്തു നിന്നു തിന്നുകൊള്ളുക; ഈ (ഒരു) വൃക്ഷത്തെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്; എന്നാൽ, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അക്രമികളിൽപ്പെട്ടവരായിത്തീരും'.

وَيَتَعَادَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ

الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا

تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ

الظَّالِمِينَ

﴿18﴾ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു أَخْرِجْ നീ പുറത്തുപോകുക مِنْهَا ഇതിൽ (ഇവിടത്തിൽ) നിന്ന് مَذْمُومًا അപമാനിക്കപ്പെടവനായി, ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായിട്ട് مَدْحُورًا ആട്ടപെട്ടവനായി لَمَنْ തീർച്ചയായും ആർ تَبِعَكَ നിന്നെ തുടർന്നു, പിൻപറ്റി مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് لَأَمْلَأَنَّ നിശ്ചയമായും നാം നിറക്കുക തന്നെ ചെയ്യും جَهَنَّمَ ജഹന്നമിനെ, നരകത്തെ مِنْكُمْ നിങ്ങളാൽ (നിങ്ങളെക്കൊണ്ട്) أَجْمَعِينَ എല്ലാവരെയും ﴿19﴾ يَا آدَمُ ആദമേ اسْكُنْ നീ താമസിക്കുക, പാർക്കുക أَنْتَ നീ(യും) وَزَوْجُكَ നിന്റെ ഇണ(ഭാര്യ)യും الْجَنَّةَ സ്വർഗത്തിൽ فَكُلَا എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും തിന്നുകൊള്ളുക مِنْ حَيْثُ ഇടത്തിൽനിന്നു, വിധേന شِئْتُمَا നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ച لَا تَقْرَبَا നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത് هَذِهِ الشَّجَرَةَ ഈ വൃക്ഷത്തെ فَتَكُونَا എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരും مِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളിൽപ്പെട്ട(വർ)

ഇബ്ലീസിനെ അല്ലാഹു സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി. ആദം നബി (അ)യോടും, ഭാര്യ ഹവ്വയ്ക്ക് (അ)നോടും സ്വർഗത്തിൽ യഥേഷ്ടം ഭക്ഷിച്ചും സുഖിച്ചും താമസിച്ചു കൊള്ളുവാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സ്വർഗം (الجنة) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, സജ്ജനങ്ങൾക്ക് പരലോകത്ത് വെച്ച് പ്രതിഫലമായി നൽകപ്പെടുന്ന അതേ സ്വർഗംതന്നെയാണോ, മറ്റു വല്ല സ്വർഗവുമായിരുന്നുവോ? നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അത് കുർആനിലും ഹദീഥിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടുകാണുന്നില്ല. അതറിഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രത്യേകം പ്രയോജനമില്ല. جنة (ജനത്ത്) എന്ന വാക്കിന്റെ ഭാഷാർത്ഥം 'തോട്ടം' അല്ലെങ്കിൽ 'തോപ്പ്' എന്നാണെന്നുവെച്ച് -ചില ആളുകൾ പറയുന്നതുപോലെ- അത് ഭൂമിയിലെവിടെയോ ഉള്ള ഒരു തോട്ടമായിരുന്നുവെന്നുവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, അവിടെ വിശപ്പുണ്ടാകുകയില്ല; നഗ്നത വെളിപ്പെടുകയില്ല; ദാഹമുണ്ടാവുകയില്ല; വെയിൽ കൊള്ളുകയില്ല എന്നൊക്കെ ആദം (അ)നോട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതായി സൂ: ത്യാഹാ 118, 119ൽ വന്നിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, അവരോട് സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോകുവാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയിൽ താമസിക്കുകയും ഉപയോഗമെടുക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നു അല്ലാഹു അറിയിച്ചതായി താഴെ 24-ാം വചനത്തിൽ വരുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, ഈ 'സ്വർഗം' ഭൂമിയിൽ തന്നെയുള്ള 'സ്വർഗമായ ഒരു തോട്ട'മായിരിക്കുവാൻ തരമില്ലല്ലോ.

ആദം നബി(അ)ക്ക് മലക്കുകൾ ചെയ്ത ഈ സുജൂദിന്റെ സംഭവം ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തമായ രൂപത്തിലാണെങ്കിലും പിശാചിന്റെ ദുർമന്ത്രത്തിന് വഴങ്ങി ആദമും ഹവ്വയും (അ) വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം ഭുജിച്ച സംഭവം അതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ദൈവം കിഴക്ക് ഏദേനിൽ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി അതിലാണ് ആദമിനെ താമസിപ്പിച്ചത്' എന്ന് അതിൽ പറയുന്നു (ഉൽപത്തി: 2ൽ9). ഈ വാക്കിനെ ആസ്പദമാക്കിയായിരിക്കാം ചിലർ, അറബിക്കടലും ചെങ്കടലും കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന 'അദ്ൻ' (عدن - ഏഡൻ) ആയിരുന്നു അതെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ബൈബിൾ പറഞ്ഞ ഏദൻ തോട്ടത്തെപ്പറ്റി 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു' പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം: 'അത് എവിടെയായിരുന്നുവെന്ന് ഇതുവരെയും, ഒരു എത്തും പിടിയും കിട്ടിയിട്ടില്ല; പലരും അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഇതിനെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്; പുതിയ നിയമത്തിൽ ആ വാക്കില്ലെങ്കിലും പറുദീസാ (سفر - ഫിർദൗസ്) എന്ന വാക്ക് ഏദേനെ സംബന്ധിച്ച ആശയത്തിൽ നിന്നാണ് അതിൽ വന്നിരിക്കുന്നത്' (പേ: 71) എന്നൊക്കെയാകുന്നു. അതേ സമയത്ത് സ്വർഗത്തെപ്പറ്റി 'അദൻ' എന്നും, 'ഫിർദൗസ്' എന്നും (جنات عدن, جنات الفردوس) കുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അത് ഭൂമിയിലുള്ള ഒരു തോട്ടമായിരുന്നില്ലെന്ന് പറയുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. الله أعلم

ഏതായാലും സ്വർഗത്തിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളുവാനും, യഥേഷ്ടം എവിടെനിന്നും ഭുജിച്ചുകൊള്ളുവാനും ആദം നബി (അ)ക്ക് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ അല്ലാഹു ഒരു നിബന്ധനവെച്ചു. ഒരു നിശ്ചിത വൃക്ഷത്തെ സമീപിക്കരുത് -അഥവാ അതിന്റെ ഫലം ഭുജിക്കരുത്- എന്നായിരുന്നു ആ നിബന്ധന. മനുഷ്യവർഗത്തെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചുവെച്ച മഹത്തായ ഒരു ലക്ഷ്യത്തിന്റെ നാനി കുറിക്കുന്നതായിരുന്നു ആ കൽപനയെന്ന് തുടർന്നുള്ള നടപടികളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ഇബ്ലീസാകട്ടെ, താൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത കൃത്യങ്ങളുടെ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി.

﴿20﴾ എന്നിട്ട്, അവർ രണ്ടു പേർക്കും മറക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അവരുടെ നഗ്നത അവർക്ക് വെളിവാക്കുവാനായി പിശാച് അവരോട് ദുർമന്ത്രണം നടത്തി;

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا

അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിങ്ങളുടെ രണ്ടാളുടെയും രഞ്ച് നിങ്ങളോട് ഈ വ്യക്ഷത്തെക്കുറിച്ച് വിരോധിച്ചിട്ടില്ല, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും മലക്കുകൾ ആയിത്തീരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ശാശ്വതവാസികളിൽപ്പെട്ടവരായിത്തീരുകയോ ചെയ്യുമെന്നതിനാൽ അല്ലാതെ'.

وَقَالَ مَا تَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكِينَ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾

﴿21﴾ അവൻ അവരോട് സത്യം ചെയ്തു പറയുകയും ചെയ്തു: നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും ഗുണകാംക്ഷികളിൽപ്പെട്ടവൻ തന്നെയാണെന്ന്.

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾

﴿20﴾ എന്നിട്ടു ദുർമന്ത്രണം നടത്തി **هُمَا** അവർ രണ്ടാളോടും **الشَّيْطَانُ** പിശാച് **فَوَسَّوَسَ** അവൻ വെളിവാക്കുവാൻവേണ്ടി **هُمَا** അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും **مَا وُورِيَ** മറക്ക (മുടിവെക്ക)പ്പെട്ടത് **عَنْهُمَا** അവരിൽ നിന്ന്, അവർക്ക് **سَوْآتِهِمَا** അവരുടെ നഗ്നതയിൽ നിന്ന് **وَقَالَ** അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു **مَا تَهَاكُمَا** നിങ്ങളെ രണ്ടാളെയും വിരോധിച്ചിട്ടില്ല **رَبُّكُمَا** നിങ്ങളുടെ രഞ്ച് **عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ** ഈ വ്യക്ഷത്തിൽ നിന്ന്, മരത്തെപറ്റി **إِلَّا أَنْ تَكُونَا** നിങ്ങൾ ആകുന്നതിനാലല്ലാതെ, ആയിത്തീരുമെന്നതുകൊണ്ടല്ലാതെ **مَلَائِكِينَ** രണ്ടു മലക്കുകൾ **أَوْ تَكُونَا** അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുമെന്നതിനാൽ **مِنَ الْخَالِدِينَ** ശാശ്വതന്മാരിൽ, നിത്യവാസികളിൽപ്പെട്ട(വർ) **﴿21﴾** **وَقَاسَمَهُمَا** അവൻ അവരോട് സത്യംചെയ്തു കാട്ടുക(പറയുക)യും ചെയ്തു **إِنِّي** നിശ്ചയമായും ഞാൻ **لَكُمَا** നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും **لَمِنَ النَّاصِحِينَ** ഗുണകാംക്ഷികളിൽപ്പെട്ട(വൻ)തന്നെ.

വിരോധിക്കപ്പെട്ട വ്യക്ഷം ഏതായിരുന്നു? അതിൽനിന്ന് ഭുജിച്ചത് നിമിത്തം അവരുടെ നഗ്നത എങ്ങനെ വെളിവായി? അതുവരെ അതു മറക്കുവാൻ അവർക്ക് വല്ല വസ്ത്രവും ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ഇതൊന്നും ഉറപ്പിച്ചുപറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. എങ്കിലും ആദമിനും, ഹവ്വായ്ക്കും (അ) പ്രകാശംകൊണ്ടുള്ള ഒരുതരം സ്വർഗീയ വസ്ത്രം

മുണ്ടായിരുന്നവെന്നും, വ്യക്ഷത്തിൽ നിന്നും ഭുജിച്ചതോടെ അത് നീങ്ങിപ്പോയെന്നും വഹബുബ്നു മുനബ്ബഹ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ജരീർ, തിർമിദീ (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർ കാണുന്നത് ലജജയും അനിഷ്ടവുമായി കരുതപ്പെടുന്ന തിനെല്ലാം **سُو** എന്നു പറയപ്പെടും. ആദം (അ)ന്റെ ഒരു പുത്രൻ തന്റെ സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തിയ സംഭവം വിവരിച്ചപ്പോൾ, കൊല്ലപ്പെട്ട മുതദേഹത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് അവന്റെ സഹോദരന്റെ **سُو** എന്നു സൂ: മാഇദ:34ൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ **سُو** എന്നു പറഞ്ഞത് അവരുടെ ഗൃഹസ്ഥാനത്തെ -അഥവാ നഗ്നതയെ- ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണ് ക്വർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നത്.

അവരുടെ നഗ്നത വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി പിശാച് ദുർമന്ത്രണം നടത്തി (**فَوَسَّوَسَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُم مَّا أُورِي عَنَّهُمْ مِنْ سَوَاتِرِهِمْ**) എന്നുപറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവന്റെ ദുർമന്ത്രണത്തിന്റെ ഫലമായി അത് വെളിപ്പെട്ടു എന്നായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്കെതിരായി ആ വ്യക്ഷത്തിൽ നിന്ന് ഭുജിച്ചാൽ ഗൃഹസ്ഥാനം വെളിപ്പെടുമെന്ന് പിശാചിന് അറിയാമായിരുന്നുവെന്നും, അങ്ങിനെ വെളിപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി അവനത് ചെയ്തുവെന്നുമായിരിക്കാം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഈ വ്യക്ഷത്തിൽ നിന്ന് ഭക്ഷിച്ചാൽ നിങ്ങൾ മലക്കുകളോ ശാശ്വത ജീവികളോ ആയിത്തീരുമെന്ന് (**تَكُونُوا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونُوا مِنَ الْخَالِدِينَ**) പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഇബ്ലീസ് അവരെ വഞ്ചിച്ചത്.

മലക്കുകൾക്കാണ് മനുഷ്യരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളതെന്ന അഭിപ്രായക്കാർ -ഇവരിൽ അധികവും മുഅ്തസിലഃ കക്ഷിക്കാരാണുള്ളത്- ഈ വസ്തുത തങ്ങളുടെ വാദത്തിന് തെളിവായി എടുക്കാറുണ്ട്. നേരെ മറിച്ച് മലക്കുകളോട് ആദം നബി(അ)ക്ക് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ കൽപിച്ചതും, അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി പഠിപ്പിച്ചപ്പോൾ മലക്കുകൾ അവരുടെ അജ്ഞത സമ്മതിച്ചതും, മറ്റു ഭാഗക്കാർ തങ്ങൾക്കും തെളിവാക്കാറുണ്ട്. രണ്ടഭിപ്രായത്തിനും വ്യക്തമായ തെളിവുകളില്ലതാനും. അതു കൊണ്ട് പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഏകോപിച്ച ഒരഭിപ്രായമില്ല. പ്രവാചകന്മാർ മലക്കുകളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാണെന്നുള്ളതിൽ ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരും യോജിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രം. ക്വർആനിൽ മനുഷ്യന്റെ ഉൽകൃഷ്ടതയെ കുറിക്കുന്ന പല പ്രസ്താവനകളുണ്ടെങ്കിലും മലക്കുകളെക്കാൾ മനുഷ്യർക്ക് ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ടെന്നോ, എല്ലാ സൃഷ്ടികളെക്കാളും അവർ ശ്രേഷ്ഠരാണെന്നോ എവിടെയും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. അതേ സമയത്ത് ഒരിടത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ശ്രേഷ്ഠത വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ **وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا** (നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ പലരെക്കാളും അവരെ -മനുഷ്യരെ- നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (17:70). എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, മനുഷ്യരെക്കാളോ, അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യരുടെ അത്ര തന്നെയോ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള വേറെ ചില സൃഷ്ടികളും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നുവരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഭൂമിയിലുള്ള ജീവികളിൽവെച്ച് ഉൽകൃഷ്ടജീവി മനുഷ്യനാണ് എന്നല്ലാതെ, പലരും പറയാറുള്ളതുപോലെ അഖിലാണയ ജീവികളെക്കാളെല്ലാം ഉൽകൃഷ്ടനാണ് മനുഷ്യൻ എന്നു പറയുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. **الله اعلم**

﴿22﴾ എന്നിട്ട്, അവർ രണ്ടുപേരെയും അവർ വഞ്ചനമൂലം (തരം)താഴ്ത്തി, അങ്ങിനെ, അവർ (ആ) വൃക്ഷ (ഫല)ത്തെ രുചി നോക്കിയപ്പോൾ, അവർക്ക് അവരുടെ നഗ്നത വെളിവാ യി. സ്വർഗത്തിലെ ഇലയിൽ നിന്നും (എടുത്ത്) അവർ തങ്ങളുടെമേൽ പറ്റിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു; അവർ രണ്ടാളുടെയും രബ്ബ് അവരെ വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു): ‘ആ വൃക്ഷത്തെ പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങളോട് വിരോധിച്ചിരുന്നില്ലേ?! പിശാച് നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാൾക്കും സ്പഷ്ടമായ ശത്രുവാണെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുകയും (ചെയ്തിരുന്നില്ലേ)?!’

فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ ۖ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتَا هُمَا سَوْءَآئِهِمَا وَطَفِقَا مَخَصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۗ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ

﴿22﴾ എന്നിട്ട് അവൻ അവരെ താഴ്ത്തി, അധഃപതിപ്പിച്ചു, താഴെ ഇറക്കി വഞ്ചനയാൽ, വഞ്ചനമൂലം فَلَمَّا ذَاقَا അങ്ങനെ അവർ രണ്ടുപേരും രുചി നോക്കിയപ്പോൾ, ആസ്വദിച്ചാറെ الشَّجَرَةَ വൃക്ഷത്തെ بَدَتَا വെളിവായി هُمَا അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും سَوْءَآئِهِمَا അവരുടെ നഗ്നത وَطَفِقَا അവർ രണ്ടാളും തുടങ്ങി مَخَصِفَانِ പറ്റിക്കുവാൻ, വെച്ചുചേർക്കുവാൻ عَلَيْهِمَا രണ്ടാളുടെയുംമേൽ مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ഇലയിൽനിന്ന് അവരെ രണ്ടാളെയും വിളിക്കുകയും ചെയ്തു رَبُّهُمَا സ്വർഗത്തിലെ وَنَادَاهُمَا അവരെ രണ്ടാളെയും വിളിക്കുകയും ചെയ്തു أَلَمْ أَنْهَكُمَا അവരുടെ രബ്ബ് أَنْهَكُمَا ഞാൻ നിങ്ങളെ വിരോധിച്ചില്ലേ عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ ആ വൃക്ഷത്തെ പറ്റി لَكُمَا നിങ്ങളോട് ഞാൻ പറയുകയും (ചെയ്തില്ലേ?) إِنَّ الشَّيْطَانَ നിശ്ചയമായും പിശാച് لَكُمَا നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും عَدُوٌّ ശത്രുവാണ് مُبِينٌ പ്രത്യക്ഷ, സ്പഷ്ടമായ

മനുഷ്യനെ വഞ്ചിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത പിശാച് അവന്റെ പ്രവർത്തനം ഒന്നാമത്തെ മനുഷ്യനായ ആദമിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇണയായ ഹവ്വായ്ക്കും തന്നെ ആരംഭിച്ചു. ആദം (അ) അന്നു പ്രവാചകനായിട്ടില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, മനുഷ്യ പ്രകൃതിയുടെ ശൈശവാവസ്ഥയുടെ പ്രാരംഭ ദശയിലുമാണല്ലോ ഉള്ളത്. അങ്ങനെ 20:115ൽ പറഞ്ഞതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദുഃഖനിശ്ചയക്കുറവ് കാരണം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന വിസ്മരിക്കുകയും, പിശാചിന്റെ മന്ത്രത്തിൽ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി അനുഭവപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ തരംതാഴ്ച അതുവരെ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്വർഗീയ വസ്ത്രം നഷ്ടപ്പെട്ടതായിരുന്നു. മാനം മറക്കുവാൻ ഇലകളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടുന്ന ഗതികേട് നേരിട്ടു. അവസാനം തെറ്റുബോധ്യമായി ചേദിക്കുകയായി.

മലക്കുകൾ കുറ്റവാസന തീണ്ടാത്തവരും പാപത്തിൽ നിന്ന് പരിശുദ്ധരുമാണ്. വിശാചാകട്ടെ, നേരെ വിപരീതവും. രണ്ടിനും സാധ്യതയുള്ള ഒരു പ്രകൃതി വിശേഷമാണ് മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. സന്മാർഗനിഷ്ഠനായി പുരോഗമിച്ചു മലക്കുകളെക്കാൾ ഉന്നതമായ നിലപാടിലേക്ക് ഉയരുവാനും, ദുർമാർഗ നിരതനായി തനി പൈശാചികത്വത്തിലേക്ക് അധഃപതിക്കുവാനും ഉതകുന്ന പ്രകൃതിയാണ് മനുഷ്യനുള്ളത്. ആ പ്രകൃതിയുടെ നാദിയാണിത്. ആദം (അ) തെറ്റു ചെയ്തുവെങ്കിലും അതിൽ ഇബ്ലീസിനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം ഉറച്ചുനിന്നില്ല.

﴿23﴾ അവർ രണ്ടാളും പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു; നീ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരുകയും, ഞങ്ങളോട് കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരായിത്തീരുകതന്നെ ചെയ്യും!

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

﴿23﴾ അവർ രണ്ടാളും പറഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ **ظَلَمْنَا** ഞങ്ങൾ അക്രമം (അനീതി) ചെയ്തു **أَنفُسَنَا** ഞങ്ങളോട് തന്നെ, ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ **وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ** നീ പൊറുത്തില്ലെങ്കിൽ **لَنَا** ഞങ്ങൾക്ക് **وَتَرْحَمْنَا** ഞങ്ങളോട് കരുണ ചെയ്യുകയും (ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ) **لَنَكُونَنَّ** നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിത്തീരുകതന്നെ ചെയ്യും **مِنَ الْخَاسِرِينَ** നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

സു: അൽബകറഃ 37ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള വാക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുതന്നെ അവർക്ക് സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ പശ്ചാത്താപം അവൻ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. 23-ാം വചനത്തിൽ അവർ പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ച അതേ വാക്കുകളാണ് അൽബകറഃ 37ൽ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും അവർ ഏറ്റെടുത്തു പഠിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എന്ന് ദഹ്ഹാക് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു ജരീർ (റ) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമാണ്. അപ്പോൾ, മുഹമ്മദ് നബി ﷺ തിരുമേനിയെക്കൊണ്ട് 'തവസ്സൂൽ' (ഇടതേട്ടം) ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതെന്നും മറ്റുമുള്ള അടിസ്ഥാന രഹിതമായ വാർത്തകൾക്ക് ഇവിടെ നിലനിൽപ്പില്ല തന്നെ. അല്ലാഹു അവർക്ക് പാപം പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും സ്വർഗത്തിൽ വസിക്കുവാനുള്ള നിബന്ധന അവർ തെറ്റിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അവർക്ക് ഭൂമിയിലേക്ക് താമസം മാറ്റേണ്ടി വന്നു. മനുഷ്യ വാസത്തിന് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചതാണല്ലോ ഭൂമി. അതെ,-

﴿24﴾ അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ (എല്ലാവരും) ഇറങ്ങിക്കൊള്ളൂ വിൻ; നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലർക്ക് ശത്രുവാകുന്നു [ഇതു ഓർമ്മവെക്കണം].

قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ

'ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു (നിശ്ചിത) സമയംവരെ താമസ (സൗകര്യ)വും, ഉപയോഗവുമുണ്ടായിരിക്കും'.

وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى

حِينَ

﴿25﴾ അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'അതിൽ തന്നെ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും, അതിൽ തന്നെ നിങ്ങൾ മരിക്കും, അതിൽ നിന്നു തന്നെ നിങ്ങൾ (വീണ്ടും) പുറത്തു വരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ

وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

﴿24﴾ അവൻ പറഞ്ഞു أَهْبِطُوا നിങ്ങൾ ഇറങ്ങുവിൻ بَعْضُكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലർക്ക് لِبَعْضٍ ചിലർക്ക് عَدُوٌّ ശത്രുവാകുന്നു وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ താമസം, തങ്ങുന്ന സ്ഥാനം, വാസസ്ഥലം وَمَتَاعٌ ഉപയോഗവും, ഉപകരണവും إِلَى حِينَ ഒരു സമയംവരെ ﴿25﴾ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു فِيهَا അതിൽ (തന്നെ) تَحْيَوْنَ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും وَفِيهَا അതിൽ (തന്നെ) تَمُوتُونَ നിങ്ങൾ മരിക്കുന്നു وَمِنْهَا അതിൽ നിന്ന് (തന്നെ) تُخْرَجُونَ നിങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്ക(പുറത്തുകൊണ്ടുവര)പ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു

സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് അയച്ചപ്പോൾ, അവർക്കാവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങളും മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങളും അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകി. നിങ്ങൾക്കവിടെ യഥേഷ്ടം താമസിക്കാം. അതിലെ വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം. നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടതൊക്കെ ഒരുക്കിവെച്ചു കൊണ്ടാണ് നിങ്ങളെ അങ്ങോട്ടയക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ ജീവിതവും മരണവും അവിടെ വെച്ചുതന്നെയായിരിക്കും. എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കവിടെ ഒരു കാലാവധിവരെയുള്ള ജീവിതമേയുള്ളൂ. അത് കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടാമതും അല്ലാഹുവിനിലേക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെടും എന്നൊക്കെ അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഇറങ്ങുവിൻ (أَهْبِطُوا) എന്നു ബഹുവചന രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ട്, ആദം, ഹവ്വാള് (അ), ഇബ്ലീസ് എന്നീ മൂന്നു പേരോടുകൂടി ഈ കൽപനയെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, ഭൂമിയിൽ എവിടെയാണവർ ആദ്യം വന്നത്? അല്ലാഹുവിനറിയാം. സിലോണിലാണെന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രസ്താവനകളെല്ലാം ചില ഐതിഹ്യങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു.

മനുഷ്യാരംഭഘട്ടത്തിൽ ആദ്യത്തെ മനുഷ്യരായ ആദമിലും, ഹവ്വായും (അ) നടന്ന ഈ സംഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യന്റെ ഉയർച്ചയെയും, താഴ്ചയെയും കുറിക്കുന്നതും, അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുമായ പല പാഠങ്ങളും നമുക്ക് പഠിക്കുവാനുണ്ട്. പലരും -അവരവരുടെ ചിന്താഗതിയും വീക്ഷണഗതിയും അനുസരിച്ച്- പലതും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്നാൽ, ഈ സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു തുടർന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമത്രെ. ആദമിന്റെ സന്തതികളേ (يَا بَنِي آدَمَ) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്ത രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

വിഭാഗം - 3

﴿26﴾ ആദമിന്റെ സന്തതികളേ, നിങ്ങളുടെ നഗ്നത മറക്കുന്ന വസ്ത്രവും, അലങ്കാര വസ്ത്രവും നാം നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്.

يَبْنِيَّ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُورِي سَوَاءَ تَكْمَ وَرِيشًا

സുക്ഷ്മത [ഭയഭക്തി]യാകുന്ന വസ്ത്രമാകട്ടെ, അതത്രെ (കുടുതൽ) ഉത്തമം.

وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ

അത് അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്ത്' [ദ്യഷ്ടാന്തം]കളിൽ പെട്ടതാകുന്നു. അവർ [മനുഷ്യർ] ഉറ്റാലോചിച്ചേക്കാം.

ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ
يَذْكُرُونَ ﴿٢٦﴾

﴿26﴾ يَا بَنِي آدَمَ സന്തതികളേ, മക്കളേ ഞങ്ങൾ ആദമിന്റെ നാം ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് لِبَاسًا വസ്ത്രം മറക്കുന്ന, മൂടുന്ന سَوَاءَ تَكْمَ നിങ്ങളുടെ നഗ്നത അലങ്കാര വസ്ത്രവും وَرِيشًا അലങ്കാര വസ്ത്രവും സുക്ഷ്മത (ഭയഭക്തി)യാകുന്ന വസ്ത്രം ذَٰلِكَ അത് خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, കുടുതൽ നല്ലതാണ് مِنْ آيَاتِ اللَّهِ ആയത്ത് (ദ്യഷ്ടാന്തം-ലക്ഷ്യം)കളിൽ പെട്ടതാകുന്നു اللَّهُ അല്ലാഹുവിന്റെ لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, അവരാകുവാൻവേണ്ടി يَذْكُرُونَ അവർ ഉറ്റാലോചിക്കും

﴿27﴾ ആദമിന്റെ സന്തതികളേ,

പിശാച് നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിയതുപോലെ, നിങ്ങളെ അവൻ കൃഷ്ടത്തിലാക്കാതിരുന്നുകളളളെ:-

يَبْنِيَّ آدَمَ
لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ
كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ

(അതെ) അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും അവരുടെ നഗ്നത കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി അവരുടെ വസ്ത്രം അവരിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ട് (പുറത്താക്കിയതുപോലെ).

يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْآتِهِمَا

നിശ്ചയമായും, അവനും അവന്റെ കൂട്ടരും നിങ്ങൾ അവരെ (അങ്ങോട്ട്) കാണാത്ത വിധത്തിൽ നിങ്ങളെ (ഇങ്ങോട്ട്) കാണുന്നതാണ്. വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക് നാം പിശാചുക്കളെ ബന്ധു മിത്രങ്ങളാക്കിയിരിക്കുന്നു.

إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ
أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

﴿27﴾ لا يُفْتَنَنَّكُمْ ആദമിന്റെ സന്തതികളേ നിങ്ങളെ കുഴപ്പത്തിലാക്കരുത്, കുഴപ്പപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ الشَّيْطَانُ പിശാച് കَمَا أَخْرَجَ അവൻ പുറത്താക്കിയതു പോലെ أَبَوَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ مِنَ الْجَنَّةِ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് يَنْزِعُ നീക്കം ചെയ്തു (ഉരിഞ്ഞു-അഴിച്ചു)കൊണ്ട് عَنْهُمَا അവർ രണ്ടാളിൽ നിന്ന് لِبَاسَهُمَا അവരുടെ വസ്ത്രം لِيُرِيَهُمَا അവൻ അവർക്ക് കാണിക്കു (കാട്ടിക്കൊടുക്കു)വാൻ سَوْآتِهِمَا അവരുടെ നഗ്നത إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ يَرَاكُمْ هُوَ അവൻ നിങ്ങളെ കാണും وَقَبِيلُهُ അവന്റെ കൂട്ടവും, കൂട്ടരും مِنْ حَيْثُ വിധേന لَا تَرَوَهُمْ നിങ്ങളവരെ കാണാത്ത വിധത്തിൽ جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ പിശാചുക്കളെ بَنِي آدَمَ ബന്ധു മിത്രങ്ങൾ, കാര്യകർത്താക്കൾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക്

ആദം നബി (അ)യുടെയും ഇബ്ലീസിന്റെയും സംഭവത്തിൽ നിന്ന് ആദം നബി (അ)യുടെ സന്തതികളായ മനുഷ്യവർഗം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ചില കാര്യങ്ങളാണ് 'ആദമിന്റെ സന്തതികളേ' (يَا بَنِي آدَمَ) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്.

ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ നഗ്നത മറക്കുവാനും, അലങ്കാരത്തിനും ആവശ്യമായ വസ്ത്രങ്ങൾ നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചതിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതാവശ്യങ്ങളിൽ അനിവാര്യമായ ഒന്നത്രെ നഗ്നത മറക്കുവാനാവശ്യമായ വല്ല സാമഗ്രിയും അവനുണ്ടായിരിക്കലും. നാഗരിക ജീവിതം അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത കാട്ടാള വർഗങ്ങൾപോലും വല്ല ഇലകളോ മരത്തോലുകളോകൊണ്ട് ഗൃഹസ്ഥാനം മറക്കാറുള്ളതിൽ നിന്ന് ഇതിന്റെ പ്രധാനം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ജീവിതത്തിൽ പരിഷ്കാരം സിദ്ധിക്കുംതോറും വസ്ത്രത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും, അതിൽ വൈവിധ്യത്തിന്റെ ആഗ്രഹവും വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതരജീവി

വർഗങ്ങളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യവർഗത്തെ വേർതിരിക്കുന്ന ജീവിതാവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ അത്. കൂർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, സ്വർഗത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ആദ്യ മാതാപിതാക്കളായ ആദം (അ)നും ഹവ്വ (അ)നും നഗ്നത മറക്കുവാനുള്ള ഏതോ ഒരു തരം വസ്ത്രം ഉണ്ടായിരുന്നതും, പിശാചിന്റെ ദുരുപദേശത്തിൽ വഞ്ചിതരായതിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ ആ വസ്ത്രം നഷ്ടപ്പെട്ട് നഗ്നത പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളതും, ഉടനെ അവർ സ്വർഗത്തിലെ ഇലകൾ എടുത്തു ദേഹത്തിൽ പറ്റിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതും കൂടി ആലോചിക്കുമ്പോൾ വസ്ത്ര വിഭവം വഴി അല്ലാഹു മനുഷ്യവർഗത്തിന് നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അതിന്റെ പേരിൽ മനുഷ്യൻ സദാ അല്ലാഹുവിന് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. (*)

رِيحٍ (രീശ്) എന്ന വാക്കിന് 'അലങ്കാര വസ്ത്രം' എന്നാണ് മിക്ക കൂർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അലങ്കാരത്തിനും, ഭംഗിക്കും വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാമെന്നും മറ്റും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. പക്ഷിയുടെ തൂവൽ എന്നാണ് رِيحٍന്റെ പ്രസിദ്ധമായ അർത്ഥമെന്നും, ചിലപ്പോൾ അത് ചിറകിലെ തൂവലിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു പറയാറുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞശേഷം ഇമാം റാഗിബ് (റ) പറയുന്നു: 'പക്ഷിയുടെ തൂവൽ മനുഷ്യന്റെ വസ്ത്രം പോലെയായതുകൊണ്ട് വസ്ത്രങ്ങൾക്കും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'. ഏതായാലും, വസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്ന സന്ദർഭമായതുകൊണ്ട് പ്രധാനമായും അലങ്കാരത്തിനുള്ള വസ്ത്രമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വെക്കുവാൻ ഇവിടെ ന്യായമുണ്ട്. ബാഹ്യവും ശാരീരികവുമായ വസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അതിനെത്തുടർന്ന് ആന്തരികവും ആത്മീയവുമായ മറ്റൊരു വസ്ത്രം കൂടിയുണ്ടെന്നും അതിനാണ് ഇതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നും ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وَلِيَأْسُ السَّقْوَىٰ ذَلِكْ خَيْرٌ** (സൂക്ഷ്മത-അഥവാ ഭയഭക്തി-യാകുന്ന വസ്ത്രമത്രെ കൂടുതൽ ഉത്തമമായത്) ശാരീരികമായ അപമാനം വസ്ത്രംകൊണ്ടു മറക്കുന്നതുപോലെ, ആന്തരികമായ അപമാനം അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിലേക്കുകൾ അനുസരിക്കുക വഴിയുണ്ടാകുന്ന ഭയഭക്തികൊണ്ടാണ് മറക്കേണ്ടത്; ഈ വസ്ത്രത്തിനാണ് മറ്റേ വസ്ത്രത്തെക്കാൾ മുൻഗണന നൽകപ്പെടേണ്ടത് എന്ന് സാരം. ഹജ്ജ് യാത്രയിൽ യാത്രാ സാമഗ്രികൾ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ, സു: അൽബകറ: 197ൽ 'യാത്രാ സാമഗ്രികളിൽ വെച്ച് ഉത്തമമായത് സൂക്ഷ്മതയാകുന്നു' (فَإِنْ خَيْرَ الزَّادِ السَّقْوَىٰ) എന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള

(*) മാനുഷികവും ധാർമികവുമായ മൂല്യങ്ങളിൽനിന്ന് മനുഷ്യർ അകന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയും, മൃഗീയതയിലേക്കും പൈശാചിക സ്വഭാവങ്ങളിലേക്കും അണഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണല്ലോ ഇത്. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ഇന്നു സർവ്വത്ര പ്രചാരത്തിലുള്ള പലതരം അർജനഗ്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും പൂർണ്ണ നഗ്ന സംരംഭങ്ങളിലും അറപ്പും, വെറുപ്പും തോന്നാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ മഹത്തായ അനുഗ്രഹത്തെ വിലയിരുത്തുവാൻ അവർക്ക് കഴിയാതിരിക്കുക സ്വാഭാവികമത്രെ. എന്നാലും പ്രകൃതി പരമായ ഒരനുഗ്രഹമെന്ന നിലക്കെങ്കിലും കണക്കാക്കാതിരിക്കുക അവർക്കും സാധ്യമല്ല.

ഒരു ഉപദേശം തന്നെയാണ് ഇതും.

2-ാമത്തെ വചനത്തിൽ, പിശാചിന്റെ ദുർമന്ത്രത്തിൽ അകപ്പെട്ട് കുഴപ്പത്തിൽ പതിക്കാതിരിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ സദാ സൂക്ഷിക്കേണമെന്ന് താക്കീത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് അവനാണ് പുറത്താക്കിയത്. അവൻ നിങ്ങളുടെ ബദ്ധശത്രുവും, നിങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ തന്നാൽ കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ വളരെ ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ താക്കീതിന്റെ ചുരുക്കം.

كَمَا أَخْرَجَ آبَاكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ (നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ അവൻ സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കിയതുപോലെ) എന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا (അവരുടെ വസ്ത്രം അവരിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ട് പുറത്താക്കിയതുപോലെ) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധിക്കുക. നഗ്നത മറക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യവും, അത് വെളിവാക്കുന്നതിന്റെ ഗൗരവവുമാണിത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്ന പ്രകാരം ഭൂവാസം തുടങ്ങുമ്പോൾ അവരുടെ സ്വർഗീയ വസ്ത്രം അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നും, ഭൂമിയിൽവെച്ച് നഗ്നത മറക്കുവാനുള്ള മാർഗം വല്ലതും സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെ അവർ നഗ്നരായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കാമെന്നും, സങ്കല്പിച്ചാൽ തന്നെയും നഗ്നത മറക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയും അതിന്റെ പ്രാധാന്യവുമാണിത് കുറിക്കുന്നത്, സംശയമില്ല.

പിശാചിന്റെ കെണിയിൽപ്പെട്ടുപോകുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇത്ര ശക്തിയായി താക്കീത് ചെയ്യാനുള്ള കാരണവും അല്ലാഹു നമുക്ക് പറഞ്ഞുതരുന്നു. അവനും അവന്റെ കൂട്ടരും നിങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ടുകാണും, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ അങ്ങോട്ട് കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല (إِنَّهُمْ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ...) എന്നത്രെ അത്. നിങ്ങൾക്ക് അവരെ കാണുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ കൃതന്ത്രങ്ങളും ഗുഡപ്രയോഗങ്ങളും കുറേയൊക്കെ നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കവരെ കാണുവാൻ സാധ്യമല്ല. അവർ ഒരു തരം അദ്യശ്യ ജീവികളാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ വളരെ കരുതലോടെയിരിക്കണം എന്നുദ്ദേശ്യം. പിശാചിന്റെ കൂട്ടക്കാർ (قَبِيلُهُ) എന്നു പറഞ്ഞത് ഇബ്ലീസിന്റെ സന്തതികളെയും സൈന്യങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അഥവാ മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല. മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കൾ ഇങ്ങോട്ടു കാണുന്നതുപോലെ അവരെ അങ്ങോട്ടും കാണാമല്ലോ. ഇബ്ലീസ് ആദം നബി (അ)ക്ക് സുജൂദ് ചെയ്യാത്തതിനെപ്പറ്റിപ്പറഞ്ഞ ശേഷം സു: അൽ കഹ്ഫിൽ പറയുന്നു: أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ (എന്നിരിക്കെ, അവനും -ഇബ്ലീസും- അവന്റെ സന്തതികളും നിങ്ങൾക്ക് ശത്രുവായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അവരെ എനിക്ക് പുറമെ കാര്യകർത്താക്കളാക്കുകയോ?! (അൽകഹ്ഫ് 50). വഴിപിഴച്ചു ദുർമാർഗികളായവർ നരകത്തിലേക്ക് മറിച്ച്പ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞശേഷം, സു: ശുഅറാഅ് 95ൽ പറയുന്നു: وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ (ഇബ്ലീസിന്റെ സൈന്യങ്ങളും മുഴുവൻ മറിച്ച്പ്പെടും.)

ആദം നബി (അ)യുടെയും ഇബ്ലീസിന്റെയും ഈ സംഭവം കേവലം ഒരു ഉപമാലങ്കാരമാണ് -സംഭവിച്ച ഒരു യഥാർത്ഥ കഥയല്ല- എന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുകയും, ജിന്നുവർഗം എന്ന ഒരു പ്രത്യേക വർഗത്തെയും ആ വർഗത്തിൽപ്പെട്ട അദ്യശ്യജീവി

കളായ പിശാചുക്കളെയും നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില ആളുകൾ ഇവിടെ ചില മറിമായങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പിശാചും അവന്റെ കുട്ടരും നിങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ട് കാണും, നിങ്ങൾ അവരെ അങ്ങോട്ടുകാണുകയില്ല (إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന് അവർ നൽകിയ വ്യാഖ്യാനം ഇതാണ്: 'പിശാചിനെയും അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കണ്ടുമനസ്സിലാക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്.' അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കും ഈ വ്യാഖ്യാനവും തമ്മിൽ വല്ലപൊരുത്തവും ഉണ്ടോ എന്ന് നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയുള്ളവർ ആലോചിച്ച് നോക്കുക! അടുത്ത വാക്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ആളുകൾക്ക് നാം പിശാചുക്കളെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കിയിരിക്കുന്നു (إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന് ഇവർ കൽപിക്കുന്ന അർത്ഥം ഇങ്ങിനെയാണ്: 'വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കാണ് പിശാചുക്കളെ നാം രക്ഷാധികാരികളാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നത്'. അതിനുശേഷം ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം അവരുടെ തന്നെ ഭാഷയിൽ ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'സത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ രക്ഷാധികാരികൾക്കാണ് കുർആൻ ഇവിടെ പിശാച് എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്' ഇത് പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതാണ്.' **أَوْلِيَاءَ** എന്ന വാക്കിന് 'രക്ഷാധികാരികൾ' എന്നും അർത്ഥം വരാം പക്ഷേ, 'വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കാണ് പിശാചുക്കളെ രക്ഷാധികാരികളാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്.' എന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്ന് അറബി ഭാഷയിൽ അൽപ പരിചയമെങ്കിലും ഉള്ള ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, 'വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ രക്ഷാധികാരികൾക്കാണ് ഇവിടെ പിശാച് എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്' എന്നു പറഞ്ഞതും വാസ്തവ വിരുദ്ധമത്രെ. ആദം നബി (അ)യെ സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കാൻ കുതന്ത്രം മെനഞ്ഞ ഇബ്ലീസിനെയും, അവന്റെ കുട്ടരെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് കുർആൻ ഇവിടെ 'പിശാചുക്കൾ' എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന് പ്രാഥമിക ബുദ്ധിയെങ്കിലുമുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ അൽബകറഃ 39-ാം ആയത്തിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും സു: അസ്സാഫ്ഫാത്തിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും ഉപകരിക്കും.

﴿28﴾ അവർ വല്ല നീചവൃത്തിയും ചെയ്താൽ അവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഞങ്ങൾ അപ്രകാരം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു ഞങ്ങളോട് അതിന് കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു'. പറയുക നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നീചവൃത്തിക്ക് കൽപിക്കുകയില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് നിങ്ങൾ പറയുകയോ?!

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ

أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

﴿28﴾ قَالُوا وَإِذَا فَعَلُوا أَتَيْنَا بِهِمُ الْمَوْتُومَ وَالشَّكْرَ الْمَكْرُومَ ﴿28﴾ അവർ ചെയ്താൽ فَاحِشَةً ഒരു നീചവൃത്തി, വല്ല നീചകൃത്യവും قَالُوا അവർ പറയും وَجَدْنَا ̣ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു عَلَيْهَا അതിന്മേൽ (അപ്രകാരം) ̣ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ (പൂർവ്വികന്മാരെ) وَاللَّهِ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ نَارًا ̣ഞങ്ങളോട് കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ̣ഞങ്ങൾ അതിന്, അതുകൊണ്ട്, അതിനെപ്പറ്റി قُلْ നീ പറയുക إِنَّ اللَّهَ نِيْلയമായ അല്ലാഹു لَا يَأْمُرُ ̣അവൻ കൽപിക്കയില്ല بِالْفَحْشَاءِ നീചവൃത്തിക്ക് أَتَقُولُونَ നിങ്ങൾ പറയുന്നുവോ, പറയുകയോ عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ مَا لَتَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാത്തത്

﴿29﴾ പറയുക: ‘എന്റെ റബ്ബ് നീതിമുറക്ക് [അത് പാലിക്കുവാൻ] കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ٥

എല്ലാ നമസ്കാര സ്ഥാനത്തിനകലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ നേരെ നിറുത്തുവിൻ എന്നും; മതം (അഥവാ കീഴ്വണക്കം) അവനു നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി) ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ എന്നും (കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു).

وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ٥

നിങ്ങളെ അവൻ ആദ്യമായി (ഉണ്ടാ)ക്കിയതു പോലെത്തന്നെ, നിങ്ങൾ മടങ്ങുന്നതാണ്.

كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٦﴾

﴿30﴾ ഒരു വിഭാഗത്തെ അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു; ഒരു വിഭാഗത്തെയാകട്ടെ- അവരുടെ മേൽ വഴിപിഴവ് അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അവരെ വഴിപിഴവിലുമാക്കിയിരിക്കുന്നു). (കാരണം) നിശ്ചയമായും, ഇവർ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ പിശാചുക്കളെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരാണെന്ന് അവർ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ٥ إِنَّهُمْ أَخَذُوا الشَّيْطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٦﴾

﴿29﴾ قُلْ നീ പറയുക رَبِّي بِالْقِسْطِ എന്റെ റബ്ബ് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു നീതിമുറക്ക്,

നീതിയെ പറ്റി **وَأَقِيمُوا** നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുക (ശരിക്ക് നിറുത്തുക)യും ചെയ്യുവിൻ **مَسْجِدٍ** നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ **عِنْدَ كُلِّ** എല്ലാറ്റിനും, എല്ലാറ്റിന്റെ അടുത്തും **وَجُوهَكُمْ** സുജൂദ് (നമസ്കാര)സ്ഥാനം, പള്ളി **وَادْعُوهُ** അവനെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുക (പ്രാർത്ഥിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ **مُخْلِصِينَ** നിഷ്കളങ്കരായിക്കൊണ്ട്, തനിച്ചാക്കിയവരായി **أَل** അവൻ **الذَّيْنِ** മതം, കീഴ്വണക്കം, വഴിപാട് **كَمَا بَدَأَكُمْ** നിങ്ങളെ അവൻ തുടങ്ങിയ (ആദ്യമുണ്ടാക്കിയ)തുപോലെ **تَعْوَدُونَ** നിങ്ങൾ മടങ്ങും (വീണ്ടും ആകും) ﴿30﴾ ഒരു വിഭാഗത്തെ, കൂട്ടരെ **هَدَى** അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു **وَفَرِيقًا** ഒരു വിഭാഗത്തെ, കൂട്ടരെ **حَقَّ عَلَيْهِمُ** അവരിൽ അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു **الضَّلَالَةَ** ദുർമാർഗം, വഴി പിഴവ് **إِنَّهُمْ** നിശ്ചയമായും അവർ **اتَّخَذُوا** ആക്കിവെച്ചു, സ്വീകരിച്ചു **الشَّيَاطِينَ** പിശാചുക്കളെ **أَوْلِيَاءَ** ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ, കാര്യകർത്താക്കൾ **مِن دُونِ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ, പുറമെ **وَيَحْسُبُونَ** അവർ കണക്കാക്കുകയും (വിചാരിക്കുകയും) ചെയ്യുന്നു, ഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു **إِنَّهُمْ** അവർ (ആകുന്നു) എന്ന് **مُهْتَدُونَ** നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവർ.

فاحشة (നീചവൃത്തി) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ബിംബാരാധന തുടങ്ങിയ എല്ലാ നീചവൃത്തികളും ആകാവുന്നതാണ്. വസ്ത്രം ധരിക്കാതെ പൂർണ്ണ നഗ്നരായിക്കൊണ്ട് മുൾരിക്കുകൾ ത്വവാഫ് (കഅ്ബഃ പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്തിരുന്നതിനെയാണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും, ചില രിവായത്തുകൾ പരിഗണിക്കുമ്പോഴും ആ അഭിപ്രായം ശരിയാകുവാൻ ന്യായമുണ്ട് താനും. പാപം ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിച്ച വസ്ത്രം ഉടുത്തുകൊണ്ട് ത്വവാഫ് ചെയ്യുന്നത് നന്നല്ലെന്നായിരുന്നു അതിന് അവർ പറഞ്ഞിരുന്ന കാരണം. നമ്മുടെ മാതാക്കൾ നമ്മെ പ്രസവിച്ചപ്പോഴുള്ള അതേ രൂപത്തിൽ നമുക്ക് ത്വവാഫ് ചെയ്യാമെന്നും അവർ പറഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ. സ്ത്രീ പുരുഷ വ്യത്യാസം അതിലില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും സ്ത്രീകൾ രാത്രിയും, പുരുഷന്മാർ പകലും ആയിരുന്നു അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നതെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്ന് മുസ്ലിം (റ) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള ദുർവൃത്തികൾക്ക് അവരുടെ ന്യായീകരണം, പൂർവ്വപിതാക്കളുടെ അനുകരണമായിരിക്കും. പരമ്പരാഗതമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും, അനാചാരങ്ങളിലും മുഴുകിയവർക്ക് എല്ലാ കാലത്തും പറയാനുള്ള ന്യായമാണല്ലോ അത്. പൂർവ്വീകന്മാർ മുതൽക്കേ നടന്നു വരുന്നതാകകൊണ്ട് ഇതെല്ലാം അല്ലാഹു കൽപിച്ച മതവിധികൾ തന്നെയാണെന്നും അവർ വാദിക്കും. ഇതൊക്കെ ബുദ്ധിഹീനമായ നീചകൃത്യങ്ങളാണ്; ഇമ്മാതിരി നീചകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയില്ല; യുക്തിപരമോ പ്രമാണപരമോ ആയ ഒരടിസ്ഥാനവും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കളവ് പറഞ്ഞുണ്ടാക്കലാണത്; നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന മുതലായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ അവനുമാത്രം അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മുഖവും മനസ്സും അവനിലേക്ക് തിരിക്കണം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള നീതി യുക്തമായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ അവൻ കൽപിക്കൂ എന്നൊക്കെയാണ് അവർക്ക് മറുപടി നൽകുവാൻ നബി ﷺ യോട് കൽപിച്ചതിന്റെ സാരം.

مسجد (മസ്ജിദ്) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'സുജൂദ് ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം' എന്നാകുന്നു. 'നമസ്കാരവേള, പള്ളി, പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലം' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലാണത് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. (دين) ദീൻ എന്ന വാക്കിന് 'മതം, നടപടി, അനുസരണം, കീഴ്വണക്കം, ആചാരം, വഴിപാട്, പതിവ്, ചര്യ, പ്രതിഫലം' എന്നിങ്ങനെ സന്ദർഭമനുസരിച്ചു പല അർത്ഥങ്ങളും വരാം. നിങ്ങളെ ആദ്യമായി ഉണ്ടാക്കിയതുപോലെ നിങ്ങൾ വീണ്ടും മടങ്ങും (كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ) എന്ന വാക്യത്തിന് പലരും പലതരം വ്യാഖ്യാനം നൽകിക്കാണുന്നു. ഇഹത്തിൽ ജീവിച്ചതുപോലെ മരണശേഷം വീണ്ടും ജീവിക്കും; മണ്ണിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ വീണ്ടും മണ്ണോട്ചേരും; ജനിക്കുമ്പോൾ നഗ്നരും ചേലാകർമ്മം ചെയ്യപ്പെടാത്തവരുമായിരുന്നതുപോലെത്തന്നെ രണ്ടാമത് ജീവിക്കുമ്പോഴും ആയിരിക്കും; മുസ്ലിംകളായിരുന്നവർ മുസ്ലിംകളായും, അവിശ്വാസികളായിരുന്നവർ അവിശ്വാസികളായും മടങ്ങിവരും; ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതുപോലെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും എന്നൊക്കെയാണ് ആ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക് ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുമാറ് വിശാലാർത്ഥമുള്ളതാകുന്നു താനും.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്; മരണശേഷം മടങ്ങിവരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ രണ്ടു തരക്കാരായിരിക്കും. ഒരു കൂട്ടർ അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലാക്കിയ ഭാഗ്യവാന്മാർ, മറ്റൊരു കൂട്ടർ ദുർമാർഗികളായിരിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവരാകുകൊണ്ട് ദുർമാർഗികളായി വിധിക്കപ്പെട്ട നിർഭാഗ്യവാന്മാർ. ഇവർ ദുർമാർഗികളാകുവാൻ കാരണം അവർ തന്നെയാണ്. അവരുടെ ബദ്ധശത്രുക്കളായ പിശാചുക്കളെയാണവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളും കാര്യകർത്താക്കളുമാക്കി വെച്ചത്. അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങളെ അവർ അനുസരിക്കുകയും അതൊക്കെ നേരായ മാർഗം തന്നെയെന്ന് ധരിച്ചുവശാകുകയും ചെയ്തുവന്നു.

തങ്ങൾ സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചവരാണെന്ന് അവർ ഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു (وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ) എന്ന് ദുർമാർഗികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഒരാൾ താൻ സ്വീകരിച്ച മാർഗം നല്ലതും ശരിയുമാണെന്ന് വിചാരിച്ചതുകൊണ്ട് കാര്യമില്ലെന്നും, അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ നല്ലതും ശരിയും ആയിരിക്കുക തന്നെ വേണ്ടതുണ്ടെന്നും എന്നാൽ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിങ്കൽ അത് സ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്നും, അതുകൊണ്ട് നല്ലതും ചീത്തയും ഏതൊന്നെന്ന് അന്വേഷിച്ചറിയൽ മനുഷ്യന്റെ കടമയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്: 'ഒരു അടിയാൻ, മനുഷ്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സ്വർഗക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കും; അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ നരകക്കാരിൽപ്പെട്ടവനായിരിക്കും. ഒരുവൻ മനുഷ്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നരകക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും; അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വർഗക്കാരിൽപ്പെട്ടവനുമായിരിക്കും. കർമ്മങ്ങൾ (വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത്) അവസാന സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും' (ബു). മനുഷ്യരെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿31﴾ ആദമിന്റെ സന്തതികളേ,

﴿يَبْنَى آءِآءِ﴾

എല്ലാ നമസ്കാര സ്ഥാനത്തിനകലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭംഗി [വസ്ത്രങ്ങൾ] എടുത്തു(പയോഗിച്ചു)കൊള്ളുവിൻ;

خُذُوا زِينَتَكُمْ
عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

നിങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുവിൻ. അമിതമാക്കുകയും അരുത്.

وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا

നിശ്ചയമായും, അമിതമാക്കുന്നവരെ അവൻ [അല്ലാഹു] ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

﴿31﴾ ആദമിന്റെ സന്തതികളേ (മക്കളേ) خُذُوا നിങ്ങൾ എടുത്തു (ഉപയോഗിച്ചു-സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ زِينَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഭംഗി, അലങ്കാരം, അഴക് എല്ലാ സുജൂദ് (നമസ്കാര)വേളയിലും, നമസ്കാര സ്ഥലത്തിനകലും وَكُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൻ وَاشْرَبُوا നിങ്ങൾ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ وَلَا تُسْرِفُوا നിങ്ങൾ അമിതമാക്കുക (അതിരുകടക്കുക)യും ചെയ്യരുത് إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لَا يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല الْمُسْرِفِينَ അതിരൂവീടുന്നവരെ, അമിതമാക്കുന്നവരെ

മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചപോലെ, നഗ്നരായ നിലയിൽ തവവാഹും നമസ്കാരം പോലെയുള്ള ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളും നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിക്കണം; ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ നഗ്നത മറക്കുക മാത്രമല്ല, ഭംഗിക്കും അലങ്കാരത്തിനുമുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുകകൂടി വേണ്ടതാണ് എന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. അതിനോടനുബന്ധിച്ചുകൊണ്ട് ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ മുതലായ അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടും ഞെരുക്കവും അനുഭവിക്കുന്നത് ഒരു പുണ്യകർമ്മമാണെന്നും, മോക്ഷമാർഗമാണെന്നും ചില ആളുകൾ മുൻകാലത്തും ഇക്കാലത്തും കരുതാറുണ്ട്. ആ സമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും, അല്ലാഹു നൽകിയ ആ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആവശ്യവും സന്ദർഭവും അനുസരിച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നും, അതിൽ മടികാണിക്കരുതെന്നും, അതേ സമയം അതിലൊന്നും അമിതത്വം ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ലെന്നും കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ കല്പനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നമസ്കാരവേളകളിൽ -ജുമുഅ, ജമാഅത്ത്, പെരുന്നാൾ നമസ്കാരം എന്നിവയിൽ വിശേഷിച്ചും- നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുക, വാസനദ്രവ്യം ഉപയോഗിക്കുക, വായ വൃത്തിയാക്കുക, കുളിച്ചു ശുദ്ധിയാക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഹദീഥുകളിൽ പ്രോത്സാഹനം നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നത്.

നബി ﷺ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ‘അമിതത്വവും, അഹങ്കാരവുമില്ലാത്തവിധം തിന്നുക

യും, കുടിക്കുകയും, ഉടുക്കുകയും, ധർമ്മം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ അടയാളം അവന്റെ അടിയാനിൽ കാണപ്പെടുന്നത് അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ് (അ; ന; ജ). ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരി (റ) പറയുന്നു: ‘രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ നിന്നിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ നിനക്ക് വേണ്ടത് നീ തിന്നുകയും, നിനക്ക് വേണ്ടത് നീ കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക; അമിത വവും അഹങ്കാരവും’. മുൻഗാമികളായ ചില മഹാന്മാർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു കമീർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: അല്ലാഹു വൈദ്യം മുഴുവനും ഒരു ആയത്തിന്റെ പകുതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതായത്: **وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا** (തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക-അമിതമാക്കുകയും ചെയ്യരുത്). ആവശ്യത്തിലധികം ഉപയോഗിക്കുക, കഴിവിലധികവും സന്ദർഭം നോക്കാതെയും ഉപയോഗിക്കുക, പത്രാസിനും, അന്തസ്സിനും വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുക, മുന്തിയതരം തന്നെ വേണമെന്ന് ശരിക്കുക, ഹറാമും ഹലാലും നോക്കാതിരിക്കുക മുതലായവയെല്ലാം അമിതത്വത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.

വിഭാഗം - 4

﴿32﴾ (നബിയേ) പറയുക: ‘അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാന്മാർക്കു വേണ്ടി പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതായ അവന്റെ (വക) ഭംഗി (വസ്തുക്കളെയും, ആഹാരത്തിൽ നിന്നുള്ള നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളെയും നിഷിദ്ധമാക്കിയതാരാണ്?!’

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ

പറയുക: ‘അവ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാകുന്നു; കഠിനാമത്തുനാളിൽ അവർക്ക് മാത്രമായിക്കൊണ്ട്’.

قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ

ഇപ്രകാരം, അറിയാവുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ‘ആയത്ത്’ [ലക്ഷ്യം] കളെ നാം വിശദീകരിക്കുന്നു.

كَذَلِكَ نَفَصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

﴿32﴾ قُلْ പറയുക مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭംഗിയെ (അലങ്കാരത്തെ) الَّتِي أَخْرَجَ അവൻ പുറപ്പെടുവിച്ച (ഉല്പാദിപ്പിച്ച)തായ لِعِبَادِهِ തന്റെ (അവന്റെ) അടിയാന്മാർക്ക് വേണ്ടി الطَّيِّبَاتِ നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളെയും مِنَ الرِّزْقِ ആഹാര (ഉപജീവന)ത്തിൽ നിന്ന് قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്കുള്ളതാണ് (വേണ്ടിയാണ്) فِي الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൽ الدُّنْيَا ഇഹലോക, ഐഹിക

كَذَلِكَ (ഇ)പ്രകാരം خَالِصَةً (ഇ)പ്രകാരം نَفْصَلُ നാം വിശദീകരിക്കുന്നു آيَاتِ الْعَجْزِ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ لِقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുന്നു.

ഭംഗിക്കും അഴകിനും വേണ്ടി മനുഷ്യർ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വസ്ത്രം മുതലായ ഉപകരണങ്ങളെയും, വിശിഷ്ടങ്ങളായ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളെയും ഈ ഭൂമിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിത്തന്നത് അല്ലാഹുവാണ്. അതവന്റെ അടിയാന്മാർക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയതുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അവയിൽ ചിലത് നിഷിദ്ധമായതാണ് -ഉപയോഗിച്ചു കൂടാ- എന്ന് വിധി കൽപിക്കാൻ ആർക്കാണ് അധികാരവും അവകാശവുമുള്ളത്?! എന്ന് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു. ഇല്ല; അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും അതിനവകാശമില്ല; വല്ലവരും അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അത് സ്വീകാര്യവുമല്ല എന്നർത്ഥം. നല്ല വസ്ത്രം ധരിക്കുക, നല്ല ആഹാരം കഴിക്കുക മുതലായവ തെറ്റാണെന്നും അതു ആത്മീയ പുരോഗതിക്ക് ഹാനികരമാണെന്നും ധരിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും -അവർ മുസ്ലിംകളോ അമുസ്ലിംകളോ ആവട്ടെ- നേരെയുള്ള ശക്തിയായ ഒരു പ്രതിഷേധമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ ചോദ്യം. അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കാത്തതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കുന്നത് അക്രമവും ധിക്കാരവുമാകുന്നു. മാത്രമല്ല, അവൻ നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടായിട്ടും കൽപിച്ചുകൂട്ടി അത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് നന്ദികേടുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയും ശക്തിയായ സ്വരത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പിന്നീട് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഇതാണ്: മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം അല്ലാഹു ഈ ലോകത്ത് ഉൽപാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വേണ്ടിയാകുന്നു. എങ്കിലും അവിശ്വാസികളും അവയുടെ ഉപയോഗത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു വരുന്നുവെന്നു മാത്രം. അല്ലാഹു അത് തടയുന്നുമില്ല. എന്നാൽ, അന്ത്യനാൾ വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ ഇതൊക്കെ ഇങ്ങിനെ വിശദീകരിച്ചു വിവരിച്ചു തരുന്നത് കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്ക് അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിൽ പോലും അമിതത്വവും അതിരുകവിച്ചലും പാടില്ലെന്നും, പത്രാസും പെരുമയും ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ നിന്നും മേലുദ്ധരിച്ചതുപോലെയുള്ള ഹദീഥുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമായിരിക്കെ, അലങ്കാര വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകിച്ചും മിതത്വം പലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. നമ്മുടെ കാലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു നൽകിയ സുഖസൗകര്യങ്ങളും അലങ്കാര വിഭവങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്തവരായി അധികമാരെയും കാണപ്പെടുകയില്ല. അവ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലുമുള്ള വാശിയും കിടമൽസരവുമാണ് പരക്കെയുള്ളത്. മാത്രമല്ല, അലങ്കാരത്തിന്റെയും ഭംഗിയുടെയും പേരിൽ ഏത് വികൃത മാർഗവും സ്വീകരിക്കാമെന്നും, ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം തന്നെ അതാണെന്നുമുള്ളിടത്തോളം പൊതുജനമനുസ്ഥിതി എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്! അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

﴿33﴾ പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, എന്റെ രബ്ബ് നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നത്: നീചവൃത്തികളും അവയിൽ പ്രത്യക്ഷമായതും പരോക്ഷമായതും, പാപവും, ന്യായമല്ലാതെയുള്ള അതിക്രമ (അഥവാ കയ്യേറ്റ)വും, യാതൊരു (അധികൃത) രേഖയും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനെ നിങ്ങൾ അവനോട് പങ്കു ചേർക്കുന്നതും, നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതും (മാത്രം) ആകുന്നു.

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

﴿33﴾ قُلْ നീ പറയുക إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي നിഷിദ്ധമാക്കിയത് (ഇവ മാത്രം), നിശ്ചയമായും ഹറാമാക്കി رَبِّي എന്റെ രബ്ബ് الْفَوَاحِشَ നീചവൃത്തികളെ (മാത്രം) مَا ظَهَرَ مِنْهَا പ്രത്യക്ഷമായത് (വെളിവാമായത്) مِنْهَا അവയിൽ നിന്ന് وَمَا بَطَّنَ പരോക്ഷമായതും (മറഞ്ഞതും) وَالْإِثْمَ കുറ്റവും, പാപവും وَالْبَغْيَ അതിക്രമവും, കയ്യേറ്റവും, ധിക്കാരവും, അക്രമവും بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായമില്ലാതെ, അവകാശമില്ലാതെ وَأَنْ تُشْرِكُوا നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കലും بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനോട്, അല്ലാഹുവിൽ مَا لَمْ يُنَزَّلْ അവൻ അവതരിപ്പിക്കാത്തതിനെ بِهِ അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി سُلْطَانًا ഒരു (അധികൃത)രേഖ (ശക്തി-അധികാരം) وَأَنْ تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയലും (പറഞ്ഞുണ്ടാക്കലും) عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ مَا لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്.

നല്ല വസ്തുക്കളെയൊന്നും അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് പറയുമ്പോൾ, എന്നാൽ പിന്നെ ഏതുതരം കാര്യങ്ങളാണ് അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്ന് ചോദിക്കാമല്ലോ. അതിനൊരു മറുപടിയാണ് ഈ വചനം. അടിസ്ഥാനപരമായി അഞ്ച് തരത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ -അവയിൽപെടാത്ത കാര്യങ്ങളൊന്നും അവർ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടില്ല- എന്ന് ഈ വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്ക പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത്:

(1) പ്രത്യക്ഷമോ പരോക്ഷമോ ആയ എല്ലാ നീചവൃത്തികളും. ഇവയെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 151-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബി ﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ രോഷമുള്ളവരായി ആരും തന്നെയില്ല, അതുകൊണ്ടാണ് പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ നീചവൃത്തികളെ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അവനെക്കാൾ പ്രശംസയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരും വേറെയില്ല' (ബു; മൂ). മാന്യതക്കും ശുദ്ധതക്കും അഭിമാന

ത്തിനും ക്ഷതമേൽപിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളോട് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള വെറുപ്പിന്റെ കാഠിന്യംകൊണ്ടാണ് അവൻ എല്ലാവിധ നീചവൃത്തികളെയും നിരോധിച്ചത്. നേരമെറിച്ച് മാനുതക്കും, സൽപേരിനും കാരണമാകുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവൻ വളരെ ഇഷ്ടവുമാണ് എന്ന് താൽപര്യം.

(2) കുറ്റകരമായത്. അഥവാ ശാരീരികമോ, ആത്മീയമോ ആയ ദോഷം നിമിത്തം പാപങ്ങളായി നിയമിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ.

(3) ന്യായമില്ലാത്ത അതിക്രമം. അഥവാ മറ്റുള്ളവരുടെമേൽ അക്രമവും, കയ്യേറ്റവും ആയിത്തീരുന്ന കാര്യങ്ങൾ

(4) അല്ലാഹുവിനോട് -അവന്റെ സത്തയിലോ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ ഗുണഗണങ്ങളിലോ- ഏതെങ്കിലും വസ്തുവെ പങ്കുചേർക്കൽ. എല്ലാ നിഷിദ്ധങ്ങളിലും വെച്ച് ഏറ്റവും ഗൗരവപ്പെട്ടതും ഇത് തന്നെ. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള അധികൃതമായ രേഖയില്ലാത്തതിനെ പങ്കുചേർക്കുക എന്നു പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. വിശ്വാസപരമായ മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള വഹ്ദ് മൂലം ലഭിക്കുന്ന രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലേ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ, അതിൽ അഭിപ്രായത്തിനും അനുമാനത്തിനും സ്ഥാനമില്ല എന്നാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

(5) വിവരമില്ലാതെ-അഥവാ തക്കതായ തെളിവു രേഖയും കൂടാതെ- അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വല്ലതും വെച്ചുകെട്ടിപ്പറയുക. മതത്തിലില്ലാത്തത് കുട്ടിച്ചേർക്കൽ, അല്ലാഹു നിയമിക്കാത്ത ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കൽ, സ്വാഭിപ്രായത്തിനും സ്ഥാപിത താൽപര്യത്തിനും യോജിച്ച ഫത്വാ (മതവിധി) പുറപ്പെടുവിക്കൽ, അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിയതിനെ നിഷിദ്ധവും, നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അനുവദനീയവുമാക്കൽ തുടങ്ങിയതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഈ അഞ്ചിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു തരത്തിൽപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളേ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളുവെന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

﴿34﴾ എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിനുമുണ്ട് ഒരു അവധി. അങ്ങിനെ, അവരുടെ അവധി വന്നാൽ അവർ ഒരു നാഴിക നേരവും പിന്നോട്ടു പോകുകയാകട്ടെ, മുന്നോട്ടു പോകുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

﴿34﴾ എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ട് ഒരു അവധി فَإِذَا جَاءَ അവരുടെ അവധി വന്നാൽ أَجْلُهُمْ അവർ പിന്തി(പിന്നോട്ടു) പോകുകയില്ല لَا يَسْتَأْخِرُونَ സാഈ ഒരു നാഴികനേരം وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ അവർ മുന്തി (മുന്നോട്ടു)പോകുകയുമില്ല.

നൂഹ് നബി(അ)യുടെ സമുദായവും, അതിനുശേഷം മറ്റു ചില സമുദായങ്ങളും അവരുടെ അക്രമഫലമായി ഉന്മൂലനാശത്തിന് ഇരയായ കഥ വിവരിച്ചശേഷം, സുറ

ത്തുൽ മുഅ്മിനുനിൽ പറയുന്നു: **مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ - الْمُؤْمِنُونَ ٤٣:** (ഒരു സമുദായവും തന്നെ അതിന്റെ അവധിയെ മുൻകടക്കുകയില്ല; അവർ പിന്നോട്ട് പോവുകയുമില്ല). നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഓരോ രാജ്യവും -അഥവാ രാജ്യക്കാരും- അതാതിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അവധി അനുസരിച്ച് തന്നെയാണ് നശിച്ചതെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സുഹ്രിജ് 5ലും ഇതേ വാക്യം കാണാം. ഈ ആശയം തന്നെയാണ് ഈ വചനത്തിലും കാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും സന്മാർഗ്ഗ നിഷ്ഠയും അവശേഷിക്കുന്ന കാലത്തോളം സമുദായങ്ങൾ ജീവനോടും ജീവസ്സോടും കൂടിയിരിക്കും. നേരെ മറിച്ച് ധിക്കാരത്തിലും ദുർമാർഗ്ഗത്തിലും അതിരു കവിയുമ്പോൾ അവർക്ക് നാശം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. എപ്പോഴാണ് സംഭവിക്കുകയെന്നും, സംഭവിക്കേണ്ടതെന്നും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. അതിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തല്ലാതെ അതിന്റെ അൽപമെങ്കിലും മുമ്പോ പിമ്പോ അതൊരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ല.

നാശം എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, മുൻസമുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞപോലെയുള്ള ഉന്മൂല ശിക്ഷകൾക്ക് പുറമെ, സമുദായത്തെ പൊതുവായി ബാധിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള അധഃപതനം, നിന്ദ്യത, പരാധീനത, ശത്രുമർദ്ദനം, പ്രകൃതിക്ഷോഭം മുതലായവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. മുൻ സമുദായങ്ങളെപ്പോലെ ഈ സമുദായത്തിനും ബാധകമാണ് ഈ താക്കീത്.

﴿35﴾ ആദമിന്റെ സന്തതികളേ,

يٰٓبَنِي آدَمَ

എന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കൾ നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള 'റസൂലു'കൾ നിങ്ങൾക്ക് (വല്ലപ്പോഴും) വന്നെത്തുന്നപക്ഷം, അപ്പോൾ -ആർ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും (പ്രവൃത്തി) നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല; അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي ۖ فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

﴿36﴾ നമ്മുടെ ആയത്തു [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെ കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരാകുന്നു; അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

﴿35﴾ ആദമിന്റെ സന്തതികളേ **يٰٓبَنِي آدَمَ** നിങ്ങൾക്ക് (വല്ലപ്പോഴും) വരുന്നപക്ഷം **رُسُلٌ** റസൂലുകൾ, **مِّنكُمْ** നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള **يَقُصُّونَ** വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ട് **عَلَيْكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് **آيَاتِي** എന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ **فَمَنِ اتَّقَىٰ**

അപ്പോൾ ആർ സൂക്ഷിച്ചുവോ وَأَصْلَحَ (കർമ്മം) നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു, നന്നായി ത്തിരുകയും ചെയ്തു فَلَاخَوْفٌ എന്നാൽ ഒരു ഭയവുമില്ല عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ അവർ ഇല്ലതാനും يَحْزَنُونَ അവർ വ്യസനിക്കും ﴿36﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവർ നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ وَأَسْتَكْبَرُوا അവർ അഹംഭാവം (വലിപ്പം-ശർവ്) നടിക്കുകയും ചെയ്തു عَنْهَا അവയെപ്പറ്റി أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ النَّارِ النَّارِ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരാകുന്നു فِيهَا അവർ അതിൽ خَالِدُونَ സ്ഥിര(നിത്യ)വാസികളാണ്, ശാശ്വതമായിരിക്കും.

ആദം (അ)ന്റെ സന്തതികളോട് -അതെ, മനുഷ്യാരംഭംതൊട്ട് കാലാവസാനംവരെയുള്ള മനുഷ്യരോട്-അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു പൊതു അറിയിപ്പാണിത്. അദ്ദേഹത്തെ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഭൂമിയിലേക്കു ഇറക്കിയപ്പോൾ തന്നെ ഈ അറിയിപ്പ് നൽകിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അയച്ചതെന്ന് അൽബകറഃ 38,39 വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ആ വചനങ്ങളിലെ ആശയം തന്നെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലുമുള്ളത്. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന റസൂലുകൾ വരുമ്പോൾ അവരുടെ മാർഗദർശനം എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അതനുസരിക്കുന്നവർക്കേ രക്ഷയുള്ളുവെന്നും, അല്ലാത്തവർക്ക് നരകശിക്ഷയായിരിക്കും ആധാരമെന്നുമാണല്ലോ ഈ അറിയിപ്പിന്റെ സാരം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു റസൂലാണ് നിങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നത്; അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റൽ നിങ്ങളുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമയാകുന്നുവെന്ന് താൽപര്യം.

﴿37﴾ അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുകയോ ചെയ്തവനെക്കാൾ അക്രമി ആരാണ്?! അവർക്ക് (രേഖാ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നുള്ള അവരുടെ ഓഹരി (എത്തി) കിട്ടുന്നതാണ്.

അങ്ങനെ, (അവസാനം) അവരെ പിടിച്ചെടുക്കുവാനായി നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ അവരുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അവർ [ദൂതന്മാർ] പറയും: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു)കൊണ്ടിരുന്നവ എവിടെ(പ്പോയി)?'

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ أُولَٰئِكَ يَنَاهُمْ ۖ نَصِيْبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ

അവർ (മറുപടി) പറയും: ‘അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ടു മറഞ്ഞുപോയി! തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളായിരുന്നുവെന്ന് തങ്ങൾക്കുതന്നെ എതിരിൽ അവർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

قَالُوا صَلُّوا عَلَّانَا وَشَهِدُوا عَلَّانَا
 أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

﴿37﴾ അപ്പോൾ ആരാണ് أَظْلَمُ ഏറ്റം (കുടുതൽ) അക്രമി مِمَّنْ افْتَرَى (കെട്ടിപ്പറഞ്ഞ)വനെക്കാൾ عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (പേരിൽ) كَذِبًا വ്യാജം, കളവ് أَوْ كَذَّبَ അല്ലെങ്കിൽ വ്യാജമാക്കിയ بَيِّنَاتٍ അവന്റെ ആയത്തുകളെ أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ مِنْ أَلْكِتَابِ مِنَ (ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ)നിന്നുള്ള حَتَّى അങ്ങനെ (ഇതുവരെ) إِذَا جَاءَهُمْ അവർക്കു വന്നാൽ നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ يَتَوَفَّوهُمْ അവരെ പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ട് (പിടിച്ചെടുക്കുവാനായി) قَالُوا അവർ പറയും أَيْنَ എവിടെ مَا كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നത്, ആയിരുന്നവ നിങ്ങൾ വിളിക്കും, പ്രാർത്ഥിക്കും مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, കൂടാതെ قَالُوا അവർ പറയും صَلُّوا അവർ പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു)പോയി عَنَّا ഞങ്ങളെവിട്ട്, ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് وَشَهِدُوا അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും عَلَى أَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെമേൽ, തങ്ങൾക്ക് തന്നെ എതിരെ كَانُوا أَنَّهُمْ അവരായിരുന്നുവെന്ന് كَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾ.

സാരം: കാര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമായിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന് സമന്മാരും പങ്കുകാരുമുണ്ടെന്നും മറ്റും കെട്ടിപ്പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയും, അവന്റെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെക്കാൾ അക്രമികളായി ആരുമില്ല. എന്നിരുന്നാലും പെട്ടെന്ന് അല്ലാഹു അവരുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു അവർക്ക് നിശ്ചയിച്ചു കണക്കാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അവരുടെ വിഹിതങ്ങളെല്ലാം -ആഹാരം, ആയുസ്സ് മുതലായവ- അവർക്ക് കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവസാനം ആയുഷ്കാലം തീരുമ്പോൾ അവരെ പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടു പോകുവാനായി- മരണപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി- മലക്കുകളാകുന്ന ദൈവദൂതന്മാർ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലും. നിങ്ങൾ വിളിച്ചും ആരാധിച്ചും വന്നിരുന്ന ആ ദൈവങ്ങളൊക്കെ എവിടെപ്പോയി അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നില്ലേ?! എന്നിങ്ങനെ ആ മലക്കുകൾ അവരോട് പരിഹാസപൂർവ്വം ചോദിക്കും. അയ്യോ! അവരൊക്കെ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോയിക്കഴിഞ്ഞു! അവരെക്കൊണ്ട് ഒരു ഉപകാരവും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായില്ല! എന്നായിരിക്കും അവരുടെ മറുപടി. അങ്ങനെ, തങ്ങളുടെ മരണംവരെ തങ്ങൾ സത്യനിഷേധികളായിരുന്നുവെന്ന് അവർ ഈ അവസരത്തിൽ തങ്ങൾക്കെതിരായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.

﴿38﴾ അവൻ [അല്ലാഹു] പറയും: 'ജിന്നുകളിൽ നിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നുമായി നിങ്ങളുടെ മുൻ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിങ്ങൾ നരകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ!'

ഓരോ സമുദായങ്ങളും (അതിൽ) പ്രവേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അതിന്റെ സഹോദരിയെ [സഹോദര സമുദായത്തെ] അത് ശപിക്കുന്നതാണ്.

അങ്ങനെ, അവർ മുഴുവനും അതിൽവെച്ച് പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടി (ഒരുമിച്ചുകൂടി)യാൽ, അവരിൽ അവസാനത്തെവർ ആദ്യത്തെവരെക്കുറിച്ചു പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഇക്കൂട്ടർ ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ, അവർക്ക് നരകത്തിൽ നിന്ന് ഇരട്ടി ശിക്ഷ നീ കൊടുക്കേണമേ!'

അവൻ പറയും: 'എല്ലാവർക്കുമുണ്ട് ഇരട്ടി. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല'.

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ

كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا

حَتَّىٰ إِذَا آدَرَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَبُهُمْ لِأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ

قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَٰكِن لَّا تَعْلَمُونَ

﴿38﴾ അവൻ പറയും **ادْخُلُوا** നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ **فِي أُمَمٍ** സമുദായങ്ങളിലായി (സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ) **قَدْ خَلَتْ** കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള **مِنْ قَبْلِكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് മുൻ **مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ** ജിന്നുകളിൽ നിന്ന് **فِي النَّارِ** നരകത്തിൽ **كُلَّمَا دَخَلَتْ** പ്രവേശിക്കുമ്പോഴൊല്ലാം **أُمَّةٌ** ഒരു സമുദായം **لَعَنَتْ** അത് ശപിക്കും **أُخْتَهَا** അതിന്റെ സഹോദരിയെ (സഹോദരസമുദായത്തെ) **حَتَّىٰ** അങ്ങനെ **إِذَا آدَرَكُوا** അവർ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, **فِيهَا** അതിൽ **جَمِيعًا** മുഴുവൻ, **എല്ലാവരും** **قَالَتْ** പറയും **أُخْرَبُهُمْ** അവരിൽ അവസാനത്തെവർ **لِأَوْلَاهُمْ** അവരിൽ ആദ്യത്തെവരെപറ്റി **رَبَّنَا** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ **هَؤُلَاءِ** ഇക്കൂട്ടർ **أَضَلُّونَا** ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു **فَاتِهِمْ** അതിനാൽ അവർക്ക് **عَذَابًا** ശിക്ഷ **ضِعْفًا** ഇരട്ടി, **ഇരട്ടിയായ** **مِنَ النَّارِ** നരകത്തിൽനിന്ന് **قَالَ** അവൻ പറയും **لِكُلِّ** എല്ലാവർക്കുമുണ്ട് **ضِعْفٌ** ഇരട്ടി **وَلَٰكِن لَّا تَعْلَمُونَ** എങ്കിലും നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല.

﴿39﴾ അവരിൽ ആദ്യത്തെവർ, അവസാനത്തെവരോട് പറയും: 'അപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളെക്കാൾ ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയുമില്ല; ആകയാൽ നിങ്ങൾ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചിരുന്നത് നിമിത്തം നിങ്ങൾ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ'.

وَقَالَتْ أُولَئِهِمْ لِأَخْرَجْنَاهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ

تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

﴿39﴾ പറയുകയും ചെയ്യും **أُولَئِهِمْ** അവരിൽ ആദ്യത്തെവർ **لِأَخْرَجْنَاهُمْ** അവരിൽ അവസാനത്തെവരോട്, അവസാനത്തെവരെക്കുറിച്ച് **فَمَا كَانَتْ** അപ്പോൾ ഉണ്ടായില്ല, ഇല്ല **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് **عَلَيْنَا** ഞങ്ങളെക്കാൾ **مِنْ فَضْلٍ** ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയും, മെച്ചവും **فَذُوقُوا** ആകയാൽ (എനി-അപ്പോൾ) നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ (അനുഭവിക്കുക) **الْعَذَابَ** ശിക്ഷ **تَكْسِبُونَ** നിങ്ങളായിരുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങൾ സമ്പാദിക്കും

കഴിഞ്ഞവചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾ അവരുടെ കർമ്മഫലം മരണവേളയിൽ തന്നെ കണ്ടുതുടങ്ങും. പിന്നീട് കീയാമത്തുനാളിൽ വരാ നിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിഗതികളാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. ഓരോ സമുദായത്തിൽപെട്ടവരും മറ്റൊരവരെ പഴിക്കുന്നു. അവർ പരസ്പരം സഹകരിച്ചും അനു കരിച്ചും കൊണ്ടാണല്ലോ ഈ ഗതിയിലെത്തിച്ചേർന്നത്. എല്ലാ സമുദായക്കാരും ഒരുമിച്ചു ചേരുമ്പോൾ പിൻക്കാലക്കാർ മുൻകാലക്കാരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയായി. ഇവരാണ് ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചത് -ഇവരുടെ മാതൃകയും പാരമ്പര്യവും ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളുമാണ് ഞങ്ങളെ നേർവഴി തെറ്റിച്ചത്- അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ശിക്ഷ ഇരട്ടിപ്പിക്കണമെന്ന് അവർ അല്ലാഹുവിനോട് അപേക്ഷിക്കും. തങ്ങൾക്ക് ഏതായാലും ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒഴിവില്ലെന്ന് അവർക്കറിയാം. എന്നാലും മറ്റൊരവരോടുള്ള അമർഷം നിമിത്തം അവർക്ക് കൂടുതൽ ശിക്ഷ ലഭിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടിയാകട്ടെ, ആർക്കും ശിക്ഷ കുറവൊന്നുമില്ല. എല്ലാവർക്കുമുണ്ട് ഇരട്ടി ശിക്ഷ എന്നായിരിക്കും. നേതാക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ നിഷേധത്തിനും, മറ്റുള്ളവരെ പിഴപ്പിച്ചതിനും അവർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം. മറ്റൊരവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ നിഷേധത്തിനും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും തെളിവുകളും നോക്കാതെ നേതാക്കളെ അനുകരിച്ചും അനുസരിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നതിനും ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. ആർക്കും ഒഴിവില്ലെന്നും ലഘുത്വമില്ലെന്നും കാണുമ്പോൾ, ആദ്യത്തെവർ തങ്ങളോടു കാണിച്ച അമർഷത്തിന് തിരിച്ചടി നൽകുന്നു; എല്ലാവരും ഒരു പോലെ തന്നെ; ഞങ്ങളുടെ മേൽ പഴിചാരിയതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് ഒരുമെച്ചവും കിട്ടിയില്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ ചെയ്തതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ തന്നെ അനുഭവിക്കുക. ഞങ്ങളുടെ മേൽ കുറ്റം ചുമത്തി ഒഴിവാകാമെന്ന വ്യാമോഹം വെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണ്ടാ എന്നൊക്കെ. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ...

വിഭാഗം - 5

﴿40﴾ നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാ

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

ക്കുകയും, അവയെപറ്റി അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തവർ,

അവർക്ക് ആകാശത്തിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്നു കൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല; സൂചിയുടെ ദ്വാരത്തിലൂടെ ഒട്ടകം കടന്നു പോകുന്നതുവരെക്കും അവർ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല.

അപ്രകാരമത്രെ, കുറ്റവാളികൾക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

﴿41﴾ അവർക്ക് 'ജഹന്നമി'ൽ [നരകത്തിൽ] നിന്നും (അടിയിൽ) വിരിച്ചുണ്ടായിരിക്കും; അവരുടെ മീതെക്കൂടി പുതപ്പുകളുമുണ്ടായിരിക്കും.

അപ്രകാരമത്രെ, അക്രമികൾക്ക് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.

وَأَسْتَكْبِرُوا عَنْهَا

لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْبِغَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْحِيَاطِ

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

﴿40﴾ إِنِّي الذِّبْنَ كَذَّبُوا അവർ കളവാക്കി പാപിയാർ നമ്മുടെ ആയത്തു(ലക്ഷ്യ-ദൃഷ്ടാന്തം)കളെ **وَأَسْتَكْبِرُوا** അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തു **عَنْهَا** അവയെക്കുറിച്ച് **لَا تُفْتَحُ** തുറന്നുകൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല **لَهُمْ** അവർക്ക്, **وَلَا يَدْخُلُونَ** ആകാശത്തിന്റെ **السَّمَاءِ** ആകാശത്തിന്റെ **الْجَمَلُ** കടക്കുന്നതുവരെ **حَتَّى يَلْبِغَ** സ്വർഗത്തിൽ **الْحَيَّ** കടക്കുന്നതുവരെ **الْجَمَلُ** ഒട്ടകം **فِي سَمِّ** ദ്വാരത്തിലൂടെ **الْحِيَاطِ** സൂചിയുടെ **وَكَذَلِكَ** അപ്രകാരമത്രെ **نَجْزِي** നാം **نَا** പ്രതിഫലം നൽകുന്നത് **الْمُجْرِمِينَ** കുറ്റവാളികൾക്ക് **﴿41﴾** **لَهُمْ** അവർക്കുണ്ട്, ഉണ്ടായിരിക്കും **مِنْ جَهَنَّمَ** ജഹന്നമിൽനിന്നും **مِهَادٌ** വിരിച്ച **مِنْ فَوْقِهِمْ** അവരുടെ മീതെയും **غَوَاشٍ** മുടികൾ (പുതപ്പുകൾ) **وَكَذَلِكَ** അപ്രകാരമാണ് **نَجْزِي** നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത് **الظَّالِمِينَ** അക്രമികൾക്ക്

'അവർക്ക് ആകാശത്തിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്നു കൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല' എന്ന് പരഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്കും, ആത്മാക്കൾക്കും മേൽപോട്ട് പ്രവേശനം നൽകപ്പെടുകയില്ല എന്നാകുന്നു. അവരുടെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നും ആകാവാുന്നതാണ്. സു: ഫാത്മിനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ** (അവങ്കലേക്കത്രെ നല്ലതായ വാക്കുകൾ കയറിപ്പോകുന്നത്; സൽകർമ്മമാകട്ടെ, അതിനെ അവൻ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു (ഫാത്മിനി:10) സത്യവിശ്വാസികൾ മരണപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് ആകാ

ശത്തെ മലക്കുകളിൽ നിന്ന് വളരെ സ്വാഗതവും, സ്വീകരണവും ലഭിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികൾ മരണപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് അവിടെ സ്വീകരണം ലഭിക്കാതെ മേൽപോട്ടുള്ള പ്രവേശനം തടയപ്പെടുമെന്നും പല ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു (അ; ദാ; ന; ജ). 'ഒട്ടകം സൂചിയുടെ ദ്വാരത്തിലൂടെ കടക്കുന്നതുവരെ' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഒരു കാലത്തും അവർ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല എന്നത്രെ. അസംഭവ്യമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു ഉപമ വാക്കാണത്. നരകത്തിൽ നിന്നും അവർക്ക് വിരിപ്പും പുതപ്പുമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത് അവരുടെ അടിയിലും മുകളിലുമെല്ലാം തന്നെ നരകാഗ്നിയൽ മുടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ പരിഹാസപൂർവ്വം വിരിപ്പിനോടും, പുതപ്പിനോടും ഉപമിച്ചു പറഞ്ഞതാകുന്നു. (നരക ശിക്ഷയിൽ നിന്നു അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ) أعاذنا الله من عذاب جهنم

﴿42﴾ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, ഒരു വ്യക്തിയോടും [ആളോടും] അതിന്റെ കഴിവ(നുസരിച്ച)ല്ലാതെ നാം ശാസിക്കുന്നില്ല- അക്കൂട്ടർ, സ്വർഗത്തിന്റെ ആൾക്കാരാകുന്നു; അവർ അതിൽ സ്ഥിരവാസികളായിരിക്കും.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

﴿42﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരായ) വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ وَالَّذِينَ آمَنُوا (പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരായ) നല്ല കാര്യങ്ങൾ لَا نُكَلِّفُ നാം ശാസിക്കുക (നിർബന്ധിക്കുക)യില്ല نَفْسًا ഒരു ആത്മാവിനോടും, ദേഹത്തോടും (വ്യക്തിയോടും, ആളോടും) إِلَّا وُسْعَهَا അതിനു കഴിവല്ലാതെ أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ സ്വർഗത്തിന്റെ ആൾക്കാരാകുന്നു هُمْ അവരതിൽ خَالِدُونَ ശാശ്വതരായിരിക്കും

അവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനം മുകളിൽ വിവരിച്ച പ്രകാരമാണെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. വിശ്വാസംകൊണ്ട് മാത്രം മതിയാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, അതോടുകൂടി സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കലും അനിവാര്യമാണെന്നും മറ്റു പലേടത്തുമെന്നപോലെ ഇവിടെയും അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. സൽകർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവനുസരിച്ചല്ലാതെ ആരോടും ശാസിക്കുകയില്ലെന്ന് ഇടക്കുവെച്ച് പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെയാണായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും കഴിവും സാധ്യതയും അനുസരിച്ച് സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നേ നിർബന്ധമുള്ളൂവെന്ന് താൽപര്യം. സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി തുടർന്നു പറയുന്നു:-

﴿43﴾ ഉൾപകയായി (അഥവാ വിദ്വേഷമായി) അവരുടെ നെഞ്ചു [ഹൃദയ]കളിലുള്ളത് (എല്ലാം) നാം നീക്കിക്കളയുന്നതുമാണ്. അവരുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ
تَّجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ

അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: 'ഞങ്ങളെ ഇതിലേക്ക് വഴി ചേർത്തു തന്നവനായ അല്ലാഹുവിന് (സർവ്വ) സ്തുതിയും!- അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ വഴിചേർത്തു തന്നിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുമായിരുന്നില്ല. തീർച്ചയായും, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ 'റസൂലു'കൾ യഥാർത്ഥവുമായി (തന്നെ) വരികയുണ്ടായി'.

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا
لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ
هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
بِالْحَقِّ

അവരോട് വിളിച്ചു പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും: 'അതാ സ്വർഗം! നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം നിങ്ങൾക്ക് അത് അവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്ന്

وَنُودُوا أَن تِلْكَمُ الْجَنَّةُ أَوْرَثْتُمُوهَا
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

﴿43﴾ وَ نَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ (അവരുടെ നെഞ്ചു) (ഹൃദയം)കളിലുള്ളത് (എല്ലാം) ഉൾപക (അസൂയ-വിദ്വേഷം-ഇഹർഷ്യത)യായിട്ട് تَجْرَىٰ ഒഴുകും അവരുടെ അടിയിലൂടെ الْأَنْهَارُ അരുവികൾ وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും الَّذِي هَدَانَا (സർവ്വ) സ്തുതിയും اللَّهُ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു നമ്മെ വഴി ചേർത്ത, لِهَذَا ഇതിലേക്ക് وَمَا كُنَّا നാം ആകുമായിരുന്നില്ല لِنَهْتَدِيَ നാം നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുവാൻ لَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ أَنَّ നമ്മെ വഴിചേർക്കൽ, സന്മാർഗത്തിലാക്കിയത് اللَّهُ അല്ലാഹു لَقَدْ جَاءَتْ തീർച്ചയായും വന്നിട്ടുണ്ട് رُسُلُ رَبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിന്റെ റസൂലുകൾ بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥവുമായി وَ نُودُوا അവർ വിളിക്കപ്പെടുക (അവരോട് വിളിച്ചു പറയപ്പെടുക)യും ചെയ്യും أَوْرَثْتُمُوهَا അത് (ആണ്) എന്ന് الْجَنَّةُ സ്വർഗമാണ് (എന്ന്) أَوْرَثْتُمُوهَا നിങ്ങൾക്ക് അത് അവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു بِمَا كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ട് تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും

ഇഹത്തിൽവെച്ച് തമ്മതമ്മിൽ വല്ല പകയോ, അസൂയയോ, വെറുപ്പോ വിദ്വേഷങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ പോലും അതൊന്നും സ്വർഗത്തിൽ അവരിൽ അവശേഷി

കുകയില്ല. ചിലർക്ക് ചിലരെക്കാൾ ഉന്നത സ്ഥാനവും ബഹുമതിയും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ആർക്കും അതിൽ വെറുപ്പും ആസൂത്ര്യവും തോന്നുകയില്ല. അത്തരം മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അല്ലാഹു ശുദ്ധമാക്കും എന്നൊക്കെയാണ് 'അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള ഉൾപക നാം നീക്കിക്കളയും' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. അവരോട് വിളിച്ച് പറയപ്പെടും എന്ന് തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിന് ഒരു വിശദീകരണമെന്നോണം നബി ﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'അതായത്, നിങ്ങൾ ആരോഗ്യത്തോടു കൂടിയ രിക്കുവീൻ, എനി നിങ്ങൾക്ക് രോഗം ബാധിക്കുകയില്ല; നിങ്ങൾ സുഖജീവിതം ആസ്വദിക്കുവീൻ, എനി നിങ്ങൾക്ക് നിരാശ ബാധിക്കുകയില്ല; നിങ്ങൾ യുവത്വത്തോടുകൂടിയവീൻ, എനി നിങ്ങൾക്ക് വാർദ്ധക്യം ബാധിക്കുകയില്ല; നിങ്ങൾ ശാശ്വതരായിരിക്കുവീൻ, എനി നിങ്ങൾ മരണമടയുകയില്ല എന്ന് അവരോട് വിളിച്ച് പറയപ്പെടും' (അ; മ; ദാരിമി; ഇബ്നുജരീർ).

സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തത് നിമിത്തം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിനും അനുഗ്രഹത്തിനും പാത്രമായി, അങ്ങിനെ നിങ്ങളെ അവൻ സ്വർഗത്തിന് അവകാശികളാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നത്രെ **أَوْرَثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ** (നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് നിമിത്തം നിങ്ങൾക്ക് അത് -സ്വർഗം- അവകാശമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാതെ, അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പേരിൽ അതവർക്ക് അവകാശപ്പെട്ടു വാങ്ങാമെന്നും, അത് നൽകൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ബാധ്യതയാണെന്നുമുള്ള അർത്ഥത്തിലല്ല. സൽകർമ്മങ്ങൾ സ്വർഗം ലഭിക്കുവാൻ കാരണമാകുന്നത് അല്ലാഹു അവയെ സ്വീകരിക്കുന്നത് കൊണ്ടും, ആ സ്വീകരണം അവന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുമാണുണ്ടാകുന്നത്. കൂടാതെ മനുഷ്യകർമ്മം എത്രവമ്പിച്ചതായിരുന്നാലും അല്ലാഹു നൽകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അത് എത്രയോ നിസ്സാരമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് നബി ﷺ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: 'ഒരാളെയും അവന്റെ കർമ്മം സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയില്ല'. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ സ്വഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, അങ്ങനെയും പ്രവേശിക്കുകയില്ലേ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു അവന്റെ കാരുണ്യവും അനുഗ്രഹവുംകൊണ്ട് എന്നെ മുടിയാലല്ലാതെ എന്റെ കർമ്മം എന്നെയും സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയില്ല' (ബു, മു).

﴿44﴾ സ്വർഗത്തിലെ ആൾക്കാർ നരകത്തിലെ ആൾക്കാരെ വിളിച്ചു പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തത് യഥാർത്ഥമായി ഞങ്ങൾ (അനുഭവത്തിൽ) കണ്ടെത്തി കഴിഞ്ഞു;

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ
أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا

എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തത് നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി കണ്ടെത്തിയോ?

فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا

അവർ പറയും: 'അതെ'.

قَالُوا نَعَمْ

അപ്പോൾ, അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരാൾ (ഉറക്കെ) വിളിച്ചു പറയും: 'അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്:-

فَأَذِّنْ مُؤَدِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

﴿45﴾ അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് (ആളുകളെ) തിരിച്ചു വിടുകയും, അതിന് വളവു (ണ്ടാകണമെന്ന്) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ; അവരാകട്ടെ, പരലോകത്തിൽ അവിശ്വാസികളുമാണ്. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്].

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

﴿44﴾ വിളിക്കുന്നതാണ് (വിളിച്ചു പറയും) أَصْحَابُ الْجَنَّةِ സ്വർഗത്തിന്റെ ആൾക്കാരെ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ജَدْنَا ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി(യിട്ടുണ്ട്) مَا وَعَدْنَا ഞങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തത് رَبُّنَا ഞങ്ങളുടെ രബ്ബ് حَقًّا യഥാർത്ഥമായി فَهَلْ وَجَدْتُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയോ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തത് رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ രബ്ബ് حَقًّا യഥാർത്ഥമായ അവർ പറയും نَعَمْ അതെ فَأَذِّنْ അപ്പോൾ ഉച്ചത്തിൽ അറിയിക്കും (വിളിച്ചു പറയും), പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യും أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ ഒരു ഉച്ചത്തിൽ (ഉറക്കെ) അറിയിക്കുന്നവൻ بَيْنَهُمْ അവരുടെ ഇടയിൽ ശാപം എന്ന് اللَّهُ അല്ലാഹുവിന്റെ عَلَى الظَّالِمِينَ അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടായിരിക്കും (എന്ന്) ﴿45﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ അടച്ചു കളയുന്ന (തിരിച്ചു വിടുന്ന)വർ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് وَيَبْغُونَهَا അതിന് ആഗ്രഹിക്കുകയും (അതിനെ തേടുകയും) ചെയ്യുന്നു عِوَجًا വളവിനെ, വളഞ്ഞതായി وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരോ بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ كَافِرُونَ അവിശ്വാസികളാണ്

സജ്ജനങ്ങൾക്ക് പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സൽഫലങ്ങൾ ഞങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് അവൻ നൽകുമെന്ന് താക്കീത് ചെയ്തിരുന്ന ശിക്ഷകൾ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടുവോ? എന്ന് സ്വർഗസ്ഥരായ ആളുകൾ നരകത്തിലുള്ളവരോട് വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നു. ഇത് അന്വേഷണ രൂപത്തിലുള്ള ഒരു ചോദ്യമല്ലെന്നും, അധികേഷപ രൂപത്തിലും പരിഹാസ രൂപത്തിലുമുള്ള ചോദ്യമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. അതൊക്കെ പരിഹസിച്ചു തള്ളിയിരുന്നവരാണ് അവിശ്വാസികൾ. അതിയായ വ്യസനത്തോടും നിരാശയോടും കൂടിയാണെങ്കിലും 'അതെ' എന്നുതന്നെ അവർ ഉത്തരം പറയും. ഈ അവസരത്തിൽ

മൂന്നാമതൊരു വക്താവ് -ഇത് വല്ല മലക്കുകളുമായിരിക്കാം- വിളിച്ചു പറയും: അക്രമികളുടെ മേലാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപമുള്ളതെന്ന്. ഇതവർക്ക് നിരാശക്കുമേൽ നിരാശ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. 'അക്രമികൾ' എന്നു പറഞ്ഞത് ആരെപറ്റിയാണെന്ന് തുടർന്നുള്ള വിശേഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു:

(1) അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് ആളുകളെ തിരിച്ചു കളയുന്നു. ആക്ഷേപം, പരിഹാസം, അക്രമം, അധികാരശക്തി, സ്വാധീനം, ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കൽ ആദിയായവ വഴി സത്യവും സന്മാർഗവും സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളെ തടയുന്നവർ എന്നർത്ഥം.

(2) അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗം വക്രമായിക്കാണുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും, അതിന്റെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളിലും സംശയവും ആശയക്കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വഴി മത നിയമങ്ങളെ മാറ്റി മറിക്കുക പോലെയുള്ളതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

(3) പരലോകത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരുമായിരിക്കും അവർ. ബഹുദൈവ വിശ്വാസം, ദൈവനിഷേധം, നിർമതവാദം, ഭൗതികവാദം തുടങ്ങിയ എല്ലാതരം അവിശ്വാസങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'അക്രമികൾ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

﴿46﴾ അത് രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു മറയുണ്ട്, 'അഅറാഫി'ന്മേൽ ചില പുരുഷന്മാരുമുണ്ട്. എല്ലാവരെയും അവരുടെ അടയാളങ്ങൾ കൊണ്ട് അവർ അറിയുന്നതാണ്.

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ

അവർ സ്വർഗത്തിലെ ആൾക്കാരെ വിളിച്ചു പറയും: നിങ്ങൾക്ക് സലാം [സമാധാനശാന്തി] ഉണ്ടാവട്ടെ' എന്ന്. അവർ അതിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല-അവരാകട്ടെ (അതിന്) മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

﴿47﴾ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ നരകത്തിലെ ആൾക്കാരുടെ നേരെ തിരിക്കപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളെ (ഇതു) അക്രമികളായ ജനങ്ങളുടെകൂടെ ആക്കരുതേ!'

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

﴿46﴾ അത് രണ്ടിനുമിടയിലുണ്ട് حِجَابٌ ഒരുമറ അَعْرَافِ وَعَلَى അഅറാഫിലുണ്ട്, അഅറാഫിന്മേലുണ്ട് رِجَالٌ ചില പുരുഷന്മാർ يَعْرِفُونَ അവർ അറിയും كُلًّا എല്ലാ

വരെയും **بِسْمِئِهِمْ** അവരുടെ അടയാളംകൊണ്ട്, ലക്ഷണം മുഖേന **وَنَادُوا** അവർ വിളിക്കും (വിളിച്ചു പറയും) **أَصْحَابِ الْجَنَّةِ** സ്വർഗത്തിലെ ആൾക്കാരെ **أَنْ سَلَامٌ** സലാം (സമാധാന ശാന്തി) എന്ന് **عَلَيْكُمْ** നിങ്ങളുടെമേൽ (ഉണ്ടാവട്ടെ-ഉണ്ടായിരിക്കും) **لَمْ يَدْخُلُوهَا** അതിലവർ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല **وَهُمْ** അവരുകളെ, അവർ **يَطْمَعُونَ** മോഹിക്കുന്നു, ആശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു **﴿47﴾** **وَإِذَا ضَرَبْتَ** തിരിക്കപ്പെട്ടാൽ **أَبْصَارُهُمْ** അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ, കണ്ണുകൾ **تَلْقَأُ** നേരെ, ഭാഗത്തേക്ക് **أَصْحَابِ النَّارِ** നരകക്കാരുടെ, നരകത്തിന്റെ ആളുകളുടെ **قَالُوا** അവർ പറയും **رَبَّنَا** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ **لَا تَجْعَلْنَا** ഞങ്ങളെ നീ ആക്കരുതേ **مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ** ജനങ്ങളുടെ കൂടെ **الظَّالِمِينَ** അക്രമികളായ

ആ രണ്ടിനുമിടയിൽ **(بَيْنَهُمَا)** എന്നു പറഞ്ഞത്, സ്വർഗക്കാരുടെയും നരകക്കാരുടെയും ഇടയിൽ എന്ന അർത്ഥത്തിലും, സ്വർഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടയിൽ എന്ന അർത്ഥത്തിലുമാവാം. രണ്ടായാലും സാരത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. മറ **(حِجَابٌ)** കൊണ്ടു ദൃശ്യം സ്വർഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടയിലുള്ള അതിർത്തി മറയത്രെ. ക്വിയമത്ത് നാളിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പ്രകാശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ, കപട വിശ്വാസികൾ ഞങ്ങളെയും ഗൗനിക്കണേ എന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അൽപം പ്രകാശം നൽകുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുമെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾ അവരോട് നിങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോയി വല്ല പ്രകാശവും ലഭിക്കുമോ എന്ന് നോക്കിക്കൊള്ളണമെന്ന് മറുപടി പറയുമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് സൂറത്തുൽ ഹദീദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ‘അപ്പോൾ, അവർക്കിടയിൽ ഒരു വാതിലുള്ളതായ അതിർത്തി മറ-അഥവാ മതിൽ- ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതാണ്. അതിന്റെ ഉൾഭാഗമാകട്ടെ, കാരുണ്ഡം-സ്വർഗം-ആകുന്നു. അതിന്റെ പുറംഭാഗമാകട്ടെ, അതിന്റെ ഭാഗത്തിലൂടെയാണ് ശിക്ഷ’. **فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ - الحديد : 13**

മുൻകാലത്ത് പട്ടണങ്ങളുടെയും, രാജ്യങ്ങളുടെയും അതിർത്തികളിൽ ചുറ്റുപുറവും വമ്പിച്ച മതിലുകൾ കെട്ടി സുരക്ഷിതമാക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുള്ള പേരാണ് **سور** (അതിർത്തിമറ-അതിർത്തിമതിൽ). ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു അതിർത്തിമറ സ്വർഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടക്കും ഉണ്ടെന്ന് സാരം. ഈ അതിർത്തിമറയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ‘അഅറാഫ്’ എന്നു പറഞ്ഞതെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം. അകലെനിന്നു തെളിഞ്ഞുകാണത്തക്കവിധം പൊന്തിനിൽക്കുന്ന മേടും കുന്നുംപോലെയുള്ളതിനെല്ലാം പറയപ്പെടുന്ന വാക്കാണ് **عرف** (ഉർഫ്). പൂവൻ കോഴിയുടെ തലയിൽ പൊന്തിനിൽക്കുന്ന പൂവിനും (കോഴിച്ചൂട്ടിനും) ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിന്റെ ബഹുവചനമാണ് **اعراف** (അഅറാഫ്). എന്നാൽ, ഇഹത്തിലെയും പരത്തിലെയും മതിലുകളെയാകട്ടെ, മേടുകളെയാകട്ടെ പരസ്പരം താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവക്ക് രൂപസങ്കല്പം ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ (അഅറാഫിൽ ചില പുരുഷന്മാരുണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവർ ആരായിരിക്കും? എങ്ങനെയുള്ളവരായിരിക്കും? ക്വർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കി

ടയിൽ ഇതിനെപറ്റി പല അഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം. ഇമാം റാസീ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, അവയെല്ലാം കൂടി പരിശോധിച്ചാൽ (1) പ്രവാചകന്മാർ, രക്തസാക്ഷികൾ, പണ്ഡിതന്മാർ മുതലായ ഉന്നത നിലവാരക്കാരായ ആളുകളായിരിക്കും അവരെന്നും (2) അതല്ല, കേവലം താണപടിക്കാരായ ചില ആളുകളായിരിക്കും അവരെന്നുമാണ് ആ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നതെങ്കിലും തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായിരിക്കുവാൻ ന്യായമുള്ളതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ ആളുകളെപറ്റിയാണല്ലോ **لَمْ يَدْخُلُوها وَهُمْ يَطْمَعُونَ** (അവർ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല, അവർ അതിന് മോഹിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, അതുവരെ അവർക്ക് സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അവർക്ക് സ്വർഗം ലഭിച്ചേക്കാമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലും മോഹത്തിലുമാണവർ ഉള്ളതെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അതോടുകൂടി നരകത്തിലെ ആൾക്കാരോടൊപ്പം ആയിത്തീരുന്നതിനെപറ്റി അവർക്ക് ഭയപ്പാടാമുണ്ട് എന്നാണ് **لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ** (ഞങ്ങളെ അക്രമികളോടുകൂടി ആക്കരുതേ) എന്ന അവരുടെ പ്രാർത്ഥന കാണിക്കുന്നത്. വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധിക ഭാഗവും ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരാണ് താനും. സ്വഹാബികളിൽ നിന്നും, താബിഉകളിൽ നിന്നുമുള്ള ചില രിവായത്തുകൾ ഇതിന് പിൻബലവും നൽകുന്നുണ്ട്:-

ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ)ൽ നിന്ന് സഹൂദുബ്നുൽ മുസയ്യിബ് (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്ത് ഈ വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരം പറയാം: ‘കിയാമത്തുനാളിലെ വിചാരണയിൽ ആരുടെ നന്മകൾ അവന്റെ തിന്മകളെക്കാൾ അൽപമെങ്കിലും അധികമായോ അവൻ സ്വർഗത്തിലും, ആരുടെ തിന്മകൾ അവന്റെ നന്മകളെക്കാൾ അൽപമെങ്കിലും അധികമായോ അവൻ നരകത്തിലും പ്രവേശിക്കും’ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടദ്ദേഹം ... **فَأَمَّا مَنْ تَقَلَّبَتْ مَوازِينُهُ** (ആരുടെ തൂക്കങ്ങൾ ഭാരം തുങ്ങിയോ...) എന്നു തുടങ്ങിയ 101-ാം സൂറത്തിലെ 6 ഉം 7 ഉം വചനങ്ങൾ ഓതി. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: ‘അപ്പോൾ, ആരുടെ നന്മകളും തിന്മകളും സമമായോ അവരാണ് ‘അഅറാഫി’ന്റെ ആൾക്കാർ. അവർ സ്വർഗക്കാരെയും നരകക്കാരെയും നോക്കി അറിയും. സ്വർഗക്കാരെ നോക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് സലാം **(سَلَامٌ عَلَيْكُمْ)** പറയും. നരകക്കാരിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, റബ്ബേ, ഞങ്ങളെ അക്രമികളുടെ കൂടെ ആക്കരുതേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും’. പിന്നീട് സജ്ജനങ്ങൾക്ക് പ്രകാശം നൽകപ്പെടുന്നതിനെയും, കപടവിശ്വാസികൾക്ക് പ്രകാശം നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹം (ഇബ്നു മസ്ഊദ് - റ) പറഞ്ഞു: ‘അഅറാഫിലെ ആൾക്കാരുടെ പ്രകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തെപറ്റിയാണ് അവരതിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല, അവർ അതിന് മോഹിക്കുന്നു **(لَمْ يَدْخُلُوها وَهُمْ يَطْمَعُونَ)** എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെ, അവരുടെ മോഹം (അവസാനം സ്വർഗത്തിലേക്കുള്ള) പ്രവേശനം തന്നെ ആയിത്തീരും. പിന്നീട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘ഒരാൾ ഒരു നന്മ ചെയ്താൽ അവന് പത്ത് നന്മ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. ഒരു തിന്മ ചെയ്താൽ ഒരു തിന്മ മാത്രമേ രേഖപ്പെടുത്തുകയുള്ളൂ. എന്നിട്ടും ആരുടെ ആ ‘ഒന്നുകൾ അവന്റെ ‘പത്തു’കളെ കവച്ചുവെക്കുന്നുവോ അവൻ നാശമടഞ്ഞതു തന്നെ’ (ഇബ്നു ജരീർ).

ഈ രിവായത്തിൽ നിന്നും മറ്റും അറിയപ്പെടുന്നതുപോലെ, മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം ആദ്യം സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും പിന്നീട് അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം കൊണ്ടും ഔദാര്യം കൊണ്ടും സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശനം നൽകപ്പെടുന്നവരാണ് 'അഅ്റാഫിലെ ആൾക്കാർ' എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇബ്നുകമീർ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നതിങ്ങിനെയാണ്: 'അഅ്റാഫിലെ ആൾക്കാരെപ്പറ്റി വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പ്രസ്താവനകൾ വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിലാണുള്ളത്. അവയെല്ലാം ഒരേ സാരത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു. അതായത്, നന്മകളും തിന്മകളും സമമായ ആളുകളാണ് അവർ എന്നത്രെ അത്. ഹുദൈഫഃ (റ), ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ), ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) എന്നീ സ്വഹാബികളും, മുൻഗാമികളിലും പിൻഗാമികളിലുമുള്ള അനേകം ആളുകളും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും അതാണ്.

എല്ലാവരെയും അവരുടെ അടയാളം കൊണ്ട് അവർ അറിയും (يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, സ്വർഗക്കാരുടെതായ ലക്ഷണം മുഖേന അവരെയും, നരകക്കാരുടെതായ അടയാളംകൊണ്ട് അവരെയും അവർ തിരിച്ചറിയും എന്നായിരിക്കും. സത്യവിശ്വാസികളുടെ മുഖങ്ങൾ തെളിഞ്ഞവയും, ചിരിക്കുന്നവയും, സന്തോഷം കൊള്ളുന്നവയും ആയിരിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികളുടെ മുഖങ്ങൾ പൊടിമുടിയവയും ഇരുണ്ടവയുമായിരിക്കുമെന്നും (80:38-42) മറ്റും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൂടാതെ, ചില വ്യക്തികൾ അവർക്ക് നേരിട്ടറിയുന്നവരും ഉണ്ടാകുമല്ലോ. **الله اعلم**

വിഭാഗം - 6

﴿48﴾ 'അഅ്റാഫിലെ ആൾക്കാർ ചില പുരുഷന്മാരെ വിളിക്കും, അവരുടെ അടയാളം കൊണ്ട് അവരെ അവർ അറിയുന്നതാണ്. അവർ പറയും: 'നിങ്ങളുടെ ശേഖരണവും, നിങ്ങൾ അഹംഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് ഉപകരിച്ചത്?!

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا
يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَانِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ
عَنكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ

تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾

﴿49﴾ '(ഇതാ) ഇക്കൂട്ടരാനോ അല്ലാഹു അവർക്ക് ഒരു കാരുണ്യവും കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു (പറഞ്ഞ്) നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തവർ?!

أَهْتَوْا لِآلِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ
لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ

നിങ്ങൾ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ, നിങ്ങളുടെമേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല, നിങ്ങൾ വ്യസനപ്പെടുകയും ചെയ്കയില്ല (എന്നാണല്ലോ അവരോട് പറയപ്പെട്ടത്)?.

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ

وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

﴿48﴾ **وَنَادَى** വിളിച്ചു പറയും **أَصْحَابُ** ആൾക്കാർ **الأعرافِ** അഅറാഫിന്റെ **رجالاً** ചില പുരുഷന്മാരെ **يَعْرِفُونَهُمْ** അവരെ അവർ അറിയുന്നതാണ് **بِسِيمَاهُمْ** അവരുടെ അടയാളം (ലക്ഷണം) കൊണ്ട് **قَالُوا** അവർ പറയും **مَا أَعْنَى** എന്തു ധന്യമാക്കി **عَنْكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് **مَجْمَعَكُمْ** നിങ്ങളുടെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടൽ, ശേഖരണം **وَمَا كُنْتُمْ** നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതും **الذِينَ** ഇക്കൂട്ടരോ **أَهْوَاءٍ** (49) **﴿49﴾** നിങ്ങൾ വലുപ്പം (അഹംഭാവം)നടിക്കും **تَشْتَكِرُونَ** യാതൊരുവർ **أَقْسَمْتُمْ** നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു **لَا يَتَأَلَّمُ** അവർക്ക് എത്തുക (കൊടുക്കുക)യില്ല **اللَّهُ** അല്ലാഹു **بِرَحْمَةٍ** ഒരു കാരുണ്യവുമകൊണ്ട്, കാരുണ്യത്തെയും **ادْخُلُوا** നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ **الْجَنَّةَ** സ്വർഗത്തിൽ **لَا خَوْفٌ** ഒരു ഭയവുമില്ല **عَلَيْكُمْ** നിങ്ങളുടെമേൽ **وَلَا أَنْتُمْ** നിങ്ങൾ ഇല്ലതാനും **تَحْزَنُونَ** നിങ്ങൾ വ്യസനപ്പെടും.

ജനസ്വാധീനം, കക്ഷിബലം, ധനപ്പെരുപ്പം ആദിയായവയിൽ അഹങ്കരിച്ചിരുന്നവരും, ഇപ്പോൾ നരകശിക്ഷ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായ നേതാക്കളോട് അഅറാഫിലെ ആളുകൾ അധികേഷപിച്ചും പരിഹസിച്ചും പറയുന്ന ചില വാക്കുകളാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചത്. സത്യനിഷേധികളായ നേതാക്കൾ തങ്ങളുടെ ജനസ്വാധീനം സാമ്പത്തിക ശേഷി മുതലായതിൽ അഹങ്കരിക്കലും, അതവരുടെ ധിക്കാരത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കലും എക്കാലത്തും പതിവാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **﴿49﴾** **وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا....** (സാരം: ഒരു രാജ്യത്തുംതന്നെ, വല്ലതാക്കീതുകാരനെ-റസൂലിനെ-യും നാം അയച്ചിട്ട് അതിലെ സുഖലോലുപന്മാർ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല: നിങ്ങൾ ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവിശ്വാസികളാണെന്നും ഞങ്ങൾ സ്വത്തുകളും മക്കളും അധികമുള്ളവരാണ്; ഞങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല എന്നും അവർ പറയും (34:34, 35). ഇങ്ങിനെയുള്ള നേതാക്കളെ മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെയുള്ള അടയാളങ്ങൾ മുഖേന അഅറാഫിലുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അവരോട് അവർ വിളിച്ചുപറയും: നിങ്ങളുടെ അന്നത്തെ സംഘബലവും, ധനപ്പെരുപ്പവും, ഗർവ്വം, അഹങ്കാരവുമൊക്കെ ഇപ്പോൾ എവിടെപ്പോയി?! അതുകൊണ്ട് എന്താണ് നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച പ്രയോജനം?! മുൻ സത്യവിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിച്ചുവന്നവരും ഇപ്പോൾ സ്വർഗീയ ജീവിതം ലഭിച്ചവരുമായ ഈ ആളുകളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അവർക്ക് ഒരു നന്മയും സിദ്ധിക്കുവാനില്ലെന്നും, നിങ്ങളാണ് വലിയ അനുഗൃഹീതർ എന്നും നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, അവരോട് സസന്തോഷം നിരൂപാധികം സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനാണല്ലോ കൽപനയുണ്ടായത്. നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയോ...?!

﴿50﴾ നരകത്തിലെ ആൾക്കാർ സ്വർഗത്തിലെ ആൾക്കാരെ വിളിച്ചു പറയും: 'വെള്ളത്തിൽ നിന്ന്, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് (ആഹാരമായി) നൽകിയതിൽ നിന്ന് (അൽപം) നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് ഒഴുക്കിത്തരണേ' എന്ന്!

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ

അവർ പറയും: ‘നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അത് രണ്ടും അവിശ്വാസികൾക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു:-

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾

﴿51﴾ അതായത്, തങ്ങളുടെ മതത്തെ വിനോദവും കളിയുമാക്കിത്തീർക്കുകയും, ഐഹിക ജീവിതം തങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക്’.

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

(അതെ) അതിനാൽ, അവരുടെ ഈ ദിവസത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ അവർ മറന്നുകളഞ്ഞതും, നമ്മുടെ ‘ആയത്തുക’ [ദ്യുഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ നിഷേധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതും പോലെ, അവരെ നാം ഇന്ന് മറന്നുകളയുന്നു.

فَالْيَوْمَ نَنسَلُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥٢﴾

﴿50﴾ വിളിച്ചു പറയും أَصْحَابُ النَّارِ നരകത്തിലെ ആൾക്കാർ ആൾക്കാർ എങ്ങനെയെന്ന് ഞങ്ങളുടെ മേൽ, ഞങ്ങളിൽ مِنْ الْمَاءِ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് أَوْ مِمَّا അല്ലെങ്കിൽ യാതൊന്നിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ قَالُوا അവർ പറയും إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അതു രണ്ടും നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ ﴿51﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا തങ്ങളുടെ മതത്തെ لَهْوًا വിനോദം, തമാശ وَلَعِبًا കളിയും, വിളയാട്ടവും അവരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തു الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതം فَالْيَوْمَ എന്നാൽ (അതിനാൽ) ഇന്ന് നാം അവരെ വിസ്മരിക്കുന്നു كَمَا نَسُوا അവർ മറന്നതുപോലെ لِقَاءَ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിന് يَوْمِهِمْ അവരുടെ ദിവസത്തെ هَذَا ഈ وَمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതും بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദ്യുഷ്ടാന്തങ്ങളെ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ يَجْحَدُونَ അവർ നിഷേധിക്കും.

വിശപ്പും, ദാഹവും സഹിക്കവയ്യാതെ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ നരകക്കാർ, സ്വർഗ്ഗക്കാരെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുകയാണ്: അൽപം വെള്ളമോ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് മറ്റുവല്ലതുമോ ഞങ്ങൾക്ക് ഒന്നൊഴിച്ചുതന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണേ എന്ന്! നരകവാസികൾക്ക് ‘സക്കൂം, ഗിസ്പീൻ, ഹമീം, ദാരിജ് (زقوم، غسليين، حميم، ضريع) മുതലായ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളല്ലാതെ നൽകപ്പെടുകയില്ലെന്നും, അവയും നരകത്തിലെ ശിക്ഷാ വകുപ്പുകളിൽപെട്ടവ മാത്രമാണെന്നും, വിശപ്പിനോ ദാഹത്തിനോ അവ ഉത

കുന്നതല്ലെന്നും (44:43; 69:36; 88:6 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അവർ എത്രകേണപേക്ഷിച്ചാലും ആ അപേക്ഷമൂലം അവർക്ക് കൂടുതൽ നിരാശയല്ലാതെ ഒന്നും ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അവിശ്വാസികളായ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുകയാണ് -ഭാവിയിലെങ്കിലും അവ ലഭിച്ചേക്കുമെന്ന് കരുതേണ്ടാ- എന്നായിരിക്കും അവർക്ക് സ്വർഗവാസികൾ നൽകുന്ന മറുപടി. ഭക്ഷണം തുടങ്ങിയ ഉപജീവന സൗകര്യങ്ങൾ പരലോകത്ത് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാത്രമുള്ളതാണെന്ന് 32-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവിശ്വാസികൾക്ക് അവയെല്ലാം നിഷിദ്ധമാക്കുവാനുള്ള കാരണം, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാസനാ നിയമങ്ങളെ കാര്യമാക്കാതെ, കളി വിനോദമാക്കിത്തള്ളിയതും, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധപതിച്ച് പരലോക ജീവിതത്തെ ഓർമ്മിക്കാതിരുന്നതും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതുമാണ്. അല്ലാതെ അവരോട് പക്ഷഭേദമോ അനീതിയോ കാണിച്ചതല്ല, എന്നത്രെ 51-ാം വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ പ്രത്യേക ഓർമ്മിപ്പിക്കാം; സ്വർഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടക്കുള്ള ഒരു അതിർത്തിമറയാണ് അഅറാഫ്. അവിടെയുള്ളവരും സ്വർഗ-നരകങ്ങളിലുള്ളവരും തമ്മിൽ സംഭാഷണം നടക്കുകയും നോക്കിക്കാണുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അപ്പോൾ സ്വർഗവും നരകവും കേവലം വമ്പിച്ച രണ്ട് കെട്ടിടങ്ങളോ പട്ടണങ്ങളോ പോലെയായിരിക്കുമെന്ന ഒരു പ്രതീതി അൽപജ്ഞരായ ആളുകളുടെ മനസ്സിൽ ഉളവാക്കും. വാസ്തവത്തിൽ സ്വർഗവും നരകവുമാകട്ടെ, നമ്മുടെ ഊഹത്തിലോ അനുമാനത്തിലോ ഒതുങ്ങാത്തവിധം, അതിവിശാലമായ രണ്ട് ലോകങ്ങളാണെന്ന് ക്വർആനിൽ നിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. സ്വർഗത്തിന്റെ വിസ്താരം ആകാശഭൂമികളോളമാണെന്ന് (3:133; 57:21 എന്നിവിടങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വർഗത്തിലെ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ തണലിലൂടെ ഒരു വാഹനക്കാർൻ നൂറ് കൊല്ലം സഞ്ചരിച്ചാലും അത് തീരുകയില്ല എന്ന് നബിﷺയും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു.മു) നരകത്തിന്റെ വക്കിൽ നിന്ന് ഒരു കല്ല് കീഴ്പോട്ടിട്ടാൽ എഴുപത് സംവത്സരക്കാലം അത് കീഴ്പോട്ട് പോയാലും അത് അടിയിൽ എത്തുകയില്ലെന്നും നബിﷺ പറയുന്നു. (മു). എന്നിരിക്കെ, ഈ രണ്ട് മഹാലോകങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു വിശാലമായ അതിർത്തി സ്ഥലമായിരിക്കും അഅറാഫ് എന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. എന്നല്ലാതെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ ഒരു നിർണയമോ ഒരേ കദേശ സങ്കല്പമോ നമുക്ക് അതിനെപ്പറ്റി കരുതുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

അങ്ങനെയൊക്കുമ്പോൾ, സ്വർഗ-നരകങ്ങളിലും അഅറാഫിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർ തമ്മിൽ അന്യോന്യം കാണുവാനും സംസാരിക്കുവാനും എങ്ങിനെകഴിയും? എന്നു സംശയിക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ, നമ്മുടെ ഭൗതികമായ അറിവിനെയും പരിചയത്തെയും മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടുമാത്രം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു സംശയമാണിത്. ഭൗതിക പ്രകൃതിനിയമങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം എത്രയോഭിന്നമായ പ്രകൃതി സ്വഭാവങ്ങളോട് കൂടിയതാണ് പരലോകമെന്നിരിക്കെ ഈ സംശയത്തിന് അവകാശമില്ല. ഇന്നു നിലവിലുള്ള ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങളെയും, വാർത്താവിതരണ സാധ്യതകളെയും അപേക്ഷിച്ച് നോക്കിയാൽ, മുൻകാലത്തുള്ളവരെക്കാൾ ഇക്കാലത്തുള്ളവർക്ക് അതിന്റെ സാധ്യത കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ലോകത്തിന്റെ ഏതു മൂലയിലുള്ളവർ തമ്മിലും -അല്ല, ഭൂമിയിലും ശൂന്യാകാശത്തിൽ അതി വിദൂരത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർ തമ്മിൽപോലും- റേഡിയോ, ടെലിഫോൺ, ടെലിവിഷൻ മുതലായവയുടെ സഹായത്തോടെ സംസാരിക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യാൻ ഇന്ന് മനുഷ്യർക്ക് സാധിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക്

ഈ ലോകത്ത് അസംഭവ്യമായ പലതും നിത്യസംഭവങ്ങളായിരിക്കുന്ന പരലോക കാര്യങ്ങളിൽ അത്ഭുതത്തിനോ സംശയത്തിനോ അവകാശമില്ലതന്നെ.

﴿52﴾ തീർച്ചയായും, അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു(തന്നെ) നാം വിശദീകരി(ച്ചു വിവരി)ച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇവർക്ക് നാം കൊണ്ടുചെന്നിട്ടുണ്ട്; വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് മാർഗദർശനവും, കാരുണ്യവുമായിട്ട്.

وَلَقَدْ جِئْنَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ
عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

﴿52﴾ തീർച്ചയായും നാം ചെന്നിട്ടുണ്ട് ഴ അവർക്ക്, അവരുടെ അടുക്കൽ عَلَىٰ عِلْمٍ ഗ്രന്ഥവുംകൊണ്ട് فَصَّلْنَاهُ നാം അത് വിശദീകരി(വിവരി)ച്ചിരിക്കുന്നു അറിവോടെ (അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട്) هُدًى മാർഗദർശനമായിട്ട് وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായും ഒരു ജനതക്ക് يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു

﴿53﴾ അതിന്റെ പുലർച്ചയല്ലാതെ (വല്ലതും) അവർനോക്കി(ക്കാത്തു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?!

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ ۚ

അതിന്റെ പുലർച്ച വന്നെത്തുന്ന ദിവസം, മുമ്പ് അതിനെ മറന്നുകളഞ്ഞവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ 'റസൂലു'കൾ യഥാർത്ഥവും കൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് വരുകയുണ്ടായി. [അന്നു ഞങ്ങളതു വിശ്വസിച്ചില്ല] എനി, ഞങ്ങൾക്ക് വല്ല ശുപാർശക്കാരും ഉണ്ടോ-എന്നാലവർ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യുമായിരുന്നു?! - അല്ലെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുമോ? എന്നാൽ ഞങ്ങൾ (മുമ്പ്) പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതല്ലാത്തത് [സൽകർമ്മങ്ങൾ] ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമായിരുന്നു!'

يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ ۚ يَقُولُ الَّذِينَ
نَسُوهُ مِن قَبْلُ قَدْ جَاءتْ رُسُلُ
رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَل لَّنَا مِن شُفَعَاءَ
فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ
الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ

(അതെ) അവർ തങ്ങളെതന്നെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നത് (ഒക്കെയും) അവരെ വിട്ടു മറഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്തു.

قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾

﴿53﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ (അവർ നോക്കുന്നു (കാത്തിരിക്കുന്നു)വോ) الْاِتَّأْوِيلَهُ (അതിന്റെ പുലർച്ച) (വ്യാഖ്യാനം-പൊരുൾ-പര്യവസാനം) അല്ലാതെ تَأْوِيلُهُ (താ'വീലു) വരുന്ന ദിവസം (വിസ്മരിച്ച)വർ مِنْ قَبْلِ (മുമ്പ്) يَقُولُ (പറയും) الَّذِينَ نَسُوهُ (അതിനെ മറന്ന) (വിസ്മരിച്ച)വർ بِالْحَقِّ (സത്യം) رُسُلًا رَيْنَا (നമ്മുടെ റബ്ബിന്റെ റസൂലുകൾ) فَدَجَّاءَتْ (യഥാർത്ഥംകൊണ്ട്) فَهَلْ لَنَا (എനി (അപ്പോൾ) ഞങ്ങൾ (നമു)ക്കുണ്ടോ) مِنْ شُعَاءٍ (ശുപാർശക്കാരിൽ നിന്ന്) (വല്ലവരും) فَيَشْفَعُوا (എന്നിട്ട് അവർ ശുപാർശ ചെയ്യുമാറ്, എന്നാൽ ശുപാർശ ചെയ്യുമായിരുന്നു) لَنَا (ഞങ്ങൾക്ക്, നമുക്ക്) أَوْ نُزُرُ (അല്ലെങ്കിൽ) നാം مَسْجِدًا مَدِينًا (മസ്ജിദ് മദീന) فَتَعْمَلُ (എന്നിട്ട്) നാം (പ്രവർത്തിക്കുമാറ്, എന്നാൽ) നമുക്ക് (ഞങ്ങൾക്ക്) (പ്രവർത്തിക്കാം) غَيْرَ الَّذِي (യാതൊന്നല്ലാത്ത) كُنَّا نَعْمَلُ (നാം (ഞങ്ങൾ) (പ്രവർത്തിച്ചി) രുന്നു) قَدْ خَسِرُوا (അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു) أَنْفُسَهُمْ (തങ്ങളെതന്നെ, അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ) وَضَلَّ (പിഴച്ചു) (മറഞ്ഞു)പോകുകയും ചെയ്തു) عَنْهُمْ (അവരെവിട്ട്) مَا كَانُوا (അവരായിരുന്നത്) يَفْتَرُونَ (അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും)

സ്വർഗ്ഗക്കാരുടെയും നരകക്കാരുടെയും പല സ്ഥിതിഗതികളും വിവരിച്ചശേഷം, സംസാരഗതി ക്യാർആനെ നിഷേധിക്കുന്നവരിലേക്ക് തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്ക് വേണ്ടത്ര മാർഗദർശനങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും സഹിതം-എന്തെല്ലാമാണ്, എങ്ങിനെയെല്ലാമാണ് വിവരിക്കേണ്ടതെന്ന് ശരിക്കും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ- ആവശ്യമായ വിശദീകരണങ്ങളോടുകൂടിയുള്ള ഒരു മഹത്തായ ഗ്രന്ഥം (ക്യാർആൻ) ഇതാ നാം അവർക്ക് നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അതിൽ വിശ്വസിക്കാതെ എനി വേറെയെന്താണ് അവർക്ക് കാത്തിരിക്കുവാനുള്ളത്?! വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ പുലർന്നു കാണുക മാത്രമാണ്. അതാണവർ കാത്തിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതവർക്ക് നല്ലതിനല്ല. ആ അവസരം വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അവർ ചേദിക്കേണ്ടി വരും. റസൂലുകളും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്നത് തന്നെയായിരുന്നു യഥാർത്ഥമെന്ന് അപ്പോൾ അവർ തുറന്നു സമ്മതിക്കും. അയ്യോ! പിഴച്ചുപോയല്ലോ! എനി എന്താണ് രക്ഷാമാർഗം! എന്ന് അവർ വിലപിക്കും. വല്ല ശുപാർശക്കാരെയും കിട്ടിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ശുപാർശകൊണ്ട് രക്ഷപ്പെടാമായിരുന്നു! ഒന്നുകൂടി ഐഹിക ജീവിതത്തിലേക്ക് മടക്കിത്തന്നെങ്കിൽ മുന്വെന്ത നില മാറ്റിസൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാമായിരുന്നു എന്നൊക്കെ അവർ കൊതിച്ചു പോകും. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്?! തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കാമായിരുന്ന രക്ഷാമാർഗങ്ങളെല്ലാം നേരത്തെത്തന്നെ അവർ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്നും സഹായിക്കുമെന്നും സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്ന കൃത്രിമ ദൈവങ്ങളും ശുപാർശക്കാരും എങ്ങോ മറഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്തു. എനി, അവർ എങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെടുവാനാണ്?!

വിഭാഗം - 7

﴿54﴾ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും ആറുദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനായ അല്ലാഹുവാകുന്നു. പിന്നെ, അവൻ 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തു.

രാത്രിയിൽ അവൻ പകലിനു മുടിയിടുന്നു-അത് അതിനെ ദ്രുതഗതിയിൽ തേടിക്കൊണ്ട്. അവന്റെ കൽപനക്കു വിധേയങ്ങളാക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും, നക്ഷത്രങ്ങളേയും (അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു).

അല്ലാ (അറിയുക)! അവന്റെതാണ് സൃഷ്ടിപ്പും, കൽപനയും [സൃഷ്ടിക്കലും, കൽപനാധികാരവും അവന്റെ വകതന്നെ].

ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു നന്മ (അഥവാ മഹത്വം) ഏറിയവനാകുന്നു.

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ
يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ
أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ

تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

﴿54﴾ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹു **الَّذِي خَلَقَ** സൃഷ്ടിച്ച **السَّمَوَاتِ** ആകാശങ്ങളെ **وَالْأَرْضَ** ഭൂമിയെയും **فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ** ആറിലായി ദിവസങ്ങൾ **ثُمَّ اسْتَوَىٰ** പിന്നെ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു, **الْعَرْشِ** ആസനസ്ഥനായി അർശിൽ, **يُغْشِي** സിംഹാസനത്തിന്മേൽ അവൻ മുടുന്നു, **اللَّيْلَ** മുടിയിടുന്നു രാത്രിയെ (രാവിനെക്കൊണ്ട്) **النَّهَارَ** പകലിന്, **يَطْلُبُهُ** അത് അതിനെതേടിക്കൊണ്ട് **حَثِيثًا** ദ്രുതഗതിയിൽ, **الشَّمْسَ** ബദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, **القَمَرَ** വേഗമായി സൂര്യനെയും **النُّجُومَ** ചന്ദ്രനെയും നക്ഷത്രങ്ങളേയും **مُسَخَّرَاتٍ** വിധേയമാക്ക (നിയന്ത്രിക്ക)പ്പെട്ടതായിക്കൊണ്ട് **بِأَمْرِهِ** അവന്റെ കൽപനക്ക്, ആജ്ഞാപ്രകാരം **أَلَا** അല്ലാ-അറിയുക **لَهُ** അവന്നാണ്, അവന്റേതാണ് **الْخَلْقُ** സൃഷ്ടിപ്പ്, **وَالْأَمْرُ** കൽപനയും **تَبَارَكَ** നന്മ (മഹത്വം-മേന്മ-ഗുണം) ഏറിയവനാകുന്നു (അധികരിച്ചവനാണ്) **اللَّهُ** അല്ലാഹു **رَبُّ الْعَالَمِينَ** ലോകരുടെ (ലോക) രക്ഷിതാവായ

അല്ലാഹു ആകാശഭൂമികളെ ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, പിന്നീട് അവൻ അർശിന്മേൽ ആരോഹണം ചെയ്തുവെന്നും കൂർആനിൽ പലേടത്തും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചതിനെപ്പറ്റി യൂനുസ്:3; സജദ: 4; ഫുർകാൻ:59; ഹദീദ്:4; ക്വാഫ്:38; ഹൂദ്: 7 എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും, അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ആദ്യം പറഞ്ഞ നാലു സൂറത്തുകളിലും, ത്വാഹാ 5ലും, റഅ്ദ് 2ലും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഇവിടെ ആ രണ്ടു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിശദീകരണം മേൽ സൂചിപ്പിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലും കാണാം.

(1) സൂര്യന്റെ ഉദയാസ്തമയങ്ങളാൽ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന ഒരു രാവു പകലും ചേർന്ന സമയത്തിനാണ് നാം സാധാരണ ദിവസം എന്നു പറയുന്നത്. ആറു ദിവസങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞത് ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ദിവസങ്ങളായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. കാരണം, ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയും, അവയുടെ നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥയും, പൂർത്തിയാകും മുമ്പ് രാപകലുകളോ, ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ദിവസങ്ങളോ ഉണ്ടാകുകയില്ലല്ലോ. കിയാമത്ത് നാളിനെക്കുറിച്ച് അമ്പതിനായിരം കൊല്ലം വലുപ്പമുള്ള ഒരു ദിവസം (70:4) എന്നും, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന ആയിരം കൊല്ലം പോലെയാണ് (22:47) എന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ഈ ആറു ദിവസം കൊണ്ട് വിവക്ഷ, ദീർഘകാലം വരുന്ന ഏതോ ഒരു ആറു ദിവസങ്ങളായിരിക്കാം. അവ എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്നോ, ഓരോ ദിവസത്തിന്റെയും ദൈർഘ്യം എത്രയാണെന്നോ നമുക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തുക സാധ്യമല്ല.

ഈ വചനത്തിനൊരു സാമാന്യ വിശദീകരണമെന്നോണം, ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചതും, അതിലെ പർവ്വതങ്ങൾ, ആഹാര പദാർത്ഥങ്ങൾ മുതലായവ ശരിപ്പെടുത്തിയതും നാലു ദിവസം കൊണ്ടാണെന്നും, ആകാശങ്ങളെ പൂർത്തിയാക്കിയത് രണ്ടുദിവസം കൊണ്ടാണെന്നും 49:9-12ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള അഖിലാൻഡ വ്യവസ്ഥ ഈ നിലയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനു മുമ്പ് കോടിക്കണക്കിന് കൊല്ലങ്ങളും, പല വ്യത്യസ്ത ഘട്ടങ്ങളും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് -വിശദീകരണങ്ങളിൽ നീക്ക് പോക്കും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസവും പലതുണ്ടെങ്കിലും- പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തമാണെന്നുള്ളതും സ്മരണീയമത്രെ. ഞായർ മുതൽ ശനിവരെയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഓരോന്നിലും ഇന്നിന വസ്തുക്കളെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നു വിവരിക്കുന്ന ചില രിവായത്തുകൾ കാണാമെങ്കിലും -ഇബ്നുകഥീർ (റ) മുതലായവർ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ- അവ യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഇസ്റാഇലീ വാർത്തകളിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്തവയാകുന്നു.

(2) 'അർശ് (عرش) എന്ന വാക്ക് രാജകീയ സിംഹാസനം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. വീടുകളുടെ മേൽപുര, മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ പന്തൽ എന്നിവപോലെ ഉയരത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന ചില വസ്തുക്കൾക്കും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ, മഹാൻമാരായ പലരും പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ അർശ് എപ്രകാരത്തിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്ന് കണക്കാക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. ഇമാം റാഗിബ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അൽമുഹ്റദാത്ത്' എന്ന നിഘണ്ടുവിൽ പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ അർശിനെക്കുറിച്ച് അതിന്റെ പേരല്ലാതെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യർക്ക് അറിയാവതല്ല. പൊതുജനങ്ങൾ ഊഹിക്കുന്നതുപോലെയുള്ളതല്ല അത്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അത് അവനെ (അല്ലാഹുവിനെ) വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായിരിക്കണമല്ലോ. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അതിൽ നിന്നും എത്രയോ ഉന്നതനുകൊണ്ടുമാകുന്നു....'

അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തനും, അവരുടെ ഭാവനകൾക്കെല്ലാം അതീതനുമുമാകുന്നു. അതെ, **لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ** (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല). **وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ** (അവനു തുല്യനായി ഒരാളും ഇല്ല) അതുകൊണ്ട്, അല്ലാഹു അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തു (**اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ**) എന്ന വാക്യത്തെപ്പറ്റി മുൻഗാമികളായ മഹാന്മാർക്ക് പൊതുവിലും, പിൻഗാമികളിൽ അവരുടെ മാതൃക പിൻപറ്റിയവർക്കും, പറയുവാനുള്ളത് ഇതാകുന്നു: 'സിംഹാസനാരോഹണമെന്നത് നമുക്കറിയാം. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ മാതിരി എങ്ങിനെ എന്നുള്ളത് നമുക്ക് അജ്ഞാതമാകുന്നു. (الاستواء معلوم والكيفية مجهولة)' താഴെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുന്നതും, കൂടുതൽ അന്വേഷണത്തിനും വിമർശനത്തിനും മുതിരുന്നതും അബദ്ധത്തിന് കാരണമായിരിക്കുന്നതാണ്. ആകയാൽ, പ്രസ്തുത മഹാന്മാർ സ്വീകരിച്ച അതേ മാർഗം തന്നെയാണ് നമുക്കും സ്വീകരിക്കുവാനുള്ളത്. അതാണ് കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമായ മാർഗവും.

(3) 'അർശിൽ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു' (**اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ**) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ഭാഷാർത്ഥത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി അല്ലാഹു അർശിന്മേൽ ഇരിക്കുകയാണെന്നും മറ്റും ചില ആളുകൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് സ്വീകാര്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടികളോട് സമപ്പെടുത്തലും, അവന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധിയെ നിരാകരിക്കലുമാണത്. അവൻ അർശിന്റെമേലുള്ള അധികാരം എന്തെടുത്തു, അല്ലെങ്കിൽ ആകാശഭൂമികളുടെ നിയന്ത്രണം ഔപചാരികമായി സ്വീകരിച്ചു എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും ചില പണ്ഡിതന്മാർ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ട്. വേറെ ചിലർ 'അർശ്' എന്നൊരു പ്രത്യേക വസ്തു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇല്ലെന്നും 'അധികാരം' എന്നാണതുകൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്നും വരുമാറുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നൽകിക്കാണുന്നു. ഇതു തികച്ചും വാസ്തവ വിരുദ്ധമാകുന്നു. അർശിന്റെ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും 'അർശ്' എന്ന അതിമഹത്തായ ഒരു സൃഷ്ടി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളത് ക്വർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും, നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അനിഷേധ്യമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു കാര്യം ഇവിടെ വിസ്മരിക്കാവതല്ല. **اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ** എന്ന വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം, അവൻ അധികാരം ഏറ്റെടുത്തുവെന്നല്ലെങ്കിലും ആകാശഭൂമികളുടെ ആജ്ഞാധികാരവും, കൈകാര്യ നിയന്ത്രണവും അവന്റെ പക്കലാണെന്ന് ആ വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആ വാക്യത്തെത്തുടർന്നു സു: യൂനുസിലും, സജ്ദയിലും കാണാവുന്നതുപോലെ - അവൻ കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു (**يُدَبِّرُ الْأَمْرَ**) എന്നോ, ആ അർത്ഥത്തിലുള്ളതോ ആയ വാചകങ്ങൾ പല സൂറത്തുകളിലും കാണുന്നത് അതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഈ വചനത്തിലും തന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ട് രാപകലുകളുടെയും, സൂര്യ ചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളുടെയും നിയന്ത്രണങ്ങളും, എല്ലാറ്റിന്റെയും സൃഷ്ടിപ്പും ആജ്ഞാധികാരവും അവനാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. **الله اعلم**

ഇബ്നുകഥീർ (റ) ഈ വിഷയത്തിൽ ഇവിടെ ചെയ്ത പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധേയമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ജനങ്ങൾക്ക് ഈ രംഗത്ത് വളരെയധികം സംസാരങ്ങളുണ്ട്. അതിവിടെ വിസ്തരിക്കേണ്ടുന്ന സന്ദർഭമല്ല. സദ്വൃത്തരും പൗരാണികരുമായ മാലിക്, ഔസാഇ, മൗരീ, ലൈഥ്, ശാഫിഇ, അഹ്മദ്, ഇസ്ഹാക് (റ) മുതലായവരും മറ്റുമായി മുൻകാലത്തും പിൻകാലത്തുമുള്ള മുസ്ലിം നേതാക്കൾ സ്വീകരിച്ച അതേ മാർഗമാണ് നാം ഇതിൽ സ്വീകരിക്കുന്നത്. രൂപനിർണ്ണയമോ, സൃഷ്ടികളോട് സാമ്യപ്പെടുത്തലോ, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹൽ ഗുണങ്ങൾക്ക് കോട്ടം തട്ടിക്കലോ കൂടാതെ (ക്വർആനിലും ഹദീഥിലും) എങ്ങിനെ വന്നുവോ അതുപോലെ സ്വീകരിക്കുക എന്നു

ഉള്ളതാണ് ആ മാർഗം. അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടികളുമായി സാമ്യപ്പെടുത്തുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതൊന്നും തന്നെ അതിൽ ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. **لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ** (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല. അവൻ കേൾക്കുന്നവനാണ്, കാണുന്നവനാണ്) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അത്രയുമല്ല, ബുഖാരിയുടെ ഗുരുവായ നുഅയ്മുബ്നു ഹമ്മാദിൽ കൂസാഇ (റ) പറഞ്ഞതുപോലെ, 'അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നവനും, അവന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളായി അവൻ പറഞ്ഞതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവനും അവിശ്വാസിയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളായി അവനോ, അവന്റെ റസൂലോ പറഞ്ഞതിലൊന്നും തന്നെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തൽ ഇല്ല. വ്യക്തമായ കൂർആൻ വചനങ്ങളിലും, ബലവത്തായ ഹദീസുകളിലും, വന്നതൊക്കെ അല്ലാഹുവിനോട് യോജിക്കുന്നവിധം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും, അവനോട് യോജിക്കാത്ത കാര്യമൊക്കെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ആരാണോ അവർ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചു'.

രാത്രിയെ പകലിനു മൂടിയിടുന്നു -അഥവാ രാവിനെക്കൊണ്ട് പകലിനെ മൂടി അതിന്റെ വെളിച്ചം ഇല്ലാതാക്കുന്നു- എന്നു പറഞ്ഞത് രാപകലുകളുടെ നിയന്ത്രണത്തെയും, അതിനെ അത് ധൃതഗതിയിൽ തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത്, പകലിനെ ഒരിടത്ത് ഉറച്ചു നിൽക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതെ രാത്രി അതിന്റെ പിന്നാലെ ഓടിച്ചെന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നു. എല്ലാം അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനും, വ്യവസ്ഥക്കും അനുസരിച്ചാണ് നടമാടുന്നത് എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, എല്ലാം സൃഷ്ടിക്കുന്നതും അവൻ തന്നെയാണെന്നും, എല്ലാറ്റിലുമുള്ള ആജ്ഞാധികാരം അവനുമാത്രമാണെന്നും അവയിലൊന്നും ആർക്കും പങ്കില്ലെന്നും, അപ്പോൾ, ഏറ്റവും മഹത്വവും നന്മയും മേന്മയും ഉള്ള രബ്ബ് ലോകരക്ഷിതാവായ അവൻ തന്നെയാണെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿55﴾ (മനുഷ്യരേ) നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ താഴ്മ കാണിച്ചുകൊണ്ടും, സ്വകാര്യമായിക്കൊണ്ടും നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അവൻ അതിരുവിടുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً
إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

﴿56﴾ ഭൂമിയെ നന്നാക്കിയതിനു ശേഷം നിങ്ങൾ അതിൽ നാശമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടും മോഹിച്ചുകൊണ്ടും അവനെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും സുകൃതവാന്മാരോട് അടുത്തതാകുന്നു.

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا
إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

﴿55﴾ اذعوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ, പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ
 تَضَرُّعًا താഴ്മ(ഭക്തി) കാട്ടിക്കൊണ്ട് وَخُفْيَةً മറഞ്ഞുകൊണ്ടും, സ്വകാര്യ (രഹസ്യ)
 മായും إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لَا يُحِبُّ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല الْمُعْتَدِينَ അതിരു
 വിടുന്നവരെ ﴿56﴾ وَلَا تُفْسِدُوا നിങ്ങൾ നാശം (കുഴപ്പം) ഉണ്ടാക്കുകയും അരുത് فِي الْأَرْضِ
 ഭൂമിയിൽ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا അതിനെ നന്നാക്കിയതിനു (പരിഷ്കരണത്തിന്) ശേഷം وَادْعُوا
 അവനെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുക (പ്രാർത്ഥിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ حَوْفًا ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ട്
 قَرِيبٌ قَرِيبٌ اللَّهُ അല്ലാഹുവിന്റെ സമീപം നിശ്ചയമായും കാര്യം إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ
 അടുത്തതാണ്, സമീപമാകുന്നു مِنَ الْمُحْسِنِينَ സുകൃതന്മാരോട്

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ, അല്ലാഹുവാണ് അവില ലോകത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും എന്നുള്ള അവന്റെ 'റുബുബിയ്യത്ത്' (ربوبية) സ്ഥാപിച്ചശേഷം, അവൻ മാത്രമാണ് ആരാധനക്കർഹൻ എന്നുള്ള 'ഉലൂഹിയ്യത്തി' (الوهمية)ലേക്കാണ് ഈ വചനങ്ങൾ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. റുബുബിയ്യത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തെത്തുടർന്ന് ഉലൂഹിയ്യത്തിന്റെ അനിവാര്യത ചൂണ്ടിക്കാട്ടൽ കുർആനിൽ പലപ്പോഴും കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഹദീഥുകളിൽ നബി ﷺ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, ആരാധനകളുടെ കാര്യം കാതലുമാണല്ലോ പ്രാർത്ഥന. പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹുവിനോടായിരിക്കണം. അത് ഭക്തിയോടും താഴ്മയോടും കൂടിയായിരിക്കണം. അഥവാ ഹൃദയം സ്പർശിക്കാതെയുള്ള ഉരുവിലായിരിക്കരുത്. സ്വകാര്യവും രഹസ്യവുമായിക്കൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അഥവാ ഉച്ചത്തിലും പരസ്യമായും ആയിരിക്കരുത് എന്നൊക്കെയാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നത്. പ്രവാചകന്മാർ മുഖേനയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേനയും ഭൂമിയിൽ ആവശ്യമായ പരിഷ്കരണങ്ങൾ അല്ലാഹു നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് പിന്നെയും നിങ്ങൾ അതിൽ അക്രമവും അനീതിയും നടത്തി കുഴപ്പമുണ്ടാക്കരുതെന്നാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

ഭക്തിയും താഴ്മയും തീണ്ടാതെ, കുറേ പ്രാർത്ഥനാവാക്യങ്ങൾ ഉരുവിടുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല. എന്നാലത്, രഹസ്യമായും പതുകെയും മാത്രമേ പാടുള്ളുവെന്നോ, പരസ്യമായോ ഉച്ചത്തിലോ പാടില്ലെന്നോ അല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. പക്ഷേ, പതുകെയും, സ്വകാര്യമായും ആയിരിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമവും മര്യാദയും. അബൂമുസൽ അൾഅരീ (റ) പറയുന്നു: ജനങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ ശബ്ദം ഉയർത്തുകയുണ്ടായി. റസൂൽ ﷺ പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളോട് മയം കാണിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ബധിരനായ ഒരാളെയോ, മറഞ്ഞുപോയ ഒരാളെയോ അല്ല, നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ കേൾക്കുന്നവനും സമീപമുള്ളവനും തന്നെയാണ്' (ബു, മു). സകരിയ്യാ നബി (അ) തന്റെ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് തനിക്കൊരു കുട്ടിയെ നൽകുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ച സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചതിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് اذْأَيَّ رَبِّهٖ نَدَاءً خَفِيًّا (അദ്ദേഹം തന്റെ റബ്ബിനെ സ്വകാര്യമായി വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചു -19:3) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. പ്രാർത്ഥന മുതലായ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ സ്വകാര്യമായി നടത്തുന്നത് അവ നിഷ്കളങ്കവും ഭക്തിപൂർവ്വവുമാണെന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു ലക്ഷണമാ

കുന്നു. താബിളുകളിൽ പ്രസിദ്ധനായ ഹസൻ ബസ്രീ (റ)യിൽ നിന്ന് ഇബ്നു ജരീർ (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്ത് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. അതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: ചിലർ ക്വർആൻ മുഴുവനും ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതാരും അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. ചിലർ മതസംബന്ധമായി വളരെ പഠിച്ചിരിക്കും. അതാരും അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. ഒരാൾ അയാളുടെ വീട്ടിൽവെച്ച് ദീർഘനേരം നമസ്കരിക്കാറുണ്ടായിരിക്കും. സന്ദർശകന്മാരാരും അത് അറിഞ്ഞിരിക്കുകയില്ല. രഹസ്യമായി ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഏത് കാര്യവും ഒട്ടും പരസ്യമായി ചെയ്യാത്ത പല ആളുകളെയും ഞങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മുസ്ലിംകൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ വളരെ ഉൽസാഹം കാണിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. അവർക്കും അവരുടെ റബ്ബിനുമിടയിൽ പതുക്കെ നടക്കുന്ന ഒരു മന്ത്രമായിരിക്കും അത്. കാരണം, അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً** (നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ നിങ്ങൾ താഴ്മയായും, സ്വകാര്യമായും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ)

إِنَّهُ لَا يُجِبُ الْمُعْتَدِينَ (അതിരു വിടുന്നവരെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഒരു പൊതു തത്വമത്രെ. അതിരുവിടൽ പ്രാർത്ഥനയിലും ഉണ്ടാകാറുള്ളതു കൊണ്ട് അതിവിടെ ഉണർത്തിയതാണ്. ഉദാഹരണമായി:- (1) പ്രാർത്ഥന വളരെ ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കുക (2) ഭക്തി വിനയങ്ങൾക്ക് യോജിക്കാത്തവിധം മര്യാദകെട്ട വാക്കുകളും വാക്യങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുക (3) ഇന്നകാര്യം ഇന്നിന്ന പോലെയാകെ ആക്കിത്തരണമെന്ന കണിശമായ രൂപത്തിലായിരിക്കുക (4) നന്നല്ലാത്തതും അല്ലാഹുവിങ്കൽ തൃപ്തികരമല്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക (5) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരോട്, അവരെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കുക (6) ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ ഉത്തരം കിട്ടാത്തതിൽ നിരാശയും അത്യുപതിയും പ്രകടിപ്പിക്കുക മുതലായവയെല്ലാം പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള അതിരുകവിച്ചിലിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പ്രാർത്ഥന ഭക്തിയോടും ഭയപ്പാടോടുംകൂടിയും അതേ സമയത്ത് മോഹത്തോടും സുപ്രതീക്ഷയോടും കൂടിയായിരിക്കണമെന്ന് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ, കോപം, പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെടായ്മ ആദിയായവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും, അവന്റെ കാരുണ്യവും അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുമെന്നും പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെടുമെന്നുമുള്ള സൽപ്രതീക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് സാരം. പ്രാർത്ഥനയിലെന്നു മാത്രമല്ല, എല്ലാ സമയത്തും മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനെകുറിച്ച് പേടിയും സൽപ്രതീക്ഷയും (**الخوف و الرجاء**) ഉള്ളവനായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും അനുസരിക്കുന്നവരാണ് നിഷ്കളങ്കരായ സുകൃതവാന്മാരെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം ലഭിക്കുവാൻ എളുപ്പമുള്ളത് അവർക്കാണെന്നും അവസാനമായി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു.

﴿57﴾ അവനത്രെ, തന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ [മഴയുടെ] മുഖിലായി ഒരു സന്തോഷവാർത്തയായി കൊണ്ട് കാറ്റുകളെ അയക്കുന്നവൻ.

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ
بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

അങ്ങനെ, അവ കനത്ത മേഘങ്ങളെ (പൊക്കി) വഹിച്ചാൽ, വല്ല നിർജ്ജീവമായ നാട്ടിലേക്കും നാം അതിനെ നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു; എന്നിട്ട്, നാം [അല്ലാഹു] അതിൽ വെള്ളം ഇറക്കുകയും, എന്നിട്ട് അതു മൂലം എല്ലാ ഫലവർഗങ്ങളെയും നാം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതുപോലെ, നാം മരണപ്പെട്ടവരെ (വീണ്ടും ജീവിപ്പിച്ചു) പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിച്ചു നോക്കിയേക്കാമല്ലോ.

حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ
فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

﴿57﴾ അവനത്രെ الَّذِي يُرْسِلُ അയക്കുന്നവൻ الرِّيحَ കാറ്റുകളെ സന്തോഷവാർത്തയായിട്ട് مَبِينٍ يَدِّي മുവിൽ رَحْمَتِهِ അവന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ حَتَّى വരെ (അങ്ങനെ-ഇതുവരെ) إِذَا أَقَلَّتْ അതു പൊന്തിച്ചാൽ, വഹിച്ചാൽ سَحَابًا മേഘത്തെ ثِقَالًا ഘനപ്പെട്ട, ഭാരമുള്ള سُقْنَهُ അതിനെ നാം തെളിക്കുന്നു, നയിക്കുകയായി لِبَلَدٍ രാജ്യത്തേക്ക്, നാട്ടിലേക്ക് مَّيِّتٍ ചത്ത (നിർജ്ജീവമായ) فَأَنْزَلْنَا بِهِ എന്നിട്ട് അതിൽ നാം ഇറക്കും, ഇറക്കുകയായി الْمَاءَ വെള്ളം, ജലം فَأَخْرَجْنَا എന്നിട്ട് നാം പുറപ്പെടുവിക്കും (ഉൽപാദിപ്പിക്കും) بِهِ അതുമൂലം, അതുകൊണ്ട് مِنْ كُلِّ എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും الثَّمَرَاتِ ഫലവർഗങ്ങൾ, കായ്കനികൾ كَذَٰلِكَ അതുപോലെ, അപ്രകാരം نُخْرِجُ നാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, വെളിക്കു വരുത്തും الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരെ, നിർജ്ജീവമായവരെ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിച്ചേക്കാം

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ‘റുബുബിയത്തും’, ‘ഉലൂഹിയ്യത്തും’ (രക്ഷാകർതൃത്വവും, ആരാധ്യത്വവും) സ്ഥാപിച്ച ശേഷം, അവന്റെ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായ, ചില നിത്യസംഭവങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെ സാധ്യത തെളിയിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാകുന്ന മഴയുടെ മുന്നോടിയായി കാറ്റുകൾ വീശുന്നു. അവ കാർമേഘങ്ങളെ ഇളക്കി വിടുന്നു. വെള്ളം വറ്റി നിർജ്ജീവമായി വരണ്ടുകിടക്കുന്ന നാട്ടിലേക്ക് അവ നീങ്ങുന്നു. അവിടെ മഴ വർഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആ നാട് പുനർജീവിച്ചു പച്ച പിടിക്കുന്നു. കായ്കനികളും വിളകളും ഉൽപാദിതമാകുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം കർത്താവ് അല്ലാഹുവാകുന്നു. അപ്പോൾ, ഇതുപോലെ മനുഷ്യൻ നിർജ്ജീവനായിപ്പോയശേഷം അവനെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ആലോചിച്ചാൽ അറിയാമല്ലോ എന്ന് ഉണർത്തുകയാണ്.

മഴവെള്ളം ഇറക്കി നിർജ്ജീവമായിക്കിടക്കുന്ന ഭൂമിയെ വീണ്ടും ഉൽപാദന യോഗ്യമാക്കി ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതുപോലെ മനുഷ്യന്റെ മരണശേഷമുള്ള പുനർജീവിതവും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക ക്യാർആനിൽ പലപ്പോഴും കാണാവുന്ന ഒരു പതിവാകുന്നു. നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഏത് സാധാരണക്കാരനും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവുമാണത്. അതുപോലെതന്നെ, മഴ പെയ്യുന്നതിനെയും, മഴമൂലം സസ്യലതാദികൾ ഉൽപാദിക്കുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ച് പറയുമ്പോൾ -അതുവരെയുള്ള സംസാര ശൈലിയനുസരിച്ച് 'അവൻ ഇറക്കി' എന്നും 'അവൻ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു' എന്നും (انزل، اخرج) പറയാതെ-ശൈലിയിൽ മാറ്റം വരുത്തിക്കൊണ്ട് 'നാം ഇറക്കി' എന്നും 'നാം ഉൽപാദിപ്പിച്ചു' (انزلنا، اخرجنا) എന്നുമൊക്കെയുള്ള പ്രയോഗവും സാധാരണ കാണാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അതിമഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, അവന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തെ കുറിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമാണവ എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. اللهم اعلم

﴿58﴾ നല്ല (മെച്ചപ്പെട്ട)തായ രാജ്യം, അതിലെ സസ്യങ്ങൾ [വിളകൾ] അതിന്റെ റബ്ബിന്റെ അനുമതി പ്രകാരം [ധാരാളമായി] പുറത്തു വരുന്നു. ചിത്തയായതാകട്ടെ, അത് [അതിലെ സസ്യങ്ങൾ] മോശമായിട്ടല്ലാതെ പുറത്തുവരുന്നതല്ല.

അപ്രകാരം നന്ദി കാണിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി നാം 'ആയത്തു [ദൃഷ്ടാന്തം]കളെ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا

كَذَلِكَ نُنصِرُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

﴿58﴾ നല്ല, വിശിഷ്ടമായ, പരിശുദ്ധമായ, മെച്ചപ്പെട്ട يَخْرُجُ പുറപ്പെടും, വെളിക്കുവരുന്നു نَبَاتُهُ അതിലെ സസ്യം, ചെടികൾ (വിള-കൃഷി) بِإِذْنِ ഉത്തരവു (അനുമതി)കൊണ്ട് خَبثَ അതിന്റെ റബ്ബിന്റെ وَالَّذِي ചിത്തയായ (ദുഷിച്ച)താകട്ടെ لَا يَخْرُجُ പുറത്തുവരികയില്ല إِلَّا അൽപമായി (മോശമായി-തെരുങ്ങിയതായി)ട്ടല്ലാതെ نَكِدًا അപ്രകാരം, ഇതുപോലെ نُصِرُ നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു الْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്ത(ലക്ഷ്യ)ങ്ങളെ لِقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവർ നന്ദി കാണിക്കുന്നു.

സൽബുദ്ധിയും സൽവിചാരവും ഉള്ളവരുടെയും, ദുർബുദ്ധിയും ദുർവിചാരവും ഉള്ളവരുടെയും ഒരു ഉപമയാണിത്. നല്ല മണ്ണും, നല്ല വളക്കൂറുമുള്ള നാട്ടിൽ മഴയും

മറ്റു സൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുമ്പോൾ, അധികരിച്ച അദ്ധ്യാനം കൂടാതെതന്നെ, ധാരാളം വിളവുകളും ഫലങ്ങളും ഉൽപാദിതമാകുന്നു. നേരെ മറിച്ച് ചീത്ത മണ്ണുള്ളതും വളപ്പു റ്റില്ലാത്തതുമായ പൊറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽ മഴയും മറ്റും വേണ്ടത്ര ലഭിച്ചാൽ പോലും നാമമാത്ര വരുമാനങ്ങളേ അവയിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുള്ളൂ. അതുപോലെയാണ് മനുഷ്യന്റെയും സ്ഥിതി. നല്ല മനുഷ്യർക്ക് ഉപദേശങ്ങളും ദുഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിക്കും തോറും അവരിൽ അതിന്റെ ഫലം വർദ്ധിച്ചു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ദുഷിച്ച മനുഷ്യർ എന്തുതന്നെ കണ്ടാലും, കേട്ടാലും അതവർക്ക് ഫലപ്രദമാവുകയില്ല. അതവരുടെ ഉള്ളോട്ടു കടക്കുകയുമില്ല.

വിഭാഗം - 8

അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത വിവരിച്ചു കൊണ്ട് പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, മുൻ സമുദായങ്ങളുടെയും, അവരുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെയും ചരിത്രപാഠങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്.

﴿59﴾ നൂഹിനെ നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്ക് അയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ; അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനും നിങ്ങൾക്കില്ല. നിശ്ചയമായും, ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തെ ശിക്ഷ നിങ്ങളുടെമേൽ (ഭവിക്കുന്നത്) ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ
 يَنْقُومِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَهٍ
 غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
 يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

﴿59﴾ നൂഹിനെ നാം അയക്കുകയുണ്ടായി നൂഹ് إِلَىٰ قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്ക് فَقَالَ എന്നിട്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَنْقُومِ എന്റെ ജനങ്ങളേ اعْبُدُوا اللَّهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കില്ല مِنِّي إِلَهٍ ഒരു ആരാധ്യനും غَيْرُهُ അവനൊഴികെ إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്ക് عَذَابَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ عَظِيمٍ വമ്പിച്ച

ആദം നബി (അ)യുടെ കഥ മുൻ വിവരിച്ചുവല്ലോ, അറിയപ്പെട്ടിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം അയക്കപ്പെട്ട റസൂലുകളിൽ ഒന്നാമത്തെ ആൾ നൂഹ് നബി (അ) ആകുന്നു. ബാബിലോണി(*) ലായിരുന്നു അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. മരണപ്പെട്ട

(*) പടം 3 നോക്കുക

മഹാത്മാക്കളുടെ സ്മരണക്ക് വേണ്ടി ആദ്യം അവരുടെ പ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, പിന്നീട് അവയെ ആരാധിച്ചുവരുകയും, അങ്ങിനെ വിഗ്രഹാരാധന നടപ്പിലാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്ത ഒന്നാമത്തെ സമുദായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായമായിരുന്നു. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് സൂറത്ത് നൂഹും അതിനുശേഷമുള്ള 'വിഗ്രഹാരാധനയുടെ തുടക്കം' എന്ന വ്യാഖ്യാന കുറിപ്പും നോക്കുക) തൊള്ളായിരത്തമ്പത് കൊല്ലക്കാലം ഒരു സമുദായത്തെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ചരിത്രമാണ് ആ പ്രവാചകവരുന്നുള്ളത്. (28 : 14) അതുകൊണ്ടെല്ലാം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നബിമാരുടെ കാരണവർ -അഥവാ ഗുരുവര്യൻ (شيخ الانبياء) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും. ആ നീണ്ട ചരിത്രത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത രൂപമാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.

﴿60﴾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ പ്രത്യക്ഷമായ വഴിപിഴവിലായി കാണുന്നു'.

قَالَ أَلَمَلًا مِنْ قَوْمِي

إِنَّا لَنَرْنِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾

﴿61﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനങ്ങളേ, എനിക്ക് ഒരു വഴിപിഴവും (തന്നെ)ഇല്ല; എങ്കിലും, ഞാൻ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു രസൂൽ [ദൂതൻ] ആകുന്നു.

قَالَ يَنْقَوْمٍ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي

رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

﴿62﴾ 'എന്റെ രബ്ബിന്റെ 'രിസാലത്തു [ദൂതത്വം]കളെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചു തരുകയാണ്; ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണം കാംക്ഷിക്കുക (അഥവാ ഉപദേശം നൽകുക)യും ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു കൂടാത്തതു (പലതും), അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ഞാൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

أَبْلِغُكُمْ رَسُولَتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

﴿63﴾ 'നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളിൽ പെട്ട ഒരു പുരുഷൻ മുഖേന നിങ്ങളുടെ രബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് ഒരു ഉൽബോധനം വന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ?! (അതെ), അവൻ [ആ പുരുഷൻ] നിങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയും, നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും. നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യാമല്ലോ'.

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن
رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾

﴿60﴾ قَالَ الْمَلَأُ (പ്രധാനി (പ്രമാണി)കൾ (പ്രമുഖസംഘം) പറഞ്ഞു مِنْ قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം, ഞങ്ങൾ لَنَرَاكَ നിന്നെ നാം (ഞങ്ങൾ) കാണുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിൽ, ദുർമാർഗത്തിൽ مُبِينٍ വ്യക്തമായ (61) قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ لَيْسَ بِی് എന്നിരിക്കില്ല, എന്നിരിക്കില്ല لَيْسَ بِی് ഒരു വഴിപിഴവും (ദുർമാർഗവും) وَلَكِنِّي എങ്കിലും ഞാൻ رَسُولٌ ഒരു രസൂലാണ്, ദൂതനാണ് مِنْ رَبِّ رക്ഷിതാവി(രബ്ബി)കൾ നിന്ന് الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ (62) എന്റെ നിങ്ങൾക്ക് എത്തിക്കുന്നു, പ്രബോധനം നൽകുന്നു رِسَالَاتٍ ദ്രവ്യങ്ങളെ رَبِّي എന്റെ രബ്ബിന്റെ وَأَنْصَحُ ഞാൻ ഗുണം കാംക്ഷിക്കുക (ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളോട് وَأَعْلَمُ ഞാനറിയുകയും (എന്നിരിക്കുകയും) ചെയ്യാം مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് مَا لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ(ക്ക്) അറിയാത്തത് (63) നിങ്ങൾ അതദൂത (ആശ്വര്യ)പ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ أَنْ جَاءَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നതിനാൽ, വന്നതിന് ذِكْرٌ ഉൽബോധനം, പ്രസ്താവന, സ്മരണ, ഉദ്ദേശ്യം നിങ്ങളുടെ രബ്ബിൽ നിന്ന് عَلَى رَجُلٍ ഒരു പുരുഷനിലായി (പുരുഷൻ മുഖേന) مِنْكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് لِيُنذِرَكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) ചെയ്യാൻ وَلِتَتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവാനും وَلَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുകയും ചെയ്യാമല്ലോ, ആകുവാനും تُرْحَمُونَ നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെടും

﴿64﴾ എന്നാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി, അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും കപ്പലിൽ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരെ നാം മു(ക്കി നശിപ്പി)ക്കുകയും ചെയ്തു.

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

നിശ്ചയമായും, അവർ അന്ധരായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു.

﴿٦٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

﴿64﴾ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി فَأَنْجَيْنَاهُ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി وَالَّذِينَ مَعَهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും കപ്പലിൽ നാം മുക്കുക (മുക്കി നശിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്തു الَّذِينَ كَذَّبُوا فِي الْفُلِكِ വ്യാജമാക്കിയവരെ بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്ത(ലക്ഷ്യ)ങ്ങളെ إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അന്ധരായിരുന്നു قَوْمًا ഒരു ജനത عَمِينَ അന്ധരായ

വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുന്വിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉൾക്കാഴ്ച നശിച്ചവരായിരുന്നു അവർ. അതാണവർ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ കാരണമായിത്തീർന്നതെന്ന് സാരം. അവരുടെ ബാഹ്യമായ കാഴ്ച നശിച്ചിരുന്നുവെന്നല്ല, ഹൃദയങ്ങളുടെ ഉൾക്കാഴ്ച നശിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യം.

(فَأَنهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ - الحج)

വിഭാഗം - 9

﴿65﴾ 'ആദ്' (ഗോത്രത്തി)ലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ ഹുദായും (നാം നിയോഗിച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ; അവനല്ലാതെ ഒരാറാധ്യനും നിങ്ങൾക്കില്ല. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?'

﴿66﴾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരായ പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞങ്ങൾ ഒരു (വമ്പിച്ച) ഭോഷത്തത്തിലായി കാണുന്നു; നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞങ്ങൾ വ്യാജം പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണെന്നു വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു'.

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُومِ
 آعِبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَهٍ غَيْرُهُ
 أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن
 قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا
 لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾

﴿65﴾ ആദിലേക്കും **وَإِلَىٰ عَادٍ** അവരുടെ സഹോദരനെ **هُودًا** ഹുദായെ **يَنْقُومِ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളേ **آعِبُدُوا اللَّهَ** നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ **مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَهٍ غَيْرُهُ** നിങ്ങൾക്കില്ല **مِنِّي إِلَهٍ** ഒരു ആരാധ്യനും **غَيْرُهُ** അവനല്ലാതെ **أَفَلَا تَتَّقُونَ** അപ്പോൾ (അതിനാൽ) ഇല്ലേ ആയിക്കൂടെ **تَتَّقُونَ** നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കും **﴿66﴾** പ്രധാനികൾ (പ്രമുഖ സംഘം) പറഞ്ഞു **الَّذِينَ كَفَرُوا** അവിശ്വസിച്ചവരായ **مِن قَوْمِهِ** അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് **إِنَّا لَنَرُكَ** നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ കാണുന്നു **فِي سَفَاهَةٍ** ഒരു (തരം) വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ, ഭോഷത്തത്തിൽ **وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ** നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു **مِن الْكَاذِبِينَ** വ്യാജം (കളവു-കള്ളം) പറയുന്നവരിൽപെട്ടവനായി

സത്യനിഷേധികളിൽ സാധാരണക്കാരും ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും നിഷേധത്തിലും, എതിർപ്പിലും പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നവർ അവരിലുള്ള പ്രമാണികളും നേതാക്കളും